

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنییری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یهزین

سهرنووسه: بهدران شههمهدهیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

خهونهکانی ئیقلیهی با

ناسر وەحیدى

خەونەکانى ئىقلىمى با

كۆچىرۆك

كىتەب: خەونەكانى ئىقلىمى با - كۆچىرۆك

نووسىنى: ناسر وەحیدى

بلاوكراۋەى ئاراس- ژمارە: ۳۵۹

دەرھىتەنى ھونەرىيى ناۋەۋە و بەرگ: ئاراس ئەكرەم

ھەلەگرى: ھەندىرەن شىرزا

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاۋرەھمانى حاجى مەھمۇد

چاپى يەكەم، ھەۋلىر - ۲۰۰۵

لە كىتەبخانەى بەرپەۋەرايەتەيى گىشتىيى رۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەۋلىر ژمارە

(۹۵) ى سالى ۲۰۰۵ ى دراۋەتەن

پیشکش به

- هاوده می ژیانم: جه میله که بیده نگی و سه بووری ئه و،
بۆته هۆی به دیه اتن و نووسینی ئه م
به ره مه .

- دوو خونچه گۆلی باخی ژیانم: رازاوه و ریزان

خۆزه بالتازار

خۆزه بالتازار پياويكى كوله بنه ي تيكسمراوى قولهر شه يه . رووت و قووته . ته نيا كۆته چه رميك نه بى ، وهك فۆته به بهر عه بيه وهى هه لدهدا ، تيتۆلىك پارچه چييه ! پتيه وه نيه . تووكى سه رى ، چه شنى بنجى گوئييه . غه يرى ده ورى دهم و چه نه ي نه بى ، چله موويه كى لى نه رواوه . جگه له سپته ي چاو و ددانه كانى نه بى - نه و يش به هۆى نه و بزه يه ي قهت له سه ر لى وى ناتۆرى و له يه كه مين نيگادا ، وهك قيل به نيگاي روويه رووه كه يه وه دهنوسى - رۆشنايى له سيمايده به دى ناكرى . دارىكى نووك تيرى پتيه ، له برى گۆچانيش به كارى ديتى . ليزگه يهك مووروى درشتى له مل دايه . له ناوه راس ته كه يدا سى ددانى دريژ ، له چه شنى كه لبه ي وچ و گورگ و شفره ي به راز ، تيدا يه . خۆزه له گه ل نه وهى زوو به زووش خۆى ده شورى ، بۆ دپنى ليدى . بۆنىك وهك بۆنى پيوى كولاو ، خامى گنخاو . خۆزه ژنىك و كوپىك و دوو كچى عازهبى هه به . به و سيمايه وه له بهر چاوى جه ماوه ر زۆر ئاساييه ، كه س لى ناپرينگيته وه .

ئىستا پاش نه وهى چه شنى و ينه كيشىكى نه ريتخواز ، و ينه ي خۆزه مان خسته بهرچاو . تكايه ئىتر مه پرسه ، نه م كابرايه چؤناوچؤن و له كوپوه په ريوه ي نه م ولاته بووه . چونكو نه وه نه من ده يزانه م و نه كه سى تر . به لام نه وهى روون و ئاشكرايه ، خۆزه له ئاسمانرا نه هاتۆته خوارى . له سووچيىكى نه م گۆ خۆلينه وه هاتۆته وه ئيره . له هه وه ل رۆژه كانى سه ره لدانى خۆزه و بنه ماله كه يدا ، رۆژنىك خۆزه له ناو بازار تووشى ده بى به تووشى قاله كو پيره وه ، كه كه يخودا و پياوماقوولى شاره . قاله كو پير لى ده پرسى ناوى چييه و له كوپوه هاتۆته ئيره . خۆزه پتي ده لى ناوى خۆزه

بالتازاره . قاله كو پير دوا به دواى خۆزه دا دووپاتى ده كاته وه : هم ! خوله بالتزه رد . خۆزه به دهم نه رمه پتيكه نينه وه ده لى : خوله نا ! مامه قاله . خۆزه ، خۆزه بالتازار . قاله كو پير ده لى : به خوا كاكه لي ره كانى چ ته و فيرىك نيه له مابه ين خوله و نه وهى تو ده يلى . خوله به زارى خه لكويه وه زۆر سووكتره . خۆزه ده لى خوله له بهر خاترى چاوى نه و هيچ ، ئىتر نه م بالتزه رده چييه ؟ نه و به ماوه ي ژيانى جگه له م كۆته چه رمه نه بى ، قهت تيتالىكى په رۆ له خۆ نه ئالاندووه . بشي كوژن بالتزه ردى ئىتر قه بوول نيه . قاله كو پير به تووره ييه وه ده لى : بئده نگ به . تو بالتهى زه ردت نه بووه . دلّم ختور ده كا . دوور نيه به باوكت يان بابه گه وره كه ت ، يان بنه چه كه گۆر به گۆره كه ت ، دلنيام سه گبا يى كيان بالتزه يه كى زه ردى سه ربا زى دوگمه ئاسنى بووه . ئىتر ته واو ، كه له وه كيشى ناوى . له و رۆژه وه خۆزه به سه ر زارى جه ماوه ره وه بووه خوله و بالتازار بووه بالتزه زه رد .

منداله كانى خۆزه به پيچه وانه ي خۆزه و خي زانى وهك خه لكى نه م ولاته جلوه رگ له بهر ده كهن . نه مانه ش گرينگيه كى نه و تو يان نيه . راستيه كه ي نه وهى بۆته هۆى سه رسوورمان ، نه خو شينه كه ي خۆزه بوو . خۆزه ماوه يهك له وه پيش نه خو ش كه وت . حه وت رۆژان به جى و بان ، بى سه روزمان كه وت . كه س تاقه كه ليمه يه قسه ي لى نه بيست . خي زانى به ده مه كه وچك چۆره هه ليمايىكى به ده مييه وه ده كرد . له و خوار دنه ش كه وت . حه وت رۆژى دواتر ، به لۆكه زاربان ته ر ده كرد . تاكو نه خو شينه كه ي خۆزه زۆر تر ده بوو ، بۆ دپنى خۆزه ش زياد و زباتر ده بوو . بۆنى پيوى كولاو و خامى گنخاو ، ولاتى هه لگرتبوو . پاش نه وهى له زار ته ر كردن يش كه وت ، نه و جار كوپره كه ي چاوى نووقاند و بى هه ست و خوست وه كو خۆزه حه وت رۆژ له ته نيشتى راكشا . بۆنى پيوى كولاو و خامى گنخاو له زياد كردن بوو .

پاش نه و حه وته يه ، به پيچه وانه ي نه وهى چاوه روان ده كرا و ده بوو روو

بدا، خۆزە و كۆرپەكەى وەك جووجەلە، سەر لە هیلەكە بېننە دەر، وەجوولە جوول كەوتن. چەشنى كوللە و تانجییلۆكە، هەر جارنا جارێك بە چەپۆك یان بە پیتلاقە لە یەكیان دەسەرەواند. ئەو شەر و چنگە پلەماسكیپەش حەوتوویەكى خایاند. تەنانەت جاری وابوو سواری سەرى یەكتریش دەبوون، یەكیان دەخرپاندهوه. بۆدڕنى خۆزە، زیاد و زیاد و زیادى دەکرد. رەنگە هەموو شتێك بۆنى خۆزەى گرتبوو.

لە كۆتایى سەعاتەكانى ئەو حەوتووەدا، خۆزە سواری سەرى كۆرپەكەى بوو. لە چركە ساتێكدا، هەردوو كیان پێكەوه چاویان هەلێنا. چەقۆى نیگایان چەقاندە چاوى یەكتر. بە شێوەى فىلمى سینەما، دەمیان خستە ناو دەمى یەك. ئیتر لە پاش ئەو ماچە سىحراوییه، تاقەكەسێك چیبە، كۆرى خۆزەى نەبیینەوه. وەك ئەوێ خۆزە كۆرپەكەى خۆى چەشنى جگەرە، بە لالیویەوه نابێ و فری کردبیتە ناو دەروونى. بۆدڕنیش هەر لەگەڵ ئەو ماچە، لەناو مال و لە هەموو شوێنێك قری بوو. رەنگە ئەویش خۆى هەلدا بێتە ناو سببەكانى خۆزە.

خۆزە گوروتبى لای هاتەوه بەر، زەق و زیندوو بۆوه. تەنیا فەرقیكى كە کردوویەتى ئەوێه. لە بەردەم برێك شوپن وەك قاوێخانە، سینەما، هۆلى بیلبارد، بەزازی - كە لەمەوبەر كۆرپەكەى دەچوو - لەنگەرێك دەگرێ. دەست بەسەر چەند پارچە قوماشى سەوزى دامەیی، سوورى سادە و بنەوشى پەلەپەلەدا دینى. پاشان بزهكەى سەرلێسوى وەك پۆلوی دەم با دەگەشیتەوه، وەشەشەن دەكەوێ. بە لاقرتیبەكەوه لۆقەبەك دەهاوێ. وەك ئەوێ ئەو حەزانەش لە ناخیدا هەلبووشتی.

خێزانى خۆزە بە دەم خولیا، كچە گەرەكەیهوه دەخنیتەوه. لامە لامەى لەبەر دەكا. خولیا لەسەر خۆ و بێ پەروا بە داىكى دەلێ، ئەو قیزی دێ لە بۆدڕن. قیزی دێ لە شتى كۆن و پیسى شەقیلە بەستوو. دلنیا بێ، هەزار

ئەوئەندەى تریش بیلادوینیتەوه، بێ كەلكە. ئەگەر كۆلە برى نۆ مانگ، نۆ سالیش بە چەرمى زگ هەلیگرتایە، لە برى دوو سال، بیست سال شیرى پێ بدایە. دیسانیش ئەگەر كۆلەسەر جێ بكەوێ، وەك كاکی ناچى چاوى بنوقیتنى و بێ هەست و خوست لە تەنیشتى راکشى. تاكو ئەو فری كاتە ناو سببەكانى.

هیچ دوور نییە. بەر لەوێ كار بگاتە ئەو كاتە، وەك ئیسكیموو بە شتێكى قورس لەسەرى بدا، خەلاسى كا. یان كاتى لە جوولە كەوت، چەشنى هیندوو ناگری دا و خۆلەمیشەكەشى نە دەكاتە ناو هیچ زببەك و نە دەبیاتە ناو هیچ مەعبەدێك. رەنگە هەر لە یەكەمین رۆژى نەخۆشینهكەیدا، بۆ ئەوێ لەبەر چاوى گوم و گۆر بێ. وەك زەردەشتى، بیباتە ناو دەشتێكى كاکی بە كاکی فری دا. با ببیتە خۆراكى دالاش و سببەكارەكە چەلە. خەلاسى بێ لە بۆدڕن. لە بۆنى پیوى سووتاو و بۆنى خامى گنخاو.

خەرمانانى ۱۳۸۲ (۲۰۰۳/۹)

قه لای... کلیل!

«گفتوگۆ کللیتیکه هه موو ده رکه داخراوه کان ده کاته وه»

ئهمه نووسراوهی سه ره تای به کهم لاپه رهی کتیبه کهی بوو. ئهم کتیبه کۆن و زهرد هه لگه راوه، که وهک خه زینه به کی به نرخ، وهک نهیتیبه که، هه میسه له بن چاکه ته ئه فسه ریبه کهیدا شار دبوویه وه. رهنگه خۆشی دلنیا بووی، ته نیا مه رگ بتوانی لیتی جیا بکاته وه. پاش ئه وهی له کاره کهم بوومه وه، دلنیا نیم، له وهی به کهم شت، که سه رنجی راکیشابم، ئه و به رزاییه ی لای چه پی سه رسینگی بووی،. وهک مار، له سه ر دلنی پاپۆکه ی خوار دبووه. زوو تریش وهخت و ناوهخت، به پیتی هه لومه رج ههستم به بوونی کردبوو. شتی که له ژیره وه، چاکه ته ئه فسه ریبه کهی هه لمساندبوو. به لام تا ئهم ده رفه ته، نه مزانی چیبه؟ ئه گه رچی دلنیا، لای ئه و له هه موو شتی دونیا پیروتر بوو. شتی که به ماوه ی هه موو ته مه نی، شه و و روژ له گه ل خۆی گپراویه تی. ته نیا ئیستی که چیبه، له خۆی دوور نه کردۆته وه.

رهنگه به کهم کهس که ههستی به و ره قاییه ی سه رسینگی کردبی، ئافره تیک بووی! ئه گه رچی برواش ناکه م، ئه و جگه له خۆی و ئهم خه زینه یه ی، کهس و چی تری خۆش ویستی. رهنگه ئه و ئافره ته به بو نه ی لاواند نه وه، له سه ر چاکه ته ئه فسه ریبه که به وه - که له کاتی خه ویشدا ده ری نه هیناوه - دهستی له و ره قاییه ی سه ر سینگی که وتبی. کاتیک ئه و خۆی کر کردوه، رهنگه ئافره ته که زیاتر تامه زرۆ بووی. په ی به و نهیتیبه ی به ری. به که به که دوگمه ی ئه فسه ریبه کهی ترازان دبی، به هپوری دهستی بردبی بو خه زینه که ی. ئه ویش وهک ئه وهی له پر له خه ویکی قورس رابووی، به پیتی هه لسه وکه وتی خاوه ن مال له گه ل دز، پری کردبی به

په نجه یدا. وه های ریک گوشیبی، خوین له سه ری هه ر پینج قامکی په نجه یه وه فیچقه ی کردبی. ئیتر قهت زاتی ئه وه ی نه کردبی جاریکی تر، قوماریکی له م چه شنه ی کردبی. یان رهنگه به پیتی ئه و به لگانه ی قهت ناخرینه روو، بوویته قوربانی، کوتویری هه لمه تی دهستی که به هیز و چه قۆبه کی تیژ و جه رگ بر.

خه زینه که ی کتیبیک بوو. به قه رای بی به ره دهستی که مامنا وهندی پان، به ندی ئه نگوستیش ئه ستوو. لاپه ره کانی زهرد و ته نک. شتی که له مابه ی نی کاغه ز و چه رم. ته نک چه شنه کاغه ز، سفت و قایم وهک چه رم. خه ته که ی وا ویده چی، به زیندوویی له سه ر ئه و پیسته داغ کرابی. زبری هیله کانی له پشته وه ناکه ویتته به رده ست. گنجیکی چوکه ی تیدا نییه.

به و چه شنه ی سیحری کتیبه که نووسی بووی. قوولکه یه کم به قه رای بی به ره دهستی که، به نووکی چه قۆکه م، بستیک دوور تر له و، هه لکه ند. شویتیکم وهک جوگه، له قوولکه وه تا لای ئه و کیشا. تا خوینه که ی پرژینه نیو. دواتر خوینه که له نیو قوولکه دا به یی. ببیته کللیتیک بو کردنه وه ی سیحری ئاخ ده رکه ی قه لا. دلۆپ دلۆپ خوین، له ته رمه که ی ده چۆریتته وه. چه شنه ی ده نکی ته زییح، به ره و چاله که به شوین یه کدا لۆزمه ده به ستن. له ناو چاله که دا کۆزبلکه ده دن.

ئهمه نه ریتی که ده گه ریتته وه سه ره تایه کی زۆر دوور. پشت به پشت و سینگ به سینگ، له گه ل ئهم کللیله سووران هه اتوون. تا ئه مرۆکه، گه یشتۆته من. رپی هیج شک و گومانیش نییه، له منه وه ده گاته تو. له تۆشه وه تا کی؟ نازانم. ئهمه میژووه، درپژهی ده بی. ناپسیسته وه. نووسه ری به کهم لاپه رهی ئهم کتیبه، به م چه شنه ی نووسیوه.

ئیمه دوو هۆزی به هیز و یه ک ره گه ز بووین. دوو ده ست له یه ک په یکه ر. ده ستان دایه دهستی یه ک. وهک برا و یه کته ن، هه رچی نه یارمان بوو له

ناومان برد. تهخت و بهختیمان رووخاند. بهم شیوه خوومان له فوتان قوتار کرد. به سهریلیندی خوومان لهو فهرته نه و ئازاوهی پیکهاتبوو دهربرد. شاد و بهختهوهر، به تیر و تهسه لی دهژیاین. بهردهوام خهریکی راو و شکار، که یف و نههنگ بووین. رۆژگارمان بهم شیوه راده بوراد. دلنیا بووین له سهر عهرد نه یارمان نییه. ههرکات ههره شه و مه ترسییه ک له گۆرئ بوایه، شان به شانی یهک ملمان پیوه دهنه. زۆر جار له بهر غلووری و نازایه تی، سینگی خوومان ده کرده قه لغانی هۆزی برا.

ئاخر شهر، دوزمنیکی به زهبر و هیز، هیرشی کردینه سهر. ئه وهی پیاو له هۆزی ئیمه دهستی چهکی دهگرت، دهستی دایه چهک و هاته مهیدان. هۆزی برا، بریار بوو دوزمن دهور بدا. له پشتهوه را دهست له دوزمن بوه شینی. شهر دهستی پیکرد. شهریک کهس بۆی روون نه بووه، چهندی خایاند. چه ند مانگ، چه ند سال، چه ند سه ده... هۆزی برا ههر نه گه یشته مهیدان. دلهر اوکئ و چاوه روانی سهت هیندهی تیر و تیغی دوزمنی، لی کوشتین.

پاش پیکدادان و کوشت و بریکی زۆر، ئه وهی کوژرا کوژرا. ئه وانیه مانه وه، ههر کهس له حاندى خویه وه، پاشه و پاش گه راوه دواوه. ههر دوو بهر، ئاشبه تالی کرد. روون نه بووه کام لا سهر کهوت، کام لا تیشکا. هه موو، ماندوو و شه کهت، بریندار و برسی، ملی رینگه مان گرت بهر. ههر هاتین و نه گه یشتین. ههر هاتین و نه گه یشتین. وهک ئه وهی زهوی ژیر پیمان له بهر یهک پرده ویتته وه. رهنه گه ساله هاتییکی زۆر بهر پیوه بووین. برین، برسیتی، ماندوویی، سهرما و دووری رینگا، هیندهی دوزمن قری تیخستین.

له دوور را هیلتیکی سپی، له سهر ئاسۆ سه وداى دابوو. شوریه کی بهرز، به ئاسماندا هه لزنابوو. هه موو لامان وابوو، رینگه مان هه له کردوو. چونکو

له هیچ شوپنیکی ولات، ته نانهت بسته دیواریک چیه، بهر زمان نه کردبووه. لامان وابوو له بری ولاتی خوومان، روومان له ولاتی دوزمن کردوو. چاره نه بوو. هیز و توانا نه مابوو. بریارمان دا ته نانهت نه گهر دیلی و مه رگیش بی، بچین به پیریه وه. به مه ترسی و دلهر اوکئ، بهر وه شوره خوشاین. ئالای هۆزی برا له سهر شوره که ده شه کاوه. خووشی له دلمان گه را. وتمان ئه و ماوه یه ئیمه سهرقالی شهر بووین، ئه وان ترساون. دهر فه تیان هیناوه، ئه م دیواره بهرزه یان بۆ بهرگری له دوزمن رووناوه. به لام ئه مه جیتی پرسیار بوو، بۆ ته گبیریان به ئیمه نه کردوو؟ وهک دهیان پرسیارى تر، که دواتر هاتنه گۆرئ، روون نه بووه. ههر وهک دهره نه دانى دوزمن و دهست وه شاندىان.

سهیر ئه وه بوو، دیواره که یه کپارچه و یه کدهست بوو. تاقه دهرکیک نه بوو، لییه وه ئاوه دیوی ئه و بهری بین. سهر شوره که، پر بوو له تارمایی مرۆ. جموجولیان بوو. چهندهی دهستمان هه لته کاند، گوراندمان، پاراینه وه، وه لامیک نه بوو. ههست دهکرا دیواره که چه شنی پیستی مرۆ، هه موو کون کون بی. له و بهری ههر کونیکه وه چاویک زهق بوته وه، ده مانروانی. یان شک دهچوو، شوره که له شیوهی چاویکی زله، ساز کرابی. که نیو دهر وونی مرۆشی ده بین، به لام که ورد سه رنجت دها و دهستت پيدا ده گیترا، ته نیا درزیکی چکوله ی تیدا به دی نه دهکرا. که تاله موویه کی پیداجی.

پاش گه ران و پشکنینی زۆر، دهرکیک، ده لاقه یه ک نه دوزراوه. شه و هه موو پیکه وه، له یهک کاتدا یهک خه ومان بینى. که سه پیک له و بهر شوره که وه ده بوت: «ئه گه ر چه ز ده که ی بییه ئه م بهری شوره که، ناو قه لا بیینی، ده بیی که سه پیک به له سه و یاخی، له هۆزی خوت له ناو بهری. چالیک به قه رایى بهر دهه ستیک هه لکه نی، تا خوینی ته رمی ئه و که سه ی

پرزیتتی. پاش مهیی نی خویننه که، چه قۆیه ک بخریتته ناو خویننه که. مستیتیک خاک له جی شه قلی چه قۆکه پپرژئی. خاکه که ورده ورده به تهری خویننه که دهگروئی، سفت ده بی. سفتتر له پۆلا. ده بیته کلیل. هه موو شه ویتیک، ئیستیتیک بهر له وهی مانگ له دیواری قه لا ده رکه وئی، ده رکیتیک له ناو دلی شوره که، ده رده که وئی. ئەو ده رکه ته نیا به و کلیله ده رکیتته وه. به خته وهر ئەو که سه یه، ئەو کلیله ی ده سکه وئی و ئەو ده رکه ی بۆ بکریتته وه. بیته ناو قه لا. ده بیته هاو ده می ئیمه. هاوشاری ئیمه. ده بیته دانیشتووی تیر و ته سه لی هه تاهه تای بی ناو قه لا.»

ئەو هه خه ون بوو یان واقع، لای که س روون نه پۆوه. به لام هه قیق هه تیک بوو، که پاش ماوه ی شهری گه وره، ده سته ویه خه ی بوون. زۆر که س له داخا دلی تۆقی. زۆری تر له بهر برسیتتی و که ساسی. زۆری تر له بهر سه رما و شه که تی. سه رباری هه موو ئەوانه، ئازاریکی تازه، چه شنی خۆره که و ته ناومان. ورده ورده ده یخواردین، که م و که متر ده بووینه وه. چیشمان له گه لی پی نه ده کرا. هه موو له یه کتر در دۆنگ بووین. ئیمه ی که له شهری گه وره دا، پشتمان ده دا به پشتی یه کتره وه، لامان له یه ک نه ده کرده وه. گوپی شه یتان که ر بی، موو به به ینماندا نه ده چوو. هه موو خۆمان له گیلی ده دا. وه ک ئەمه وه حییتکه ته نیا بۆ بیسه ری هاتۆته خوار. که س زانی نه ده کرد سه یری چاوی که سی تر بکات. نه یینییه کی پر مه ترسی له قوولایی چاوماندا خۆی مه لاس کرد بوو. له بهر ئەوه ی چاوه رازه کان ئاشکرا نه کا، چاومان له چاوی یه ک ده دزییه وه. هه ر که س ته نیا، ده پروانییه بهر پیی خۆی. موویه ک ئەم لاو ئەولای نه بوو. ئەوه سه ره تایه کی تازه بوو! سه ره تای ده سپیتکردنی هه وه لاین گف توگۆ، بۆ کردنه وه ی یه که مین ده رکی قه لا.

زۆرم له گه ل خۆم گلودۆل کرد. خۆم بۆ رازی نه بوو. سه رما، برسیتتی، ماندوویی، برین و لاوازی تاکو ده هات، زۆری بۆ دینام. ئاخه شه و،

پریارمدا بهر له وهی مانگ له شوره ی قه لا ده رکه وئی، تفیک هه لده مه ناو روخساری قه لا. شه قیتیک بده م له ژبانی تیرو ته سه لی ناو قه لا. بی هیوا، به پیتزه، ورده ورده، له تاریکی شه ودا، ملی رپگه م گرت هه ر. پشت له قه لا و رووه ده شت. پیتشتر وتم، گشت شوره که چه او بوو. هه موو جموجۆلی ئیمه له بهر چه او بوو. ته نانه ت بیربیشیان ده خویندینه وه. بهر له وهی بمانه وئی کاریک بکه ین، ده یانزانی. چه ند که سییک بیربان له وه کرد بووه، شوره که بن کۆل که ن، با برووخی. برتکی تر بیربان له وه کرد بووه، ره هه ند لیدهن، خۆیان بگه بیته ناو قه لا. بهر له وهی ده سته به کار بن، که و تنه بهر تیری ژاراوی یاسا و لی قه لا، یان که و تنه ژیر هاشا و لی قیل و ئاوی کولاو. یان له ژیر ئەو گاهه ردا نه پان و فلیق بوونه وه، که له سه ر شوره که وه به سه ریاندا باری.

وه ک زۆر که سی تر، مه بادا له پشتته وه بکه ومه بهر نووکی په یکانی یاسا و لی سه ر شوره ی قه لا. ئەگه رچی له و کاته دا، زۆرم هه ز له مردن بوو. به ته ما بووم ئەم هه نگاوه نه پی کراوم، هه نگا ویتیکی تر بی کرایم. ورده ورده، له قه لا دوور ده بوومه وه. له پر گویم له نووزه ی که سیکی سه ره مه رگ بوو. ده ستم راسته وخۆ په رپییه سه ر چه قۆکه م. بۆ ئەوه ی باوه ر به بوونی بکه م، به هه موو هیترم ده سکه که یم گوشی. به ره وه ده نگه که خوشییم. تا کو نزیکتر ده بوومه وه، ده نگی لرخه لرخی، زیاتر پشووی ده خنکاند. له بهر تاریکی هیچم نه ده دی. لاقم له شتیتکی نه رم هه لئه نگوت، ته پم دا سه ری. چه قۆم لی راست کرده وه، له سه ر دلیم راگرت. به لام ئەو هه ست و خوستی نه بوو، وه ک ئەوه ی له هه وت سالان راست بوو بیته وه. ساتیک خۆم کر کرد. دوو چاو، چه شنی چاوی پشیله. له و شه وه زه نگه دا، ده بریسکا وه. سه یری ده کردم. له سه رخۆ، پچر پچر ناوی منی هینا. وتی په له که م. ته نیا چالیتیک به قه رای بی به ره ده ستیتیک هه لکه نم. با خویننه که یان پرژیتته ناوی و به یی. ئەو جار ده می چه قۆکه م بکه مه وه، بیخه مه ناو خویننه مه ییوه که. با خویننه که

شەقلی چەقۆ بگرئ. پاشان چالایی شوینی چەقۆکە، بە خۆل پڕ کەمەو. خۆلە کە وردە وردە بە تەراییی خۆینە کە دەگروئ، سفت دەبئ. پاش ئەوێ سفت بوو، دەری بیتم. دەبیته کیلی. دەرکی قەلام بۆ دەکاتەو. وتی پە لە کەم، چی وای نەماو بۆ دەرکەوتنی مانگ لە شورە قەلا.

چاوم لە گەل تاریکی تەواو راھات. کەمپیک لیبی دوور کەوتەو. دوودل بووم، لەوێ جۆگە لە بۆ خۆینە کە ساز کەم، بەو جۆرە خۆی وتبووی، یان جیتی بیلم. دەستم وە شتیکی نەرم کەوت. لیبی ورد بوومەو، تەرمپکی زەلام بوو. لە ترسان خەریکیوو دلەم بتوقئ. ئەگەرچی من، پیاوی مەیدانی شەر بووم. ئەوێش هەوێلین تەرم نەبوو کە دەمدی. پرسیم ئەم تەرمە کیتیە؟ کئی کوشتوویە؟ وتی برامە. بریارماندا، یە کمان ببی بە سەدەقە ئەوی کەمان. بە بی ئەوێ یە کتر ببینن، لە تاریکیدا دەست لە یە ک بوەشتینن. رەنگە چارەنوسی واپوویی، هەر دوو یە کمان پیک. ئەو تازە مردووە. من چاوەروان بووم. دلەم ختووری دەکرد، بەر لەوێ بمرین، کە سیتیکی تر لیترەو تیدەپەرئ. کەیف خۆشم ئەو کەسە تۆ بووی. خۆینمان بە فیرۆ نەچوو. پە لە کە. دەست و برد کە پیاو، تۆ سەرکردە مەیدانی شەری! بۆ حەبە ساوی. زوو کە. تا مانگ لە شورە دەر نە کەوتوو. چی وای بە بەرەو نەماو. ئیتمە بکە پە یژە بۆ سەرکەوتنی خۆت. سەرکەو سەرکردە.

لەو کاتەدا نازانم بۆ نە کەوتەو بیری، من پیشتریش دەنگی ئەو پیاو بە دەیان جار بیستبوو. ئەو دەنگی لە سەرەمەرگدا قسە دەکرد، دەنگی کەسی ناو خەون و واقع بوو، کە پەیتا پەیتا هانی دەداین، بۆ سازکردنی کیلی. بۆ کردنەوێ دەرکی قەلا. لە خۆینی ئەو دوو تەرمە، دوو کیلیم ساز کرد. یەکیان بۆ خۆم، ئەوی دیشیان بۆ هەر کە سیک کە خوازیاری بی. بەلام ئیستاش نەمزانی، بۆتوند لە ناو مستمدا شاردمەو، نەمدا بە کەس!

بەرەو قەلا گەرماوە، پە لەم بوو. دەبوو بەر لەوێ مانگ لە شورە

دەرکەوئ، خۆم بگەییتمە قەلا. هیژ و گورپکی تازە لە گیانم گەرا. هەنگاوە کەم لە کاتی دوورکەوتنەو لە قەلا، شل و لەرزۆک بوون. ئیستا توند و قایم بوون. کە گەیشتمە بن شورە کە، سەیرم کرد دەرکیکی گەورەم لە بەر چاوە. سەیری کیلی کەم کرد، وەک پۆلا سفت و رەق بوو. بەلام بەردەوام ئاوی دەداو، ناو دەستمی سوور سوور کردبوو. بۆ ئەوێ کەس نەمبینئ، خیرا کیلیم لە کونی قفلی دەرکە راکرد. بام دا. کە لە بەرپیک هەر ئەوێندە خۆمی پیتا بچم، کەوتە دەرکە. بە تالووکە خۆم تیراکرد. چی ببینم. شارپکی ئاوەدان، پڕ لە خۆشی، هەموو شتیکی زۆر و زوێند. ئەوێ لە میتر سال بوو لیم ون ببوو، لەوێ دیتمەو. سەربازی راکردوو، جحیلی تۆراو، برینداری شەر، دۆست و نەیار، قارەمان، تەنانەت مردوش.

هەر کەسم دەدی کە دەستی دینا لە گەل لیبی داتەو، دەستم لە پشتەو دەشاردەو. ئەویش بزە یەکی تال دەکەوتە سەر لیبی. ئاخر نەمدەویست گومان بکەنە من، ئەو سووراییە دەستم ببینن. سیرم ئاشکرا بی. دواتر بۆم روون بوو، هەموو ئەوانە لە هۆزی ئیتمە هاتبوونە ناو قەلا، هەر هەموویان، دەستیان لە من سوورتر بوو. بەرە بەرە سوورایی دەستیان کال بۆتەو. یان رەنگە خوومان پیتو دەگرت، لە بەر چاوی خۆمان کال دەبوو. بە کردنەوێ دەرکە، بە یە کجاری ئەو دیوارە بەرز و قایمە قەلا، وەک هەلم لە بەر یە ک رەویبەو. ئیتر نە برینداریک بوو، نە کە لاکیتک، نە کە نەفتیک. وەک ئەوێ قەت نەبوو پیتا. هەمووی لە پیش چاوم ون بوو. بەلام ئەوێ راست بی، هەستم بە بوونی دیواریکی تازە لە پیشمەو کرد. زانیم تەنیا کە سانیتیکی تاییبەت دەتوانن بچنە ئەو بەری ئەم دیوارە. کە لکە ئە کەوتە گیانم. حەزیک. حەزی دۆزینەوێ دەرکە ئەم دیوارە تازە، حەزی ساز کردنی کیلی تازە...

«گفتوگۆ کلیلیکه هه موو ده رکه داخراوه کان ده کاته وه»

نازانم ئەم پارچه چهرمه چۆناوچۆن كهوته دهست. نازانم، ئەمه چاره نووس یان سه ریه هۆرده ی كۆ بووه، به م شپوه نووسراوه. دلنیا م ئەم چاره نووسه، ئەم قه ده ره یان هه رچی تۆ ناوی بنی، ته نیا له ناوچاوانی كه سیك و دوان نه نووسراوه. بۆ دۆزینه وه ی سه ره هه ودا ی گو لۆ له ی ئالۆزی رابردوو، لكاندن ی به ئیستاهه. زۆر به ره و دوا گه رامه وه. جگه له مانای نووسراوه ی ئەم كتیبه چهرمه زیاتر، چیم به بییدا نایات. نه دیوارێكم بینی له پشت سه رم، نه پر دیک، نه كویره رتیبه ك. ئەوه ی كه بوو، له پيشمه وه بوو. ئەوه ی كه شك م ده برد، په رژی نیکی پیرو ز بوو، ده بوو لی تی په رم. په رژی نیکی روون، به روونی رۆژ هه ست ده كرا. ره شینی بوو، له تاریکی شه ودا نه ده بییدا. من نووسه ری چه ند لاپه ره ی ئەم پارچه چهرمه، ههستم كرده بوو. له م باز نه یه ی ئیبه مانان تییدا ده ژین، دونیایه کی تر، باز نه یه کی تر هه یه. ئەوه م به ته جره به، به سازکردنی کلیل، به كردنه وه ی ده رکه ی تازه، بۆ روون بۆوه.

باز نه یه ك له ناو باز نه یه کی تر. چه شنی خانویه کی چه ند نه مۆمی. دانیش توانی نه مۆمی سه ر، نه دیون له دانیش توانی ژیره وه. به لام چریه ی پی و ده نگیان دیته گو، هه ست به جموجۆلیان ده كری. منیش شتیك له م چه شنه، ههستم به بوونی جه ماوه ر و جه غزیکی تر ده كرد. په ی تا په ی تا ده نگیک، له وشیا ری و خه ودا. به رده وام هانی ده دام. هانی ده دام بۆ ترازان له جه غزی خۆم. ئاویته بوونی دونیای جه غزیکی تر. هانی ده دام بۆ گفتوگۆ. بۆ سازکردنی کلیل. بۆ كردنه وه ی ده رکی نیوان ئەو جه غزانه. «كاره كه سووك و سانایه. ته نیا شلپیتك خوتین و به قه رای ی شوین چه قۆبه ك خاکی ده وئ.»

چاله كه پر بووه له خوتین. خه ریکه ده مه یی. با چه قۆبه کی تیخه م. به

سه ری قامك هیزی ده ده مه سه ر، با جوان شه قل بگری. توره ی خۆ له كه كه پيشتر پر م كرده بوو، ده كه مه وه. له ناو خوتنه كه، له جی شه قلی چه قۆكه، ئەو چه قۆبه ی سه ر كرده م پینكوشت، ده پرژینم. چاویك له ته رمی سه ر كرده ده كه م. مچور كیتك دی به له شمدا. بۆ ئیستیك قیزم دی له خۆم. بی ئەوه ی خاك و خۆلم پیوه بی، خۆم ده ته كینم. بی ده كه مه وه.

دوودلی ده كه ویته گیانم. خه ریکه رۆحم ده خوات. ئەگه ركو له پشت ئەم ده رکه هیه نه بی؟ ئەگه ركو هیه شتیك نه گۆردی؟ ده یان و سه دان ئەگه ر و پرسیا ری كه. چه شنی جۆلانه نازانم له كویره ده كه ونه ناو سه رم. میتشك م ده تن. پروا ناكه م وابی. ناشی وابی. برۆن دهستم لی هه لگرن. ئەوه تا، هه ر لاپه رێکی ئەم كتیبه، ئەم كتیبه سه ر و سه مه ره یه، ئەوه ده سه لی تی. ده رکیکی تر، جه غزیکی تر هه بی. هه ر به شتیکی، به دهستی كه سیك نووسراوه. نووسه ری هه ر به شتیك، رۆژیك بكوژ و رۆژیكیش كوژراوه. بۆته کلیل، بۆ كردنه وه ی ده رکه. به قه رای ی به شه كانی ئەم كتیبه، بكوژ و كوژراو، ده رکه و کلیل، دونیای تازه بووه. ئەوه ش ری هیه شك و گومانیک ناهیلته وه. ده رکه و دونیای تازه نه بی. نابی گومان بکه م. نابی دلنهرم بم. ده بی هه ر چه شنه گومانیک، پرسیا ریتك له میتشك مدا به ر له وه ی بگرو، بكوژم.

ئەم جه نابی سه ر كرده یه ش، رتی تی ده چی چه ند كه سی كوشتی. خۆ هیه ج نه بی بكوژی تا قه كه سیك بووه. ئەگینا نه ده گه بشته ئەم پله و پایه. به لگه یه کی حاشا هه لگه گری تر، بوونی ئەم كتیبه یه. ئەگه ر وا نییه، چۆناوچۆن كه وتۆته دهستی؟ خۆ منیش پاش كوشتنی ئەو، كه وته دهستم. ئەوه ش به لگه یه کی كه. ئەوه تا ئەو خاك و خوتنه، چۆن چۆنی سفت و ره ق بووه. سه یه ره. ده لپی له كووره ی ئاسنگه ری ئاو دراوه. ئەمه ش کلیل. دهستم ته ر ده بی. لام وایه ناو دهستم ئاره قی كرده ی، سه یه ری ده كه م. سه رم

سوور ده‌مینی. ده‌ستم خه‌ریکه سوور ده‌بی. ئه‌وه‌ش خۆی به‌لگه‌یه‌که. ئه‌وه‌ش یه‌کی تر! ئه‌م ده‌رکه له‌به‌ر ده‌مم قوت بۆوه. په‌نگه پیتشتەر له‌وئ نه‌بوو. یان باشتەر وایه بلتیم لیم نه‌دیو بوو. رازی ده‌رکه‌وتنی ده‌رکه، سازکردنی کليلة. په‌نگه تا کلیل نه‌بی، قفل نه‌بی. ده‌رکه نه‌بی، پیچه‌وانه‌شی په‌نگه وای.

به‌ره‌و ده‌رکه ده‌چم. هه‌لتیستیک ده‌که‌م. بۆ دواجار، چاو له‌ ته‌رمی سه‌رکرده‌ی گه‌وره‌ ده‌که‌م. به‌ دل‌ه‌راوکی و گومانه‌وه، کلیل ده‌خه‌مه‌ ناو قفلی ده‌رکه. ده‌رکه به‌ قه‌راییی ئه‌وه‌ی ته‌نیا خۆمی پیدا بچم، ده‌کرتیه‌وه. چاو ده‌قووچینم، هه‌نگاو ده‌نیم. لاقم سست و له‌رزۆکه، له‌ دووم نایه. به‌ هه‌ر له‌وئیک بی، خۆ له‌ دیوی ده‌رکه ده‌په‌ستییوم. ژیر پیم خالی ده‌بی. له‌ بلینداییه‌کی زۆر به‌رزوه‌ ده‌که‌ومه‌ خوار. دل‌نیام کارم کۆتایه. ئیستا یان ساتیک تر، له‌ عه‌ززی ده‌که‌وم. هه‌پروون به‌ هه‌پروون ده‌بم. خوابا ئه‌وه‌ بۆ ناگه‌می. به‌ ئاسته‌م گۆشه‌یه‌کی چاو ده‌که‌مه‌وه. ده‌بینم له‌ناو بیرتیک یان دالانیکی باریک و پیچه‌لا‌وپوچ که‌وتووم، به‌ توندی سه‌ر به‌ره‌و ژیر ده‌رۆم. توندتر له‌ هه‌موو ماشین و فرۆکه‌یه‌ک. په‌نگه خیراتر له‌ نووریش. هه‌ست ده‌که‌م ساله‌هاتیکی زۆر له‌ناو ئه‌م دالانه‌ پیچه‌لا‌وپوچه‌دا، سه‌ربه‌ره‌و خوار ده‌خزیم. بیر له‌ یه‌که‌م نووسه‌ری ئه‌م کتیبه‌ ده‌که‌مه‌وه، سه‌رکرده‌ی شه‌ری گه‌وره. ئه‌ویش و توویه‌تی، پاش گه‌رانه‌وه له‌ شه‌ری گه‌وره، ساله‌هاتیکی به‌رپوه‌ بووه.

ئه‌گه‌ر هاتو ئه‌م ریگه‌یه‌م به‌ سلامه‌تی بری، ئه‌گه‌رجی برواش ناکه‌م، منبیش وه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی تر، سه‌ربه‌هه‌رده‌ی خۆم دنووسمه‌وه. چه‌ند لا‌په‌ره، به‌شیک تاز، ده‌خه‌مه‌ سه‌ر ئه‌م کتیبه‌ سه‌ر و سه‌مه‌ریه. به‌لام ئه‌وه‌ی راست بی، تیدا ماوم، نازانم جنسی چیه‌. له‌سه‌ر چی بنوسم که کتیبه‌که دوو په‌نگ نه‌بی. دل‌نیام، ئه‌مه‌ش په‌نگه قه‌ده‌ر بی. کاتی خۆی

بگات، ئه‌و که‌ره‌سه‌یه‌ش ده‌که‌ویتته به‌ر ده‌ستم. له‌وه‌ ده‌چێ ورده‌ ورده‌ خه‌ریکه خیرایی که‌وتنه‌ خوارم، که‌م و که‌متر ده‌بیتته‌وه. ئه‌وه‌ خه‌ریکه به‌ ته‌واوی ده‌ویستم. چاو ده‌نووقسینم. په‌نگه ئه‌وه‌ رۆحم بی هه‌ست به‌ ویستان بگات. ئه‌گینا چۆن ئه‌قل ده‌بیرێ، پاش به‌ربوونه‌وه له‌ به‌رزاییه‌کی ئاوا تووش و سه‌خت. مرۆ له‌ پۆلاش بی، هه‌پروون به‌ هه‌پروون ده‌بی. ئه‌ویش به‌و تیرزی و خیراییه!

ئیستا به‌ ته‌واوی ده‌ویستم. زات ده‌که‌م، چاو هه‌لدینم. له‌ شوینیکی زۆر غه‌ریب و نه‌دیو دام. شوره‌یه‌کی به‌رز، له‌ پیتش چاومه. ئه‌م هه‌موو برینداره، برسی و که‌لاکه، له‌ کوئوه‌ پیدا بوون. بلتی پاشماوه‌ی له‌شکری تیکشکاوای کام شه‌ر بن. سه‌یر ئه‌وه‌یه، ئه‌م دیمه‌نه‌ دل‌تی دیمه‌نی یه‌که‌م لا‌په‌ره‌ی ئه‌م کتیبه‌یه. ئه‌و ده‌نگه‌ نه‌گه‌یه‌تییه‌ دیتته‌ گویم. ئه‌و ده‌نگه‌ی له‌ لا‌په‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌دا سه‌دان جار ئامازه‌ی پیکراوه. خۆشم ده‌یان جار بیستومه‌. ئه‌و ده‌نگه‌ی به‌رده‌وام هانی ده‌دام بۆ ترازان له‌ جه‌غزی خۆم. «به‌ر له‌وه‌ی مانگ له‌ دیواری قه‌لا ده‌رکه‌وی، ده‌رکیتیک له‌ناو دل‌ی قه‌لا به‌دی ده‌کری. ئه‌گه‌رکو کلیلی ده‌رکه‌ ده‌سبکه‌وی. به‌خته‌وه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ بیه‌ته‌ ناو قه‌لا. ده‌بیه‌ته‌ هاوده‌می ئیمه. ده‌بیه‌ته‌ دانیشتووی تیروته‌سه‌لی هه‌تاه‌تایی ناو قه‌لا. ده‌ستخستنی کلیل، پیتوستی ته‌نیا به‌ شلیپیک خۆین و لا‌ویچیتیک خاک هه‌یه.»

به‌ خۆمدا ده‌په‌رمووم. سه‌رم دوو سی جار به‌ توندی راده‌وه‌شینم. به‌لکو ئه‌گه‌ر می‌شکم شله‌قایی، بچیتته‌وه‌ شوینی خۆی. بیر ده‌که‌مه‌وه. له‌ سه‌رکرده‌ی شه‌ری گه‌وره، له‌ نووسه‌ری یه‌که‌م لا‌په‌ره‌ی ئه‌م کتیبه‌. له‌ سه‌رکرده‌ی گه‌وره، که‌ من بکوژیم. له‌ قه‌لا، له‌ ده‌رکه، له‌ کلیل، له‌ خۆین و چه‌قۆ و خاک. بیر ده‌که‌مه‌وه. بیر له‌ گفتوگۆ. له‌ گفتوگۆی نیوان ئیمه‌ و که‌سه‌گه‌لی ناو قه‌لا. که‌ له‌سه‌ر ئه‌و شوره‌ به‌رزوه‌ ده‌روانه‌ ئیمه. ئیمه‌ی

ئەمبەرى شوره. كە برىن و ماندوویی، برىستى و سەرما، پۇجى ھىناوئە تە سەرلووتمان. ئىمەى پرست لىبراو. بىر دەكەمەوئە لە چۆنئە تى بەشدارى ئىمە لەم گفوتوگۆبە. لە چەندائە تى بەشى ئىمە، كە لایەكى ئەم گفوتوگۆبەين. لە رادەى گوتراداشتنى دانىشتوانى ناو قەلا، بۇ قسەى ئىمە.

بىرىكى تازە خۆى دەھاوئە ناو مىشكەم. پرسىارىكى تازە. چ دەبى! لە برى سازکردنى كلىل، بۇ كەردنەوئە دەركە، ھەول بەردى بۇ خاپووركردنى دىوار؟ وەك سەرەتا، بەو شىوئەى كە لەم كىتەبەدا ھاتوئە، نەھىلەين بىستە دىوارىك بىتە پەرزىن. ئەم چەقۆبە، تەنبا كەرەسەى بەردەستەمە. ھەول دەدەم بۇ رووخاندى بەردى بناغەى ئەم شورەبە. رەنگە من يەكجار زۆر بچووك بىم، بۇ ئەم كارە. گرینگ نىبە. تەنبا بۇ ئەوئە كارىكەم كەردىن، ناوئىستەم. ئەگەر بکەومە بەر ھىرشى قىل و ئاوى كولاو. يان لە ژىر گابەردىكدا پان و فلىچ بىمەوئە. ھەول دەدەم.

سەبەرە. لەگەل وەشاندى ھەر دەمە چەقۆبەك، پىتەك لەسەر چەرمى دلم دەنووسرى. وردە وردە پىتەكان رىز دەبن، دەبن بە واژە. واژەكان دەبن بە دىر. بە كاوخۆ، سەر بەھوردەى من دەنووسنەوئە. چەرمى دلم دەبىتە لاپەرەبەكى تازەى ئەم كىتەبە. لىم روونە، ئىتر لاپەرەكانى ئەم كىتەبە، دوو رەنگ نابى. وەسىتە بى بۇ تۆ. بۇ تۆ! كە ئەم كىتەبەت دەكەوئەتە دەست. چەرمى دلم وەك قزەسەر، تال تال بکەى. بىكەبە ژى. تەموورەبەك ساز كەى. كاسەكەى دار سىو بى، دەسكەكەشى دارى بەروو. دلنىام ھەر كەسىك ئەو تەموورەبە بژەنى، سەربەھوردەى من دەخوئىتەوئە. سەر لەبەرى ئەم كىتەبە دەخوئىتەوئە.

جۆزەردانى ۸۱ (۲۰۰۲/۶)

خەمەكانى لالۆخەمە

لالۆخەمە پىياوئىكى زۆر موسولمان و لە خواترسە. دايمە و دەرھەم خەرىكى نوئىز و تاعەتە. لە ئاوى شەوئى پارىز دەكات.

من رەبەنم. لەگەل دوو خوشكە بىئەژنەكەمدا دەژىم. بە تەمابووم لەسەر وەسىئە تى دايمە، لە پاش بەشوووان و داين كردنى خوشكەكانم ئەوجار بکەومە خۆ. تازە خەرىكبوو خۆشى لە دلەم دەگەر، لە ھەتوھوئە تى بە شوودانى خوشكە چكۆلەكەمدا بووم. وەك ئەوئەى لە پىكدا كاسەبەك ئاوى ساردم بە سەردا كەن. ھەستى وەجۆش ھاتووم لە كەفوكول كەوت. خوشكى گەورەم بەھۆى نەزۆكەبەوئە سى تەلاقە كرا و مېردى خوشكى گچكەش لە پاش شەش مانگ، وەك بەردىك بىخەبەتە ناو گۆمىكەوئە، لە پىر شرت و گوم بوو. بە ناچارى ئەوئەى رووى كەردەوئە مالى باوان. ئەمەيان بە پىچەوانەى خوشكى گەورەم ئافرەتە تىكى سىپى و سۆل و كەلەگەتە، دەستە و خروپ و سەوزەبەكى خوئى شىرىنە. لە بەشوووانى ھىچ كامياندا پەلەم نەكرد. بە دلەراوكت و پارىزىكى زۆرەوئە بە دللى خۆم، ئەگەرچى خۆشيان ناقايل نەبوون، دامن بە مېرد.

لالۆخەمە و خوشكەكانى زەوى و زارىكى زۆريان لە ناوچەى شاورك پى برابوو. بەھۆى ھەلبەستنى سەد لە ناوچەكەيان، كەوتبووئە ژىر ناو، پوئىكى باشيان لەبرى وەرگرت. لە پاش لەكىسدانى زەوبىبەكان، كارىكى ئەوتۆيان لە ئاوبىيدا نەمابوو. لالۆخەمە بۇ كەردنەوئە گرتى خەمەكانى (بەشوووانى خوشكەكانى و ژن ھىنانى خۆى) لە ماوئەى دوو سال لەمەو بەرەوئە ھاتۆتە ئەم بەندەرە. لە گەرەكى كۆتەل دوور لە زەربا خانووبەرەبەكى خنجىلانەى كرىوئە، بە پاشماوئەى پارەكەيان وردە وردە لەلانى دەكات.

گهړه که که مان هه چنه نښو په رڼه، جه ماعه ټيکي زور دم پروت و سهر پروت به بهرمالي ټيمه دا دين و ده چن. کاکم نه گهرکو رږڅيک پياوټيکي به جوړيک له نزيک مالي خومان ده بيني، ته نانه ت نه گهر بيه وي تازه له مال بچيسته دهر، ده گه رپيتمه مالي. له ژووري چوک داده کوتي، تا سوږي دهرناکه وي، نه گهرکو کاريکي گرینگيشي هه بي. شه وانه جار جار پتي وايه گوټي له چرپه چرپي پتي يه کيک له بن دهرکه يان سهربان بووه، به په له دست ده داته ته وره که ي و به پرتا و دهرده په رپيتمه دهر. دوو سي خول به دهورى ماله که دا ليده دا و ده چيتمه سهربان، که هيچ به دي ناکا ئينجا دپيتمه و ژووري. دست به قولف و کلومي دهرکي ژووره که ي ټيمه دا ديني، که له ديوي دهره وه شه وانه بوخوي لتي ددها. له پاش دلنيا بوون، نه و جار له شووشه ي سهرده رانه ي دهرکه که وه، له سهر کورسييه کي چکولانه که ههر بو ټم مه به سته لاي وه ستا نايه ري دارتاش سازي کردوه، چاومان ليده کات. پاشان تا ماوه يه کي زور به بي هه ست خو ي له سووچيک مه لاس ددها، که خه و زوري بو ديني، به ته وره که يه وه له بهر په نجه رهي ژووره که ي ټيمه تا شه که ت ده بي، دپت و ده چي.

به يانيان لالو حه مه که له خه و راده بي، چاوه کاني ده پيتمه دوو گوټي خوټن. به پي دزه ده چي دهرکه له کچه کان ده کاته وه، ده زاني ټه وان ده ميکي له خه و هه ستاون. جي و بانيان کو کردو ته وه، به رچايي سازه و سفره رخواوه، چاوه روان دانيشتون. لالو خو ي له چاويان ده دزپيتمه وه، به تايه ت له نيگا شه يتانييه که ي خوشکي گچکه. خو ي به شيواندني چايي و نان خواردنه وه سه رقالي ده کات. له ماوه يه دا زوري هه ول داوه به شکو چاره نووسي خوشکه کاني به چاره نووسي پياوټيکي تره وه دووباره شه ته ک بدا. هه رچه ند خو شي ده زاني، دوزينه وه ي ميترد بو بيتمه ټيکي قسر و ټافره ټيک به مارو ته لاق ي که سيکي تره وه، کاريکي هه روا سووک و سانا نييه. ټه ميش له م شاره ده به نگه! که نيتره کاني وه ک رپوي وان. هه ميشه له

دهوري نه چير ملومويانه، ټاويک به ټاسته م خورهي بي خو ي لي نادهن. له وهش گرینگتر به هو ي ټه و ماله تازانه وه که له پشت قولله، قولله ي چاوه ديترى بو سهر زه ربا سازکراون. ټه و مالانه ي به پيتمه وانه ي ماله کاني ناو شار، رهنگي سوور له دهرکه و رهنگي که سک له په نجه ره کانيان ددهن. ټيمه دانيشتواني گه رپه کي قولله هه له و هه رزه و قاچاغ و قوچاغ ي چواقورنه ي ولا تين. بو کارکردن روو ده که ينه ټم به نده ر، رږڅ له گه ل رږڅ ژماره مان له زياد بوونه. سه ره تا ټيمه ش به شيويه ټاسايي له ناو دانيشتواني گه رپه که کاني تري شاردا جي خومان ده کرده وه، به لام به هو ي دزي و فزي و به دمه ستي و چه کوکيشييه وه، به ره به ره جي مان له ق بوو. ټيمه ش به يارمه تي عه باس قوچالي، حه سن ميرخوناو که، عه باسه پروت، و سه ي کانا ل... به دژايه تي خه لکي شار، ټم گه رپه که تازه يه مان بنيات نا. به ره به ره بووه شاريکي تازه. شاريکي گچکه که ژيان له ودا به پيتمه وانه ي ژياني ناو شار، که له ودا له گه ل هه وه ټين گزنگي خوره تا و ورده ورده ده بوو ټيتمه و له گه ل دوايين پيکي رووناکي به ره و کزي ده چيتم و خا و ده پيتمه وه. له م شاره گچکه يه دا، ژيان له گه ل مردني جموجولي ژياني ناو شار وه ک ماري سر ورده ورده تين له گياني ده گه رپي و تا بوو ژانه وه ي دووباره ي ژياني ناو شار له که فوکول ناکه وي. ټيمه کوکيشي به ندر، قومارياز، دز، جه رده، پياوکوژ، هيروټين فروش، شيره يي، قاچاغچي، عه ياش... و گه واد، دانيشتواني ټم شاره تازه يه ين. بو رباوردني شه و و حه وانه وه رووي تيده که ين، خه ريکي خواردن و خواردنه وه ... نين تا ده مه و به يان شه رپه چه قو ده که ين.

من و سوغرا عه جه م و زارا دريټ... ژناني گه رپه کي قولله، کچه هه ل خه له تاوه کاني شار و گونده دوور و نزيکه کاني چوار قورنه ي ولا تين. ټيمه ټه و ټافره ته ته ر و تازانه ين که به نابه دل ي له پيره عه مته ريکي

هه وه سباز ماره ده کرپین. ئیمه ئه و کیژانه یین به بی ئه وهی چا و گویمان بکریتته وه و خومان ناسیبی له بری ژن بو با و که ژن مردوه کان، برا شیت و فیداره کان، سه و دامان پیده کری. ئیمه هه موو ئه و ئا فره تانه یین له دووره وه وهک خاکی پیروژ، به هه شتی سه ر زه وی بو ئه م به نده ره دهروانین. به تاسه و ئا واته وه یین، ئه گه ر بو ساته وه ختیکیش بی ته نیا جار تیک چاومان پیی بکه وی. ئه م به نده ره شاری خه ونه ره نگا وره نگه کا مانه، که تییدا بالغ ده یین و ده مرین و ده ژیتینه وه. ئیمه له چوار قورنه ی و لاته وه رووی تیده که یین، تا له ده ست خه م و مه یینه ت و کویره وه ری نه جاتیما ن بی. گولی هیوامان پیشکوئی. شه ره تی کامه رانی به سه ره و بنیین و له زه تی به خسته وه ری بچیژین. پیمانویه بو هه موومان قه سرتیک به هه موو که لوپه ل و پیداو یستی ژیان، به ده یان کاره که ر و قه ره واش و ناشپه زه وه چا و ده ریمان ده کات تا کو بیین و خاتوونی تییدا بکه یین. که چا و ده که یینه وه، سه یر ده که یین ته نیا بووینه ته له تیک په رۆ، سووچی یه کییک له م ماله ده رکه سوور و په نجه ره که سکا نه مان پی پر کرا وه ته وه. هه موو خه لکی به نده ره به چاوی رق و نه فره ت و لۆمه وه سه یری ئیمه ده که ن. یه کتر نامۆژگاری ده که ن خویان له گه ره کی قولله بپاریژن. له بییر خویانی ده به نه وه که یه که مین تا قی کردنه وه ی نیراهه تیان، له یه کییک له م ماله ده رکه سوورانه دا بووه.

لالۆحه مه له کاتی گه رانه وه له ئا وده سه که حه په سا و ده می بووه ته له ی ته قیو. ئه و ده می تیک پیشتتر بو ده ست به ئا و هاته ده ری. ئا وده سه که ده یازده گه ز له و سه ر حه وشه که دوور له ژووره کان هه لکه و ته وه. لیته یه کی خه ست حه وشه که ی پر کردبوو. لیته یه ک له چه شنی ئه و لیته یه ی که هه موو جار تیک له پاش بارینیکی به خوهره م، له ده شتی گۆله وه به ده م سیلا وه که وه دیتته خواری. له ده وری مه یدانێ شۆرش و ئه سه که نده ری کۆده بیته وه، به جی ده میتی. لیته یه کی ره ش له چه شنی ئه و لیته ره ش و بوگه نه ی گۆلی ورمی، که هاوینان ژنان و پیاوان بو نه خووشی له سه رو چاویانی هه لده ساون، له

به یانییه وه تا ئیواره له رۆخی ئا وه سویره که له بهر سووره تاو خویان هه لده خه ن. لالۆحه مه سه ری سوور ما بوو. له م ساته وه خته دا که ئه و له ئا وده سه که بوو، ئه م هه موو لیته ره شه چۆن چۆنی له م حه وشه یه دا کۆ ببۆوه؟ خۆ بارانییک نه باریبوو که لیته یه کی وا له پاش خۆی به جیبیلی! له پاشان شانی راست و چه پی حه وشه که دیوار بوو. لای باکو ره وه مالی هاوسی که یان گرتبووی. له لای باشووریشه وه ژووره کانی خویان هه لکه و تبوو. ئه ی ئه م هه مووه لیته ره شه له کویره پۆله بووه ناو ئه م حه وشه یه؟ به پارێزه وه به ره و ژووره کان وه ری که وت. لیته به بن پیته وه کلاشی ده کرد، جار نا جار تیک پریشکه یه ک قور هه لده به زییه وه و له چۆکی به ره ژیر به پاتۆله که یه وه ده لکا. لالۆ پیساویکی زۆر پاک و خاوین بوو، هه ر خیرا به له تیک ته خته که وش و پاتۆله که ی پاک ده کرده وه. قوره که به بی ئه وه ی شوینییک له سه ر پاتۆله که ی به جیبیلی، وه ک ده له مه به رده ببۆوه.

تا و ساویکی خۆشه. لالۆحه مه هیشتا له نیوه ری حه وشه که دایه، چاوی ده که وی به خوشکه کانی. هه ردووکیان رووت رووت له ناو لیته ره شه که ی حه وشه دا مه له ده که ن. کویریکی شه ش حه وت سالانه ی رووتیان له ته نیشته، سنجوه که ی ره پ کردوه. لالۆ چاوی ده په ریته تۆقی سه ری. گه ره که یان دانیشتوو له پشتینه به ره و خواری له لیته که نوقم بووه. خوشکی چکۆله خۆی له سه ر پشت راکیشاوه، مه له ده کات. مه مک و سه ر ئه ژنۆکانی له لیته که هاتوونه ته ده ری. جار نا جار تیک چه شنی مراوی سه ری نوقم ده کات و ده ستیک دیتی به سنجووی کویره چکۆله که دا، سه ر دینیته ده ری. قوره که وه ک ئا و به بی ئه وه ی شوینه وار تیک له خۆی به جیبیلی، ده چۆریته وه. لالۆحه مه به دیتنی ئه و دیمه نه له دین ده هری بوو. هه لیکو تابه سه ر خوشکی گچکه. به پیله قه به ربووه سه ر و سینگی، ئه ویش قاقا پیده که نی و ده تریقاوه، وه ک ئه وه ی لالۆحه مه گه مه ی له گه لدا بکا.

لالۆحه مه جار له گه‌ڵ جار پیتلاقه یه‌کی توندتری له سینگی ده‌دا، تا‌کو زیاتر له لیته‌که بچیتته خوارئ. مه‌مه‌که‌کانی وه‌ک دوو فوودانه به‌هۆی هیتزی لاقی لالۆوه ده‌که‌وتنه بن لیته‌که، خیرا ده‌که‌وتنه وه‌ سه‌ر. لالۆحه مه به‌پرتاو به‌ره‌و ته‌وره‌که‌ی غاریدا. لاقی له‌ ده‌رکی ژووره‌که‌ی خۆی که‌ پرۆبه‌پرۆوی ژووری خوشکه‌کانی بوو هه‌له‌نگوت. ده‌مه‌پرۆو، یه‌کسه‌ر له‌ناو ژووری خوشکه‌کانی له‌سه‌ر عه‌رزێ تخیل بوو. ته‌وره‌که‌ که‌وته سه‌ره‌وه. لالۆی سوور کردبوو. لالۆحه مه سه‌یری کرد خوشکه‌کانی له‌ ژووره‌که‌ی خۆیان نه‌ماون، قو‌لف و کلۆمی ده‌رکه‌که‌یان کیشرا بووه. ته‌نانه‌ت ده‌رکه‌ی ده‌ریش له‌سه‌ر گازی پشت کرابووه.

سه‌رماوه‌زی ۱۳۷۸ (۱۹۹۹/۱۲)

ئو‌غر

له‌ ئیواره‌یه‌کی خۆله‌میشیدا چاوم پیتی که‌وت. ئیواره‌یه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌نقه‌ست له‌ مژگی بۆرت هه‌له‌کیشابئ. له‌ چوارریتیانی ئیتلاعاته‌وه به‌ره‌و چوارریتیانی مینه‌ی پاسه‌بان. له‌ به‌ر ده‌رکی مالی وه‌ستا بیلال بوو، که‌ دیتم. زمانم له‌ گۆکه‌وت، لاقه‌کانم هیتزیان لئ برا. چاوم سپی هه‌له‌گه‌را و به‌ قه‌رابی که‌شکه‌ فه‌ریکه‌یه‌ک ده‌رپه‌ری. کۆت و شه‌لوارێکی په‌ش و پاک و خاوتنی له‌به‌ردا بوو. په‌نگی کراسه‌که‌یم به‌هۆی مژکه‌وه بوو پرۆون نه‌بووه. زۆر به‌ گه‌رم و گوری سا‌لو و ئه‌حوالپرسی کردم. من نه‌ هیچم بو و ترا و نه‌ هیچم پئ کرا. پرسباری کرد لیره‌ چ ده‌که‌م، به‌ بئ ئه‌وه‌ی وه‌لام پئ بدریتته‌وه یان ئه‌و چاوه‌روانی قسه‌یه‌ک بکات، وتی: وه‌ره‌ با برۆین. خوشم نه‌زمانی له‌به‌ر ترس بوو یان خوشه‌ویستی، به‌ بئ ئه‌وه‌ی ورتهم له‌ دم بیتته‌ ده‌ری، وه‌دووی که‌وتم. پاشه‌وپاش به‌ شه‌قامی سه‌قزدا به‌ره‌و قیبله‌ وه‌ری که‌وت. منیش وه‌ک هیتزیکی نادیا‌ری موغنا‌تیبسی په‌کیشم کات، چه‌ند هه‌نگاو دوورتر به‌ شوینیدا رۆیشتم. ئیستاش بۆم پرۆون نه‌بووه له‌و کاته‌دا به‌ دیتنه‌وه‌ی خوشحال بووم یان نار‌ه‌حه‌ت، خوشم ده‌ویست یان قینم لئ بوو.

ره‌نگه‌ ئیوه‌ ئه‌م ئاکاره‌ی منتان به‌ لاوه‌ سه‌یر بئ، به‌لام بزانی! من دلنیام ئه‌گه‌ر ئیوه‌ش له‌بری من بوونایه، له‌مه‌ش سه‌یرتر هه‌له‌سوکه‌وتتان ده‌گه‌ڵ ده‌کرد. چونکه‌ ئه‌و له‌ شازده‌ سا‌ل له‌وه‌ پیشه‌وه، له‌ رۆژیکی سا‌رد و سپدا که‌ به‌فریکی بۆر و چلکن ولاتی داپۆشیبوو، سه‌فه‌ری کرد. له‌ ئیواره‌یه‌کی خۆله‌میشیدا وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌نقه‌ست له‌ مژگی بۆرت هه‌له‌کیشابئ. ئه‌و سه‌فه‌ری یه‌کجار پئ خوش بوو، که‌یفی لئ بوو دا‌یمه‌ له‌ سه‌فه‌ردا بئ. هه‌ر

له بهر ئهوه، قهت له شوپنیک نه ده حه جما. دوو مانگ لیتره، سێ مانگ له تاران، مانگیك لیتره، چوار مانگ به ندهر، سێ مانگ لیتره چوار مانگ ئه هواز...

ئاخر جار که رۆیی کۆت و شه لواریکی سپی له بهردابوو. سپیه کی مه یله و زهر د، زهر دپیک له رهنگی نه بات. کراسیکی سپی و گولیکی سووری تۆخ له سه ر سینگی، له یه خه ی چه پی کۆته که ی دابوو. ئه و رۆژه ش وه ک ئه مرقه سیمایه کی سارد و سپ و بی رۆحی هه بوو. تۆزیک گر و تین چیه له هه یج کوییدا به دی نه ده کرا. ته نانه ت چاره کانی شی ده تگوت دوو چالی قوول و بی بن. مرویان به ره و ئه به دی به ت ده برد. ئه و رۆژه ئا کاری ئاسایی نه بوو، له چه شنی رو بات هه موو ئه ندامی له شی به فاسیله له یه ک ده جوو لانه وه. ده تگوت زه مان به ده سته ئه نقه ست جموجۆلی پچه رچه ر ده کات، یان با شتر وایه بلتین رهنکه به کاره با کاری ده کرد.

ده ستم گرت و له پپلیکانی شه مه نده فه ره که سه رم خست. خوا خوام بوو هه رچه زووتر سه ره که ویتته سه ری و ده ستم له ناو ده سته بیتمه ده ری، ده سته هینه سارد بوو ده تگوت له تیک سه هۆلم به ده سته وه یه. قامکه کانی ده ستم رچیا. به لام ئه و ده ره سه سته ده سته من نه بوو. تا ناو ژووره که ش له گه لی چووم، ژووریکی یه ک نه فه ری بوو. له سه ر کورسییه که دامنی شان د، ده ستم هه ر له ناو ده سته ییدا بوو. پیم وت: رینگاه ی دووره، ئه گه ر هه ز ده کا راکشی. به بی ئه وه ی چاره نواری وه لامی ئه وبم، له سه ر کورسییه که درێژم کرد. ده سته به ردام، به تانییه که م تا کو سه ر سینگی وه سه ر کیشا.

چاوم له سه ر چاوی گیر سا بووه، بۆچ ماوه یه ک نازانم. هه روا به بی هه ست و خوست سه یری یه کمان ده کرد، ده نگی فیکه ی شه مه نده فه ره که وه خۆی هینامه وه. ده ستم له سه ر سینگییه وه برده سه رتر، بۆ ملی،

ژیرچه نه ی، روومه تی، ته ویلی سارد سارد بوو. خۆم به سه ردا نووشتانده وه، ته ویلیم ماچ کرد. به بی ئاگا ده ستم به سه ر برۆیدا به سه ر چاره مه رییه کانی کشان. پیلووه کانییم نووقاند. وتم پیتوست ناکا! هینه ده خۆت ئازار مه ده. خۆ تۆ هه وه ل جار نییه سه فه ر ده که ی؟ ده زانم پاش دوو سێ مانگی تر ده گه رتیه وه، دوو باره چاومان به یه ک ده که ویتته وه. ئینجا ده ستم برده خوارتر بۆ کولمه کانی، ئه و کاته رهنگیان په ری بوو. ده تگوت له شتییک تر ساوه. بۆ سمیله خورماییه که ی. دوو فیکه ی له سه ر یه کی شه مه نده فه ره که له خوا حافیزی کردن، وه په له ی خستم. به بی ئه وه ی چاره نواری وه لامی ئه وبم، دابه زیمه خواری. له و ئیواره دا که س له شه مه نده فه ره که دانه به زی. غه یری ئه ویش که س سوار نه بوو. جه ماعه تیکی زۆر وه ک تارمایی به ناو ئیزگه دا ده هاتن و ده چوون. سیمای موسافیری ناو ژووره کانی شه مه نده فه ره که له پشت رۆشایی ته مگر تووی په نجه ره، وه ک په له یه کی بۆر ده که وته به رچاو.

تا سێ چوار مانگی ش ئه م دیه نه م له به ر چاو بوو، شه وان هه ش خه وم پیتوه ده دی. هه موو جار تیک له خه ودا ده مدیت که له سه فه ر گه را وه ته وه. تیرتیر ماچم ده کرد، ده موت له خۆرا کاتی رۆیشتن هینه په شپو و خه فه تبار بووی. پیم نه وتی، ئه وه تا! ئه وه دوو باره گه رایتته وه و به دیداری یه کتر شاد بووینه وه. که له خه و راده بووم، چاوم به ده روو به رمدا ده گیترا، دیار نه بوو. ئه و کاته ده مزانی ئه وه ته نیا خه ونیکه و هه یچی تر. ته نانه ت زۆر شه و له خه ونه که شدا ده مزانی که خه ون ده بینم! که ده مدیت گه را وه ته وه، له به ر ئه وه ی لیم ون نه بی، توند توند قۆلم ده کرد به قۆلیدا. که خه به رم ده بۆوه، سه یرم ده کرد قۆلم له بالنجه که م توند کردووه. تا وای لیهات سیمای ورده ورده له خه ونه کا مندا کال بۆوه. ته نانه ت بریک جاریش له پر که ده که وته وه یادم، زۆرم بۆخۆم دینا، که چی دیسان شپوهیم بۆ نه ده چۆوه سه ر یه ک.

ئهمه بوو هه یزی لاقی بری بووم، زمانی له گو خستبووم. چاوی پێ سپی و

به قهرایی که شکله فهریکه یهک دهر په راندبووم. ههر وا به بی قسه به دوایدا دهر ویشتم، چهند ههنگاو تیک له پشت سهری به شه قامی سه قزدا به رهو قیبله. بو چوار پرتیانی به ندری. دهگینه چوار پرتیکه، زور سهیره هیچ کهس به دهره وه نییسه. خو ده بی له م کاتی ئیواره یه دا، پتی پرتدار نه بی. جارن دهبوو له م کاته دا به شانه ترنجی ئه م بهر و ئه و بهری شه قام بکه ی. دووکان و بازار هه مسوو داخراون. ئاو یکی روون به ناوه راستی چوار پرتیانه که دا به لیشاو له که لهور اووه ده هاته خوار. له لای رۆژئاواوه تارماییهک به رهو ژوور ده هاته سهر، له سهر چوار پرتیانه که، دوو سی گز دوورتر له من، له بهر ده می ئه و ویستا. پاش ماوه یه کی که م له ناو مرئه که دا توایه وه. ئه و وتی دوکتوری برام بووه. فهر مسوی لیکر دووه بو مالی خزان، ئه ویش و توو به تی ماوه ی مانگی که گه راوه ته وه، تازه چاوی به من که و تووه. ده چی بو مالی ئیمه. دیاره ئه و له گه ل دوکتوری برام پیشتریش چاویان به یهک که و تووه. نازانم بو! من نه دوکتورم دی و نه گویشم له قسه کانی بوو. ولات چۆل و قاقره. هیچ کهس به دهره وه نییسه. غهیری ئه و و من، من و ئه و.

ئه و کۆت و شه لوار تیکی پاکو خاوتینی له بهردایه. بو ئه وه ی پیس نه بی، به سهر ئاوه که دا باز ده دات. که به ناوه راستی چوار پرتیانه که دا ده هاته خوار. له بهر ئاوه که وه هه لو تیتیک دهکا، ئاورم لی ده داته وه. منیش له م به ره وه بو ئه وه ی به دوویدا باز بدهم، له قهراخ ئاوه که له نگر ده گرم، له ئاوینه ی ئاوه که دا سیمای خو م به دی ده که م، کۆت و شه لوار تیکی سپیم له بهردایه. سپییه کی مه یله و زرد، زهر دیک له رهنگی نه بات. رهنگی کراسه که م به هوی مرئه که وه بو روون نییسه. گولتیک سووری توخم له سهر سینگم، له یه خه ی چه پی کۆته که م داوه. کولمه کانم رهنگیان په ریوه. وهک ئه وه ی له شتیک ترسابم.

سهر ماوه زی ۱۳۷۸ (۱۲/۱۹۹۹)

ئهو پیاوه ی هاتبوو له به ههشت بهر ی

بو شاعیر: یونس رهزایی

دووه م رۆژی به رپوه چوونی فستیواله که بو وهک ئا و به ئاوردا بکه ی، له ناکا و دهنگی موسیقا و گۆرانی له گه رووی شاردن خنکا. بیدهنگی شاری قووتدا. گومان له وه دا نه بوو زور که سی تریش وهک من حه ولی ئه وه بیان بوو بی. بزانه هوی ویستانی کوتوپری گۆرانی و موسیقا چییه. به پی ئه و بهرنامه یه ی که پیشتر له دهزگا راگه یه ندنه گشتییه کانه وه بلا و کرا بووه، هیشتا یهک له سیی بهرنامه که به رپوه نه چوو بوو. من زورم حه ولدابوو تاکو مهره خه سی سالانه م به خه مه ئه و کاته.

وهک به دار له سهریان دابیم، خو م کرد به یه کتیک له و دووکانانه ی دهر و بهری هۆلی به رپوه بهری فستیواله که. که خه لک روویان تیده کرد، به سهر پییه که وه شتیکیان ده خوارد و ده خواره وه. پیتم وابوو له و شوینه رهنکه شتیکم سه باره ت به م بیدهنگییه خنکینه ره دهس بکه وی. یه که م میتزی چۆلم که و ته بهر چاو کورسییه که م کیشاوه و ته پم دا سه ری. بیره یه کی سارد و هیندیکم پسته داوا کرد. چاو تیکم به دهر و بهردا گتیرا، پیتم سه بر بوو غهیری من که سی تری لی نه بوو. کور تیکی قنج له پشت یه خچالی دووکانه که دانیشتبوو. ههر خو ش ی به ناقالی پاکه تی پسته و بیره یه کی ساردی بو هینام. چاو تیکی پر له ته وسی لیکردم، وهک ئه وه ی تاوان تیکی گه وره م کرد بیت. لیوان تیکم پر کرد و فرم هه لدا. خو م به خواردنی پسته وه سه رقالم کرد، تا به شکور که سیکی تر لیتمان وه ژوور که وی. ئاخه ئه و هه تبه نه گبه ته هینده مچومور بوو بو ئه وه نه ده بوو پیا و بویری بیدوینتی، ده تگوت باوکی مردووه.

بیره تهاو کرد، کهچی کهسیکی تر وه ژور نه کهوت. خه ریک بوو کردنه وهی شووشه ی زاری نه وه تیوه له ویستانی فستیواله که له لا شیرینتر ده بوو. بیره یه کی تریشم داوا کرد. کوره به لالووتیکه وه بیره که ی له به رده م دانا. هات پروا زاتم کرد، توند مه چه کم گرت. وتم ببوره ده کری تاویک له گه لم دانیشی. خو غه یری من کهسیکی تر لیتره نییه. نه گه رچی من نارده خوریکی قه هار نیم، به لام قهت به ته نیا حهز ناکم بخومه وه. تکایه حهز به چی ده که ی بو خوتی بینه، میوانی منی. گرژی نیوچوانی توژیکی خاو بووه، وتی حهز به خواردن ناکا. وتم دهی باشه خو ده توانی تا مشتهرییه کی تر بیته ژور له سهر میزه که دانیشی. کوره دانیشت. وتی لای وانیه لانیکم تا دوو سه عاتی تر کهسیکی بیته ژورری. من به سهر سوورمانه وه پیتم وت چون ناوا به نه رخه یانی قسه ده کا. وتی بو من نازانم که هه موو دنگخوش و موسیقارهن و به رپوه بهر و بهرپرسیانی کوره که چون بو گوستان. وتم خو نه مه له بهرنامه که دا نه هاتوه. نه ونده ی منیش ناگادارم هیچ سالیک فستیواله که ناوا به رپوه نه چوه، له جه نگیه کوره که دا بچنه سهر گوری زیره ک. نه م کاره هه وه لی بهرنامه که و پاش به رپوه چوونی فستیواله که ده کری.

وتی نه مژکه شتیکی جیاوازه. هه موو خه لکی شار بو ری و په سمی به خاک نه سپاردنی نه و موسیقارهنه پیره! چونه ته گوستان. من پرسیم کام موسیقارهن؟ وتی نه و موسیقارهنه پیره که دوتنی شه و پاش پیشکش کردنی بهرنامه که ی مردوه. نه و خه لکانه ی وا گوئیان له بهرنامه که ی بووه گیتراویانه ته وه له و کاته دا سووک سووک بوون. هه ستیان کردوه له به هه شتن. بوونه ته گول و گییا، به دم شنه ی دهنگی زورنای نه و پیره پیاهوه که رویشکه یان کردوه. پرسیم چونا وچون مرد؟

وتی شه ویکی بهر له مردنی لیتره بووه. ههر له سهر نه و میزه ی که منی

له سهر دانیشتبووم. له ناخری شه ودا داوای له باوکی کردوه، نیزی بدا له سووچیکی نه و دوکانه بخه وی. باوکی وتویه تی جی خه ویان نییه. نه و ده لی جی خه وی ناوی. لیتی گه رین له سهر نه و کورسییه ی له سهری دانیشتوه چاویک ویک نی و وچانیک بدا. باوکی وتویه تی بو ناچیته هوتیل یان ماله ناسیاویک. نه و ده لی له م شاره غه ریه. چوته هوتیلش، جیی ده سنه که وتوه. خو ی ده زانی، کوا له قه ره بالغی وادا جی خه و گیر ده که وی. نینجا باوکی چه تیک له نارقه که ی خو ی و هیندیکی مه زه ده باته سهر میزه که ی. بی نه وه ی لیتی پرسنی ده خواته وه یان نا، پیکیکی بو تیکردوه. نه ویش له بری نه وه ی خو ی میچ و مور نیشان بدا، خیرا یه کین پیکه که ی هه ل داوه. باوکی پرسویه تی بو هاتوته نه و شاره، کاری چی هه یه، به لکو نه و بتوانی کاریکی بو بکا.

موسیقارهنه پیره که ده لی هاتوته نیتره بری. باوکی پیکه نی بوو. به گالته وه وتویه تی بو له سهر نه م عه رزه پان و به رینه شوینیکی تر نه ماوه بو مردن. نه و ده لی له میژ ساله کاریکی ناته وای ماوه، ده بی راپه رپینی. نه و جار به دلنیا ییه وه ده توانی بری. باوکی پرسویه تی کاره که ی چیه. به شکوو بو ی راپه رپینی و نه هیلی بری. موسیقارهنه پیره که ده لی کار، کاری خو به تی و کهس ناتوانی بو ی راپه رپینی. باوکی پیکیکی تری بو تیکردوه و وتویه تی پیایکی ده سریشتوه، له م شاره دا دوست و برادری زوره. موسیقارهنه پیره که چاوی دنووقینی و نه و پیکه ش هه لده دا. ده لی نه مه ده گه رپته وه بو چل سال له مه وه بهر. نه و کاته نه و لوتیه کی زور ناودیر بووه. خاوه نی سی چوار زنجیر ورج و عه متهر و چوار دست ده هول و زورنای بووه. به نیجاره داونی به که سی تر، کاری پیکه کن به نیوه یی.

له رژیکی پاییزیدا چوته ناواییه ک که له جاده وه زور دوور بووه. به

شەكەتى گەببۆنەتە ناو دى. كاتىك دەسيان كىرەت بە دۆينە، دۆينە و وچ ھەلپەراندىن و دەھۆل كوتان. پىش سىپى و كەيخوداى ئاوايى بەرەو پىريان ھاتون، دەسيان ناو بە روويانەو. نەيانھىشتووە كارەكەيان بکەن. وتوويانە خەلىفە بۆ زىكر و ئىرشاد ھاتۆتە ئاوايى. خىر و بەرەكەت بەسەر ئاوايەكەياندا پڑاوە. تەنەت مەلايكەش لە عاسمانەو ھاتوونەتە خوارى . ئەگەرکو ئەمان دەھۆل و زورنا لىدەن و وچ ھەلپەرىن، دەتارىن. ئەجەنە و شاھەتەنى دەرژىتە ناو ئاوايى.

مۆسىقاژەنە پىرەكە بە ناچارى رووى لە مزگەوت كىرەو. چووە لە خەلىفە بپارىتەو پاش تەواو بوونى زىكر و ئىرشادى ئەو، ئىزن بەدا دەھۆل و زورنا لىدەن و وچ ھەلپەرىن. بەلكو شتىك كاسىپى بکەن. خەلكى بەرەستى بوون، نەيان ھىشتووە بچىتە مزگەوت. ئەو بە ھەر لەونىك بوو لەگەل جەماعەت خۆى ترىجانەتە ژوورى. ئەگەرچى خۆشى پىي و انەبوو خەلىفە كارىكى بۆ بكا، خۆى خستووە بەسەر لاقيدا و ماچى كىرەو. پاشان لە چۆنەتە كارەكەى گەياندووە. ھەرچەندە باوەرى بە گوچكەى نەبوو. بىستوويەتە كوتخاى بانگ كىرەو، وتوويەتە لىيان گەرىن با ئەوانىش كارى خۆيان بکەن. كوتخا ھاتووە بلى ناخر قورىان، خەلىفە قسەكەى پى پرەو. وتوويەتە قورىانى ناو. ئىمە لە مزگەوت كارى خۆمان دەبەين بەرپەو، با ئەوانىش لە دەرى كارى خۆيان بکەن.

مۆسىقاژەنە پىرەكە دانەويىووە دووبارە لاقى خەلىفە ماچ بکاتەو. خەلىفە توند دەستى گرتووە، وتوويەتە بۆنانى نىوەرۆ بچىتە مزگەوت. ئەو پڑە وەك پڑى حەشر و ابوو. دەنگى دەھۆل و زورنا و بۆرەى وچ لە لايەك، دەنگى سى تەپل و دەف و قرىشكەى يا ھووى دەرويش لە لايەك. ئەگەرچى تا نىوەرۆ دەھۆلىان كوتابوو و ورجيان ھەلپەراندىبوو، دىسانىش باوەرى نەكردبوو كارىكى وا بوو. ئەو ئەوەى وەك خەونىكى خۆش

كەوتبوو بەرچا. بۆ نانخواردن چووبوونەو مزگەوت. نانىان لەسەر مەجوومە ھىتابوو. خەلىفە لەسەر ھەر مەجوومەكە لۆتەيەك و دەرويشىكى دانابوو، خۆشى لەگەل خەلىفە لەسەر بەك مەجوومە نانىان خواردووە.

مۆسىقاژەنە پىرەكە ھەر لەوى شەرت دەكا پاش ئەو سەفەرە، دەست لەو كارەى ھەلگى و بىتە دەرويشى ئەو خەلىفەيە. چل سال لەو رووداوە تىپەرەو. ھەركات گوتى لە دەنگى زورناى شايى و مەجلىس بوو، دەنگى زورنا بى ئىختىيار پەلكىشى كىرەتە ئەو شوپە. سۆزى دەنگى زورنا تاوچك بىدەنگ، تاوچك بە بانگ و سەلا چەشنى نازىز مردە گەرمەشىنى پىگىرەو. گىزى ھەوايەك بە قوون ھەلپەراندىووە. ئالۆز بوونىشى، وەك پىرەگورگىك ددانى لە چىرەو بەرەو و حەوت پىشتى كابرارى زورناژەنى دووبارە گورەوشار كىرەتەو. ئەو زۆر جار خەوى بە زورناو دىو، لە شايى و گووند زورناى لىداو، ورجى ھەلپەراندىووە. لەپرە چاوى بە خەلىفە كەوتووە پىي پىكەنىو. ئەو پىش لە شەرمان تىق بۆتەو. خەلىفە پىي وتووە ئەو زورناژەنىكى بەھەشتىيە. ئەو پرسىبووى مەگەر لە بەھەشتىش مۆسىقا ھەيە. خەلىفە وتوويەتە ئەو تەنيا دەتوانى لە بەھەشت زورنا بژەن. ئەو پرسىبووى بلى لە بەھەشت كەسىك ھەبى حەزى لە مۆسىقا بى و گوتى لى بگرى. خەلىفە پىكەنىو. ئەو پىش لە ترسان لە خەو راپەرەو. ھەموو دم ولىوى وەك برىشكەى سەر ساج ھەلتۆقىو و بۆتە تىمىسك.

مۆسىقاژەنە پىرەكە لەم دوایانەدا ھاتۆتە سەر ئەو باوەرە، ئەگەرکو جارىكى تر دەس بەرى بۆ زورنا و تۆبەكەى بشكىنە دەمرى. ھەر ئەوھش حەز و لەزەتى زورناژەندى لە لا سەت ھىندە زىاتر كىرەو. تەنەت زۆر جار گووى بە بى زورنا پر لە «با» كىرەو و دەمەلاسكەى زورناژەندى

کردۆتەوه. ئیستی ئەو حەزە هیناویەتە ئیترە و هەموو شتیکی پێدەبرێتەوه. هەر که دیتە ئەم شارە وەک ئەوی لە دەمیتکەوه باوكم بناسی و بزانی گرتی کارەکی بە دەستی ئەو دەرکرتەوه، پرووی لەم دووکانە کردوو. وتبووی من مۆسیقاژەنیکی بەهەشتیم. هاتومەتە ئیترە زورنا بژەنم و بمرم. ئەو مۆسیقاژەنە پیرە ئەم رووداوەی ئاوا، یان رەنگە بە شێوەیەکی تر بو باوكم گێرابیتەوه. یان رەنگە شتیکی نەبی جگە لە چەرخیەکی هیچ لە خەیاالی نووسەر.

رەزبەری ۷۹ - تاران (۱۰/۲۰۰۰)

قابیل

بو شاعیری جوانەمەرگ - مارف ئاغایی -

زۆر سەیرە! ئەو ماویەکی ئەم خەونە بەربینگی پێگرتووم، دەست لە یەخەم ناکاتەوه. یەکدا بە دوو، بەردەوام لێم دوویات دەبیتەوه. هەموو جارێکیش لەشم شەلالی ئارەق دەبێ، لەبەر ترس و شەرم لە پر لە خەو رادەچلەکیتم. ئەم خەونە وای لێکردووم، لە ترسان شەوانە ناوێرم بخەوم. خۆم بە کارێکەوه سەرقال دەکەم، دەلێم ئایش، بەشکم شەکتەم و ئەویش دەستم لێ هەلگرێ، بەلام هەرچی دەکەم بێ کەلکە، دادێک نادا. ئەم خەونە نەگبەتە چاوو پرووی لێم کراوتەوه. تەنانەت لەم دوايانەدا لەکاتی بەخەبەرشدا ئاواقام دەبێ، هەرچی دەکەم رزگاریم نایە لە دەستی. خۆشم نازانم ئەم خەونە چییە و لە کوێوە خۆی خزاندە ناو خەوکانم، هزر و خەیاالی داگیر کردم.

رەنگە پیتان وایی داخۆ دەبێ ئەم خەونە چ دیمەنیکی پرمەترسی بێ، یان دەبێ پر بێ لە دیو و درنج و جندۆکە، یان رووداویک بێ لە چەشنی فیلمەکانی هیچکاک. نا! نا بە هەلە مەچۆ. بە پێچەوانە هەموو ئەوانە دیمەنیکی یەكجار مەلەکووتی و پیرۆزە. باسی رەهایی لە بەرزەخە بەرەو مەلەکووت و عەدەم. لەم خەونەدا لاویکی رەزاشیرینی بالابەرز، سەرتاپا سپی پۆش، تەنانەت دەسەرەکی سپیش لەسەر دەبەستی. چەن سوورە گۆلی وردی لە رەنگی خۆین، بەلای چەپی کراسەکە یەوه. بە بالا وەک پیشتر وتم پیاویکی تەواوه، که بە بالایی خۆمی دەگرم لە من بەرزترە، بەلام نازانم چۆن لەناو رکهیەکی دارینە ی کەودا دیل کراوه؟

خەنجەرێکی مشتوو زیوین، چەشنی مەل بە ئاسمانەوه دەفری. ئەم

بهروئه و بهری مشتوو ده که ی به قه رایبی دوو قامک لیتی جیابو ته وه. جه مسره کانی که مییک بو لای سه ری هه لگه راوه ته وه. له دووره وه که بیسینی، ده لیتی مه له و بالی لیک ناواله کردوه. که رووه من دی مشتوو ده که ویتته وه به ره وه، وهک کوتر به نه رمی له ناو په نجه مدا ده نیشتته وه. که رووه قه فه سی لاوه که ده چی، تیخه که ی ده که ویتته به ره وه. له چه شنی باز ته پ ده داته سه نه چیر، له سه سینگی لاوه که رو دی. شوولی رکه لیک ده ره وینه وه، لاوه که ده بیتته که ویکی سپی، خالیکی سوور له سه دلئ. به ره و ناسمان بالده گری، هه رچی مه ل و قاز و قورینگی دنیا یه ده که ویتته شوینی.

له جی ده می خه نجه ره که وه خوین چوراوگه ده به ستی، چوراوگه ی خوین هه موو خه ونه که ش سوور ده کات. بریک جار که له خه و راده چله کیم، ورد سه رنجی ده ست و پلم ده دم، جیتی چه ن په له خوینی پیوه ده مینی. له پاش سوور کردنی لاوه که جار له گه ل جار دهنگی موسیقایه کی جادویی له زور دووره دیتته گوی. ورده ورده به رزتر ده بیتته وه، به پیتی به رزبونه وهی نه و موسیقایه، سیمای لاوه که ش روونتر ده نوینی. ئیسته وای لیها تووه بوته یه کپارچه نوور. ته نانهت له ژیر پیتستی له شیییه وه ته وای په راسوه کانی، دلئ،... گورچیله و ناو ریخوله ی ده بیندری. زورتر له مانگی شه وی چواره ده چی.

نازانم چند و چنده، نه م خه ونه نه گبه تیبه م لی دووپات بوته وه. ئیسته پیتم وایه له م جیهانه گه ورده دا، غهیری من و لویکی سپی پو شنی بالابه رز، که له ناو رکه یه کی دارینه ی که ودا یه و خه نجه ریکی مشتوو زبون، که چه شنی باز له نه چیر رو دی، هیچی تری تیدا نیبه. خوابه بو ده بی نه م دیه نه ته نیا بخزیتته ناو خه ونه کانی من. په یتا په یتا له پیش چاوم به رده وام دووپات بیتته وه. تو ش نه وه بیته به رچاوی خو ت، خو کامه فیلمی

سینه ماش خوش و به رزه، دیتنی ته نیا دوو جار و سیان خوشه. تو ش بی جارز نابی؟ من بوومه ته برای خوینی شه مشه مه کویره و ره فیقی بایه قوش. ئیسته وام لیها تووه قینم له هه رچی رووناکییه. قینم له مانگی شه. هه موو شه وی تا ناو ده بی ده که ومه شوینی، به تف و به رد ره جمی ده که م.

ته ح! چیم لی به سه ر هاتوه. ده بووری له بیرم چوو، نه م خه ونه نه گبه ته وای لیکر دووم هه موو شتیکم له بیر چوته وه. من و نه و و پیره پیکه وه ده ژین. نه و نده ی له بیرم بی قه تم نه دیوه پیره جیا وازییه کی له نیوانی من و نه و دانابی. نه و من و پیره و هه موو جیهانی خوش ده وی. به لام نازانم بو هه ر که نه و دووانه به ته نیا پیکه وه ده بینم، چاوم ده په ریتته ته وقی سه رم. لام وایه باسی من ده که ن. ده لیم پیره مرویه کی زانا و دنیا دیده یه، رهنگه سو سه ی خه ونه کافی کردی. ناموژگاری ده کا، خو له من بیاریزی. که چی له پاش ته و او بوونی قسه کانیان که چاوی به من ده که وی، به پرتا و به ره و من دی. زه ره یه ک جیه له خوشه ویستییه که ی که م نابیتته وه. هه میشه کراسیتی ناو دامینی سپی له به ردا یه، به و کراسه وه سیمای له هابیل ده چی. ته نانهت زور جار وهک لای ناو رکه که پارچه یه کی سپی له سه ر ده به ستی، روو له من ده کا و ده لی: ناوا له خه ونه کانم ده چم. من وهک خه ونه کانم داده تر وسکیم. هه رچی ده که م ناتوانم باوه ر بکه م، دوو که س هاوکات له گه ل یه ک خه ونیک ببین، نا! تو ش هه ر باوه ر مه که.

له کلۆلی من جیهانی راسته قینه و به خه به ریش لوول ده بیت و ده چیتته ناو خه ونه کانم. له پاش هه ر شه وه خه ونیک، به یانی سه یر ده که م سیمای وهک خه ونه که نوورانتر بووه. هیند جوانه ده لیتی یوسفه. هه موو جار یک له ژیر تیشکی رووناکی نه ودا ده روانه خو م. جاری وایه خو م ده بینم، بوومه ته گیانله به ریک له چه شنی بزنی مه رز، نازای نه ندامم به قه رایبی بستیک تیسکی ره شی لی رواوه. بوومه ته گلۆله یه ک مه رزی ره ش.

چاوم به قهرايي دهنکه نوکيکي رهشي ليها تووه. لهم تيسکه رهشهي خوّم زياتر، موويهک نهولاتر نابيني. جارجارهش وهک بز، گوپرهکه و زور تازه لي تر دهبالينم، گوئی قوت دهکهم و کوره گوئی دهيم. له تهواوي جهسته مدا تاقه تروسکه يهکي کهم سوش چييه رووناکی بهدي ناکري. خوّم لهم هه مووه تاريکييهي ناو خوّم، زهندهقم چووه. جا توخوا تو بلتي! چون نييره يي پي نه بهم؟

هه موو جارتيک که ده بکوژم، ده بيته که ويکي سپي و نهو گشته مهل و قاز و قورينگه ده که ونه شويني. قاز و قريشکيان دنيا پر دهکات. به تهختي ناسماندا هه زاران بازنه ساز دهکن، چهپ و راست له دهوري ده سوورين، هيچي وه هيچي ناکه وي، بازنه ي مهل هه لده زني و هه لده زني، تا دهگاته مهله کووت. دهنگي قاز و قريشکي مهل و موسيqa جادووييه که ناويته دهبي، نيستهش جريوه جريوي له کاسه ي سه رمدا ده زرينگيته وه. گوئيه کانم توند توند ناخنيوه، به لام زهنا زهناي دهنگي قاز و قورينگ هه ر دي. زارم ده دوورم، ديسانيش دهنگ دي، چاويشم دنووقينم، دهنگ هه ر دي. ته نيا کونه لووتم ماوه! ده لين چي؟ نه گهرچي رهنگه بخنکيم، نه ویش بناخنم.

گژجاري که مشتووي خه نجه ره کهم وه بهر دهست دي، وه هاي به قينه وه له دهستمداد ده گووشم، وهک ته زيبيحي سه يدي نوشته نووس ناوي لي ديتم. به قهرايي قامکه کاني په نجهم له سه ر مشتووه که چال ده بيت، ههست ده کهم هه موو ميژووي مروفايه تيش ناتواني جي په نجهم له سه ر دهسکي نه م خه نجه ره بسريته وه. به هه موو هيژ و گوړي خوّم، نووکه که ي له سه ر دلي لاوي ناو رکه که داده يلم، به جزرتيک گويم له کرته کرته شق بردني دلي دهبي. تيخه که ي سي چوار جار له ناو دلیدا بهم لاو نهو لادا ده گيژم، به لکو بکه وي و نيتر هه لنه ستبته وه. منيش لهم خه ونه نه گبه تيبه خه لاسيم بي.

به لام تاکو من زياتر به قينه وه لي ي راده سيم، نهو بزهي شيرينتر دهبي و بهرتر ده فری. قاز و قورينگيکي زياتري لي کو ده بيته وه، دهنگي قاز و قريشک و موسيqa له جوشر دهبي، سيمای جار له گهل جار نوورانيتر دهبي. دلّم خه ريکه شق دهبا، چاوم له بهر نه م گشته رووناکييه وه شه واره که و تووه، هه لنياه. بوونم له بهر نه م هه مووه گه وره يي و شکويه، ته نيا خاليکي ره شه و هيچ. تو خوژ بلتي! جا نهو خه ونه؟ تو تا نيسته قهت خه ونی وات ديتووه يان بيستووه؟ خو نه وه تازه هه مووي نييه، نه گهر تاقهت ماوه، چاو بنووقينه و ههست راکره. دهس بده دهستم، ده تکيشمه ناو خه ونه کانم. يهک، دوو، سي... باوه خولي گيژم مهکه، گيژت ده کهم. باوه خولي گيژم مهکه، گيژت ده کهم.

جارتیک نه ودم به خه يالدا هات بهو خه نجه ره تيژه نهو تيسکه ره شانه له کوژ خوّم بکه مه وه. چه شني مه له غان به راست و چهپ، سه ر و خوار، هه موو له شم شه ش تيغه کرد. به شيوه يهک کيچ له سه ري هه لده خليسکا، ده تگوت باريکي يه کجار قورس و قه بهم له سه ر شان لاچووه. نه و جار له ژير تيشکي رووناکيي نه ودا سه رنجي خوّم دا، سه يرم کرد بوومه ته کرميکي نه رم و لينچقي رپوله ي سه ر رهش. نه ویش ليتم بووه درهختيکي بهرزي نوور. به رهو بالاي رووناکي هه لزنم. هيئد لينچق و لووس بووم، هيچ کويم لي ي گير نه ده بوو. پييدا هه لده گه رام، ده که وقه خواري. نهو درهختيکي بهرزي نوور و رووناکي بوو، منيش کرميکي سه ر رهشي لووس و برسي. له پاش ماندوو بوونيکي زور، بي پرست و که له لا که وتم. نه ویش به ناسپايي لقه گزنگيکي بو رايه ل کردم، که پييدا هه لگه ريم. هه رچيم ده کرد هيچ کويم لي ي گير نه ده بوو، له ناعيلاجي و حه يبه تدا قه پم پيدا کرد.

تامتيکي يه کجار شيرين و خوشي هه بوو، تا نهو کاته تاموچيژتيکي وا به له زه تم له هيچ چه شنه خوارده مه نييه کي تر نه چه ژتسوو. هه رچه ندم ده خوارد

برسیتر ده‌بووم، به خواردنی ئەو ورده ورده ده‌بووژامه‌وه. هه‌ستم کرد خه‌ریکه ده‌به‌ه کرمی‌کی گوو ئەستیره. منیش له خۆمه‌وه نوور بلاو ده‌که‌مه‌وه. بۆ ئەوه‌ی نووره‌که‌ی من سیبهر بخاته سهر نووره‌که‌ی ئەو، وه‌ک هار قه‌پم پیتدا ده‌کرد و ده‌مخوارد. له جێ که‌ل‌به‌که‌مه‌وه نووریکی سوور فیشقه‌ی ده‌کرد، تامی شه‌رابی سیوی ده‌دا. تا ده‌هات پیتی مه‌ستتر ده‌بووم، سه‌رم جار له‌گه‌ل جار گه‌رمتر ده‌بوو. ورده ورده ده‌ماره‌کانی له‌شم خاو ده‌بوونه‌وه، بپیکم مابوو بگه‌مه سه‌ر ترۆپکی داره‌که، له‌په‌ر له‌و سه‌ره‌را به‌ربوو مه‌وه، وه‌ک مه‌شکه له‌به‌ر یه‌ک پچرام، خوینیکی شه‌رابی به‌ ته‌واوی ده‌ور و به‌رمدا پرش و بلاو بووه. له جێ شوینی هه‌ر په‌له‌ خوینیکی، نه‌مامیکی تازه سه‌ری هه‌لدا.

ته‌واوی ئەو ناوه له چاو ترووکانیکیدا بووه دارستانیکی نوور. مانگ و هه‌تاو، له‌به‌ر هه‌ژمه‌تی تیشکی روونای ئەو ناوه، ده‌ستیان کردبووه که‌پری چاویان. من هه‌روا خوینم له‌به‌ر ده‌رۆیی، خوینیکی ره‌ش. هه‌ستم کرد بوومه‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌بن نه‌هاتووی رووباریکی خوینی ره‌ش. له‌په‌ر هه‌زاران په‌پوله‌ی ناسکی ره‌نگاو‌ره‌نگ له‌و ناوه په‌یدا بوون. له‌سه‌ر لق و پۆیی ئەو دارانه نیشته‌وه، که‌میکیان گه‌لا خوارد و هاتنه‌ ده‌م رووباره خوینه‌که‌ی من، چوونه‌وه سه‌ر دره‌خته‌کان. منیش به‌ په‌له‌ هه‌رچی گه‌رای هه‌م‌بوو به‌ پێ و پلێ په‌پوله‌کانه‌وه، به‌ ناو لق و پۆیی ئەو دارستانه‌دا بلاوم کرده‌وه.

له‌سه‌ر هه‌ر دره‌ختیک، سه‌دان کرمی نه‌رم و لینچقی سه‌ره‌ره‌ش سه‌ره‌ه‌ل‌ده‌دن. ده‌ست ده‌که‌ن به‌ خواردنی ئەو دره‌ختانه، به‌رده‌وام مه‌ست ده‌بن و له‌و سه‌ره‌وه به‌ر ده‌بنه‌وه خواری ده‌قه‌له‌شین. له جێ شوینی هه‌ر په‌له‌ خوینیکی شه‌رابی، دره‌ختیکی تازه‌ی نوور ده‌روێ. هه‌ر کرمیک ده‌بیته سه‌رچاوه‌ی له‌بن نه‌هاتووی رووباریکی تازه‌ی ره‌شه خوین. هه‌زاران

په‌پوله‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگی ناسک له‌په‌ر په‌یدا ده‌بن. ده‌چنه سه‌ر لق و پۆیی ئەو نه‌مامه تازانه، گه‌لا ده‌خۆن. دیتنه ده‌م ئەم رووباره تازانه، به‌ بی‌تاگا گه‌را به‌ ناو لق و پۆیی ئەو نه‌مامه تازانه‌دا بلاو ده‌که‌نه‌وه.

من پێم وایه مرۆ له‌بری ئەوه‌ی به‌نی ئاده‌م بچ، به‌نی عاده‌ته. دووپاتی‌بوونه‌وه‌ی ئەو دیمه‌نانه وای لیکردم له‌گه‌ل ئەو کاره‌ساته رابیم. خوو به‌و کاره بگرم. رۆژتیک ده‌رفه‌تیکم بۆ ره‌خسا، له نه‌ه‌ورۆزدا من و ئەو و پیره وه‌درکه‌وتینه ده‌ری. پیره له‌سه‌ر گردیکی به‌رز روو له قیبله دانیشت. سه‌ر و ریشی له جارێ زۆتر بوو، پشتی چه‌شنی گومبه‌ز به‌سه‌ر بالایدا چه‌مابۆوه، وه‌ک ئەوه‌ی بلایی ئەم گۆخۆلینه‌ی زه‌وی له باوه‌ش گرتووه، کراسیکی شینی ئاسمانی، به‌ شیه‌وی سیناتۆره‌کانی رۆمی قه‌دیم له‌به‌رکردبوو. له ژێر لیوه‌وه ورته ورته ده‌هات، وه‌ک ئەوه‌ی دوعا بخوینێ. له پاش ته‌واو بوونی هه‌ر دوعایه‌ک، دوو سی جار چه‌پله‌ی لیده‌دا. له‌گه‌ل هه‌ر چه‌پله‌یه‌ک، له‌ناو ده‌ستییه‌وه نازانم کۆتر بوو یا که‌ویکی سپی به‌ره‌و ئاسمان بالی ده‌گرت. له‌و کاته‌دا شیه‌وی له ئاده‌م، یاقووب، ئیبراهیم یان ره‌نگه ئیسرائیل ده‌چوو.

من ده‌ستی ئەوم گرت و چوینه ناو شیو و دۆلیکه‌وه. چاویکم هه‌ر له پیره بوو. سه‌ر و ریشی ده‌تگوت چۆری شیره. هه‌روا به‌رده‌وام سه‌رقالی هه‌ل‌فراندنی که‌و بوو، له مابه‌ینی هه‌ر دوعایه‌ک گۆشه‌نیگایه‌کی تیده‌گرتین. هه‌ر چه‌ند لیتی دوور ده‌که‌وتینه‌وه هه‌ستم ده‌کرد له هه‌موو کاتیکی لیمان نزیکتره، له په‌نا گویمدا هه‌ستم به‌ گه‌رمی هه‌ناسه‌ی ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد ئەگه‌ر په‌له نه‌که‌م ره‌نگه دردۆنگی بکا. که‌چی ته‌نیا جارێک نه‌مدیت لیم بته‌کیته‌وه. ده‌ستی هه‌ر وا به‌ ده‌ستمه‌وه بوو. راویستا و وه‌رسوو‌راندیم. پیره‌م که‌وته پشته‌وه، لیم نادیار که‌وت.

کراسیکی سپی بچ یه‌خه‌ی له‌به‌ردابوو، له‌و کاته‌دا شیه‌وی ئیسماعیلی

دهدا. به هه موو هیزی خۆی نیگایه کی تینووی له پیره گرت و چاوی نووقاند، وهک ئه وهی بیهوئ هه موو ههز و خوشه ویستی ئه وه له چاویدا ههشار بدا. وه رسوورا و پشتی تیکردم. وتی: به سه ! وه ره با کوتایی به خه ونه کانه بینین و خۆمان رزگار کهین. منیش وهک هه میسه، به بی سی و دوو خه نجه ره کهم له پشته وه تا بن مشتووه زیوه کهی له ناو دلێ رۆکرد. به قینه وه چهن جار له ناو برینه کهیدا سووراندیم. به بی ئه وهی ورتهی له دهم بیته ده ری، دهمه وروو کهوت. کاتیک خه نجه ره کهم له پشتی ده رکیشا، ته نیا دلۆپیک خوین، به دهم تیخه که وه له دهم برینه کهی فیشقهی کرد. به ناوچاوانه وه لکا. ئیسته جی شوینی ئه وه په له خوینه، بوته خالیکی رهشی گوشتی به ناوچاوانه وه. هه رچه ن ده بیرم، هه میسان هه لده داته وه. به هه رچی ئا و کیمیای دنیا به شتوومه ته وه، پاک نابیته وه. ئه وه خاله ره شه، رۆژ له گه ل رۆژ گه و ره تر ده بی و په ره ده ستینی. ئیستا خه ربکه، به ته واری رووم رهش ده کا.

تیبینی: گوو ئه ستیره، گول ئه ستیره، بنج ئه ستیره: کرمیکی بالداره، خۆی نووری نییه، له مانگه شه و نور وه رده گری. پتی وایه ئه ویش بوته ئه ستیره، بالیک به ره و ئاسمان ده فری. ده که ویتته خواری ده مری.

سه رما وه زی ۱۳۷۸ (۱۹۹۹/۱۲)

میوان

که هاتمه مالی باوکم، ئه وه وهک هه میسه له ژووره کهی خۆی له سه ر شانی راسته ی پاکشابوو. به دیتنی من، خیرا وه رده سووری و ده که ویتته سه ر زگ. دهموچاویم لی ون ده بی. له وه دهر فه ته که مه ش، وه ره زی و تووره یی له سیمایدا به دی ده کهم. وتم بابه گیان! دوور بی، ده لیتی نه خوشتی، بو و وه ره زی؟ ئه ویش به بی ئه وهی وه رسووری یان چاوم لی بکا، ده لی جا چۆن وه ره ز نه بی؟ قهت وا ده بی، ئه وه وه زعه ئه وهی تیدایه. به سه ر ئه م هه موو خیزانه دا بو ده بی تاقه که سیک نه بی ته نانهت هه و توو به ک بیباته وه مالی، خزمه تی بکا. ئه ی خزم و کهس و عه ولاد بو وه ختی وا نه بی، بو کهی ده بی؟

سوژی دهنگی به جوړیکه، ئاگرم تیبه رده دا. پیم وت: خۆت باش ده زانی که من بو تو و انیم. من هه میسه پیم خوشه له گه ل تو دا بژیم. به بی ئه وهی ئاگام له خۆم بی، وه ها به کول ده ست ده کهم به گریان که پشووم به ئاسته م دیته ده ری. به هه زار زه حمهت و ناری عه لی، پچر پچر وتم: بابه گیان! ئه گه ر وا بییر بکه یه وه، قهت گه ردنت ئازا ناکه م.

ئه وه منی زۆر خۆش ده وی، ده زانم تاقه تی گریانی من ناهینی. خیرا وه رده سووری ته سه ر شانی راسته ی، هه ر دوو ده ستی له پشت سه ری هه لده پیکتی. له م حاله شدا هه ر پشتی لیمه، قۆلی چه ی دهموچاویم لی ده شاریته وه. من هه روا به کول ده گریم. سه رم خه ربکه به هه نیسکه وه هه لکه ندری. ئه وه که هه ست به نزیکبوونه وهی دهنگی پتی که سیک ده کا ئه گه رچی گرینگیش نییه بزانی به ره و کوئ ده روا، به ئاسته م قۆلی راسته ی به رز ده کاته وه، له ژیر قۆلی یه وه چاوم لیده کا. منیش به ده رکه وتنی

روخساری، خیرا گریانه کم دهوئستی. ئەو دووباره سیمایم لێدهشارتتهوه. منیش کولّ ده مگریتتهوه، نازانم ئەم گریانه م چۆناوچۆن تهواو ده بێ. که دیمه ده ری له حهوشه که حاجی ئایشیتی زندهوان ده بینم، به خوی و بهرماله که ی شانی و تهزیحه ناجیله سهت و یهک ده نکییه که ی دهستی. ده لێ: ئەمشه و له سهعات سی - وه به خه بهره!

به مووبایله کم زهنگ بۆ مائی لیده ده م. ده پرسم چیمان پیتویسته له گه لّ خۆم بیبه مه وه. خیزانم ده لێ که مێک گوشتی مه ر و قاپیک ماستی مه ر به رمه وه، سه ی نیوه رۆ به ربه سیلّ لیده نی. ده که ومه بیری باو کم. ئەو حه زی له به ربه سیلّ به گوشت و ماستی مه ر ده کرد. له بهر ئەوه له و کاته دا بیرم له داخوازییه که ی خیزانم نه کرده وه. ئاخو ئەو قینی له گوشتی مه ره. ده لێ له کاتی کولاندا هه مووی ده بیتته ئاو، ماستی مه ریش ناخوا، ده لێ بۆ کپوزی لیدێ.

کاتی نیوه رۆ پاش دووکان هه لگرتن بۆ نانی نیوه رۆ ده چمه وه مائی، بۆنی به ربه سیلّ ولاتی هه لگرتوه، له سه ری کولانه وه هه ست به بۆنه که ی ده که م. سفره تازه که ی تایبه تی میوان راده خری. وه خته له حه بیته به ربه سیلّ سوّم بیتته وه. به په له ئاو یک له ده ست و ده موچاوم ده پرژینم. له سه ر سفره که داده نیشم. قۆلی کراسه که م تا ئە نیشکم هه لده که م، ده لیم: بۆم تیکه ن ئە ما بۆم تیکه ن.

خیزانم و منداله کان دینه سه ر سفره که، چاوم له دهستی خیزانه. سه ری قابله مه که وه لا ده نی، بۆنی به ربه سیلّ رژایه ناو ژووره که. ده مه وێ به خیزانم بلیم ده زانی له که یه وه به ربه سیلّ مان نه خواردوه؟ قسه که م ده گێر مه وه. یه که م قاپ که تیده کری کاسه یه کی چینی گولّ سووره، ئەویش زۆرتر بۆ میوانی داده نین. کاسه چینییه که پر ده کری و له سه رووی منه وه داده نری. بستیکی رۆن له سه ره. ته ماشایه کی ده ور به رم ده که م. غه یری

خۆمان که سیکی غه یره نابینم. کاشییه گلنه که ی من تیده کری و له به رده مم داده نری، من ئیشتیای چیشتی ئەو کاسه چینییه ده که م. له بهر خۆمه وه ده لیم حه قه ن میوانان هه یه، هه ر ئیستا نا ئیستا دیتته سه ر سفره که. تاقه تی ده ست راگرتن نامین، ده ست ده که م به خواردن، به لام بیرم هه ر له لای چیشتی کاسه چینییه که یه. که سیکی تر نایه ته سه ر سفره که. ده لیم ره نگبێ یه کیک له جیرانه کافان هاتبیتته مائی و بۆنی به سه ردا چووبی یان چاوی پیتی که وتبێ، بۆ ئەویان داناوه. نانه که م ده خۆم و له سه ر خوانه که هه لدهستم. ده ست ده ده مه رۆژنامه ی ئەو رۆژه و خۆم به خویندنه وه ی سه رقالّ ده که م. قسه ی خۆمان بێ ده زانم چیشته که ی من تامی چیشتی کاسه چینییه که ی نه بوو.

پاش خواردنه وه ی دوو سی چایی به دم خویندنه وه وه خوم لیده که وێ. به دهنگی قاقا و پیکه نینی وریای کورم وه خه بهر دیم. هه وه لجا ر پیم وایه خه ون ده بینم، که هه لدهستمه سه ر پێ، ده بینم له حه وشه جۆلانی ده کا. وریا ته مه نی چوار ساله، به بێ ئەوه ی که سیکی پالی پتیه بنی، دیت و ده چی و له خۆرا ده تریقیته وه، پیده که نی. ده چم چۆریک ئاو به دم و چاومدا ده که م. خیزانم خه ریکی شوشتی قاپ و که وچکه. کاسه چینییه که ش له ناو قاپه شۆراوه کاندایه بینم. بیرم هه ر لای وریایه، کچه کان له م کاته دا له قوتابخانه ن. ئە ی کی پالّ به وریا وه ده نی؟

ده موچاوم ده شوّم، خۆم ساز ده که م بچمه وه دووکان. خیزانم ده لێ: له گه لّ خۆت هیندییک گیلaxe بینه وه. ئەو ده زانی من قینم له چیشتی گیلaxe یه. نازانم له که یه وه له مائی من چیشتی گیلaxe ساز ناکری. به هاران که خیزانم ئیشتیای ئەو چیشته ده کا، ده چیتته وه مائی باوکی، پر به دلّی خۆی گیلaxe یه کی مزر ده خوا. ئیواره به ناقایلی هیندییک گیلaxe ده کرم. له کاتی کپینی گیلaxe که وه، ده که ومه فکری ئەوه ی بۆ سه به ینی نیوه رۆ خۆم به سه ر کیدا ساخ که مه وه.

خۆراكى شەوانەى من بەرلە خەوتن، لەتتىك نان و تۆزىتك ماستە. لە ھەوئەلى ئىوارى - ۋە دەچمە ژوورەكەى خۆم، خەرىكى گۆتگرتن لە رادىۆ دەبم. پاشان ئەگەر نووسىنم ھەبى خەرىكى نووسىن، ئەگەرىش نا، تا درەنگانى خەرىكى خۆتندە ۋە دەبم. ئەمشە ۋە تا درەنگانى خەرىكى دارىشتنى گەلەلى ئەم چىرۆكەم. ھەلدەستم بۆ خەو بچمە ژوورىكى تر، كە دەچمە ھۆلەكە، دەبىنم چراى ژوورى مندالەكان نوور دەرتىنە ناو ھۆلەكە. گۆى ھەلدەخەم، خەكايەتى تىتل و بىبل دەگىرنە ۋە. تەنانت و رىباش نەخەوتو ۋە، پىدەكەنن و لەخۆ دەبنە ۋە. پىم سەيرە! بۆ تا ئەم كاتە نەخەوتوون؟ بە ئاسپايى تەقە لە دەرەكەى ژوورەكەيان دەكەم. وتم: شەو درەنگە، بەيانى كاتى قوتابخانە، ۋەخەبەر ناين.

بەيانى زوو بە دەنگى بانگى بەيانى ۋەخەبەر دىم، دەلىلى لە خەوشەى ئىمە بانگ دەدەن. كچە گەورەكەم بەر لە ھەموومان ھەستا ۋە، نوین و بان كۆ دەكاتە ۋە. دەستى نوینی تازەى پىتە، كە تايبەتى ميوانە. چاويكى پىر لە پرسىارى لى دەكەم، بەلام ئەو دەريەست نىبە. نىوەرۆ پاش گەرانە ۋە لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، كاسە چىنپىيە گۆل سوورەكە تىدەكرى. چىشتى گىلاخە ۋەك قوراو، دەنكە دەنكە كشمىش ۋەك بالووكە بە سەربە ھەلتوقا ۋە.

دوانىوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن خىزانم داواى ماسى دەكا. چاويكى سەبرى لىدەكەم. ئەو خۆى بادەدا ۋە دەروا. ھەموو جارىك كە ماسى دەكړم، تا دوو سى رۆژ دەبۆلنى. دەلى بۆگەنەكەى لە دەست و پلم نايبەتە ۋە.

ئىوارى كرىنى ماسى، گۆتگرتن لە رادىۆ، نووسىنى سەرەتاي ئەم چىرۆكە، خۆتندە ۋە. شەوئى كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆى ھەلخست، گىرپانە ۋەى خەكايەتى مېشوو، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نىوەرۆ پاش گەرانە ۋە لە دووكان سفرەى ميوان رادەخرى، گۆشتى ماسى بە دوو سى

جۆر چىشت لەسەر دەورى گۆل سوورى چىنى دادەنرى.

دوا نىوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن، خىزانم داواى ئەسپەناغ دەكا. ئىوارى كرىنى ئەسپەناغ، گۆتگرتن لە رادىۆ، سەر لەنوئى نووسىنە ۋەى سەرەتاي ئەم چىرۆكە. شەوئى كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆى ھەلخست، گىرپانە ۋەى خەكايەتى مەرۆكە و بزۆكە، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نىوەرۆ پاش گەرانە ۋە لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، ئەسپەناغ و زەردىنە ھىلكە ۋەك ياقىق لەناو رۆندا تروسكەى دى. دەورى چىنى گۆل سوور دانرا ۋە.

دوا نىوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن، خىزانم داواى بروئىش دەكا. ئىوارى كرىنى بروئىش، رادىۆ، نووسىن، خۆتندە ۋە. شەوئى كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆى ھەلخست، گىرپانە ۋەى خەكايەتى كورە كەچەلە، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نىوەرۆ پاش گەرانە ۋە لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، كاسەى چىنى، ھەلىماويكى تراوى تىژ.

دوانىوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن، خىزانم داواى كەنگر دەكا. ئىوارى كرىنى كەنگر، رادىۆ، نووسىن، شەوئى كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆى ھەلخست، گىرپانە ۋەى خەكايەتى بستە بالائى چل گەزە رىشە، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نىوەرۆ پاش گەرانە ۋە لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، كەنگرى سووركرار ۋەك دەنووكى كەو، ماستى مەر، دەورى چىنى، پىالەى چىنى.

دوانىوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن خىزانم دەلى: ئىوارى ھىندىك گىا دۆكلىو بەرمە ۋە. ئىوارى كرىنى گىا دۆكلىو، بۆگەنى سىر و لووشە، رادىۆ، پاكئوس كرىنى ئەم چىرۆكە، شەوئى كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆى ھەلخست، گىرپانە ۋەى خەكايەتى مام رىوى، ترىق و ھۆرى پىكەنن.

نىوەرۆ پاش گەرانە ۋە لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، بۆ عەترى گىا دۆكلىو، كاسەى چىنى، سەيرە! بۆ لەم خەوتو ۋەى رابرد، كەس كارى بە

کاری من نییه؟ وهک ئاغای قه‌دیم، که‌یف که‌یفی خو‌مه. به دئی خو‌م گویم له هه‌موو رادیۆکان گرتووه، نووسیومه، خویندووومه‌ته‌وه. جار‌جار خیتزان یان یه‌ک‌یک له کچان، به بێده‌نگی چایی و خوار‌دنیا‌ن بو‌هیناومه‌ته ژوو‌ره‌که‌م. به بێ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکه‌ن، وهک ئه‌وه‌ی که‌سی‌ک چاو‌ه‌روانیان بێ به‌په‌له‌ چوونه‌ته‌ ده‌ری. وریای کورم سه‌یره، له‌م حه‌وتوو‌ه‌دا هه‌ر قه‌ره‌م نه‌که‌وتوو‌ه.

دوانیوه‌رۆ کاتی وه‌ده‌رکه‌وتن، ده‌چم سه‌ری مائی باوکم بده‌م. حاجی ئایشی به‌ خو‌ی و به‌رمال و ته‌زی‌حه‌که‌یه‌وه، به‌ بۆله‌بۆل له‌ دووره‌وه‌ به‌ره‌و پی‌رم دئ، ده‌لتی: جا ئه‌وه‌ کاره‌! ئه‌م حه‌وتوو‌ه هه‌موو شتی‌کیان لی تیک‌چوو‌ه. دوی شه‌و له‌ پاش دوو سه‌عات خه‌و، سو‌فی ره‌سو‌ل ده‌ستی کرد به‌ بانگدان. خه‌وی له‌ چاوی هه‌مووان زران‌د، تا دره‌نگانی که‌س خه‌وی لی نه‌که‌وته‌وه. هینده‌ دره‌نگ خه‌وتوون، بو‌ نوێزی به‌یانی که‌س خه‌به‌ری نه‌بو‌ته‌وه. پی‌ری شه‌و تاو ده‌می‌ک بو‌ عه‌رز و بانی گه‌رم دا‌هینابوو، که‌ سو‌فی مینه‌ بانگی وت. که‌ ده‌نگیان دا ئه‌ویش له‌ داخان ئیتر بانگی نه‌دا. به‌س‌پی‌ری شه‌و سه‌ر له‌ به‌یانی ده‌رویش حوسین بانگی دا. لای نیوه‌رۆ له‌خو‌را ده‌ستی کرد به‌ سه‌لا. پی‌ی وا ده‌بی ئه‌و رۆژه‌ جومعه‌یه. که‌ پی‌یان وت له‌ شه‌رما ئیتر بانگی نه‌دا. شه‌وی دواتر کا حه‌مه ره‌حیمی مجبور بانگی دا، تا نوێزی عه‌سر باش بو‌وه، سه‌ر له‌ ئیوارئ خه‌وی لیده‌که‌وی و له‌ بی‌ری ده‌چن بانگی شیوان ب‌دا. ئه‌و رۆژه‌ش نوێزی شیوان و خه‌وتنان ده‌چن. شه‌وی دواتر حاجی سمایل بانگی دا. له‌ پاش بانگی به‌یانی ون ده‌بی و تا شه‌و دره‌نگانی ناگه‌ریته‌وه. ئه‌و رۆژه‌ش غه‌یری نوێزی به‌یانی نه‌بی، که‌س تا‌قه‌ نوێزی نه‌کردوو‌ه.

شه‌وی دواتر مه‌لا عه‌لی و سو‌فی سوله‌یمان له‌سه‌ر کاتی بانگی به‌یانی، لی‌یان ده‌بی به‌ شه‌ر. له‌ داخی یه‌کتری هی‌چیان بانگ ناده‌ن. ئه‌و رۆژه‌ش

که‌س تا‌قه‌ نوێزی نه‌کرد. شه‌وی هه‌وه‌لێش له‌ سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه‌ وه‌ک که‌له‌شی‌ر، هه‌ر که‌س له‌ شوینی خو‌یه‌وه‌ بانگی داوه. که‌س چاوی نه‌چۆته‌ خه‌و، که‌س باوه‌ری به‌ که‌س نه‌بو‌وه. که‌سیش تا‌قه‌ نوێزی نه‌کردوو‌ه.

من حه‌به‌س‌رام. سه‌رم له‌م قسانه‌ سو‌رما. به‌ بێ ئه‌وه‌ی مه‌قم له‌ ده‌م بێته‌ ده‌ر، هه‌روا به‌ بێده‌نگی به‌ره‌و ژوو‌ره‌که‌ی باوکم به‌ دوی حاجی ئایشیدا ده‌رۆم. که‌ ده‌گه‌مه‌ به‌ر ده‌رکه‌ی ژوو‌ره‌که‌ی باوکم، گویم له‌ ده‌نگی بانگ ده‌بی. ت---ه‌ماشایه‌کی سه‌عاته‌که‌م ده‌که‌م، کات! نوێزی شیوانه...

گو‌لانی ۱۳۷۹ (۵/۲۰۰۰)

تەنیا

خۆت بەسەر تەختی ژوورە کەدا دەدە، دەمە وروو درێژ دەبی. گریانیکی وشک ئەوکت دەگرێ، خەریکە دەتخنکێنێ، ئازار و ژانیکی قورس چزاو تە دلت، هەموو خوینی لەشت پەش هەلدەگێرێ. خوینیکی پەش و خەست چەشنی هەنگوینی کەندووی مێشیکێ پیر، لە دلتەو شۆلاوگە دەبەستیتەو نیو دەروونت. وردە وردە ناو زگت پێ دەبی، لە کونە گوێ و لووت و چاوتەو کەلاو دەکات. خوینیکی پەش و ئازارای شین باو، بە تام و بۆنیکی تیز و تفت و تال هێرش دێنێ، خەریکە دەتتەقێنێ. تەنانەت لە کونە وردەکانی ژێر پێستتەو دەدەلێتە سەر تەختە کە. هەست دەکە ی بوویە تە زۆنگیکێ پان و بەرین. هەزاران سورجە ماری ژێر زگ زێرینی سووروسی، هەزاران بۆقی سەوز سەوز، لە چەشنی کەرووی مس، فافۆن و ورکەنان، لەسەر جەستەت قەرەقەر دەقێن. سەدان حاجی لە قەلەقی لاق درێژ و مل باریک، سەدان سیسارکە کەچەلە ی مل رووت و چا و سوور نیشستوونە تە سەرت، بۆراو بۆق و راوە مار. دەمت وشکە. تینوویە تیبەکی گەرم دەگەرێتە گیانت، چەشنی ئافرەتی دووگیان مەگیرانی بە خوینی خۆت دەکە. بۆت روونە هیچ ئاوێک غەیری خۆینە کە ی خۆت تینوویە تیت ناشکێنێ، تەنانەت ئەگەر ئاوی هەموو رووبار و زەریاکانیش هەلچۆرپێنی هەر تینوویت. تەنیا قومیتیک خۆین بەسە، سووکناییت پێی دی. رووباری خۆین لە تەختە کەو بۆ ژوورە کەت، لە ژوورە کەتەو بەفرکە بەرەو دوورگە و کەنداو، بەرەو زەریا رێ دەکات. ئاوی هەموو زەریاکان بوونە تە پەشیکێ شین باوی ئازارای. خۆت سەرچاوە و بناوانی هەموو ئاوەکانی. کەچی لە هەموو کەس تینووتری. خەریکە لە تینوویان قوت بێ. تینووتە، تینوو...

لەسەر تەختە کە هەلدەستی، نازانی کاتر مێر چەندە، بەرەو حەوشە دەپۆی. لەسەر حەوزی حەوشە کە سەر و چاوت دەشۆی، خۆت فیتیک دەکە یەو. ماسییە سوورە بە تەنی لە نیو حەوزە کە دی و دەچی، جار جار سەری لە ئاوە کە و دەردەنی، پەیتا پەیتا دەمی دەجووڵیتەو، وەک ئەو ی شتیکت بە ئەسپایی بە گوێدا بچرپێنێ. چا و هەلدەبری بۆ ژوورە کە ی ئەو بەر، لایەکی پەردە کە ی هەلدەو تەو، لیت دیار نییە. بەلام دەزانی چەشنی نیسی دايم سایە ی بە سەرتەو یە. بز سەیرت دەکا. دەزانی لەو کاتەو کە هاتوویە تەو، چاوی لە ژوورە کەت نەتروو کاندووە. رەنگبێ خەیاڵە ئالۆزەکانیشت بخوینیتەو.

روژ لە تەواو بوونە، بەرەو ژوورە کەت دەگەرێتەو. قەفەسی بەتالی قەنارییەکان کەوتە بەرچاوت، بۆ چەند چرکە یەک سەرنج و نگاتی لەسەر خۆی قەتیس کرد. بە حەسەرە تەو دەستیکی بە سەردا دینی. خۆ بە ژووریددا دەکە ی و کورسی و مێزیک دینە دەری. لە گوێی حەوزە کە دایدە نیی. دەگەرێتەو خۆت دەگۆری، بە تویی ژێر کراس و ژێر شەلوارەو دیبەو دەری. بەرەو یە خچالە کە ی ئەو بەر دەچی. قاپیتک ئارەقی کشمیش، سارد وەک تەرزە، روون وەک چاوی قرژال و پەرداخیک بۆ بەزمی شەوانە بەرەو مێزە کە دەچی.

هەوێل پەرداخ قەرە تە پە پێر بە وشکی هەل دەدە، هەر لە گەر و تەو تە تا ناو زگت ئاور دەدا، پشوووت پێرادەو دەستێنێ. چاوت پێ زەق دەکا، نیوچاوانت پێ تیک دەنی. بە زمان دوا تامی توند و تالی پەرداخە کە مەزمەزە دەکە ی. هەست دەکە ی سوور سوور هەلگە راوی، چەشنی پشکو دەسووتی. وردە ئارەقە یەکی نەرم لەسەر تەوێلت پوورە ی داو.

ئەو چەشنی نیسی بێ هەست و خوست کە شەفیتک لە بەر دەمت دادەنی و پاشە و پاش دەگەرێتەو. هیندیک سەهۆل، پیاڵە یەک خەیار و ماست و

سیر، دوو شیش گوشتی برژاو، پاکه تیک جگه ره و شقارته یه ک. په رداختیکی تریش قهره ته په تیده که ی، شووشه نیوه ده بی. به حسره ته وه چاوتیکی لیده که ی، به فرکه نم په رداخش هله ده دی. نمهت یه ک بین بو ته واو نابی. قومیتیکی تیدا دتلییه وه. تالی نه مجاره یان به که وچکیتک سیروماست داده مرکینی. خوش خوشی. له پیش چاوت ماسییه که لاسارانه به ملچه ملچ بیده نگی و ته نیاییت بی شهرمانه ده شکینتی. پرووی تیده که ی: «ها! گویم لیته به سهر هه ردووک چاوم» پاش ماوه ی نیو په رداخه که قلیپ ده که یه نیو حه وزه که «نه وهش به شی تو. خوش بی، نوشی گیانت بی» رهنکه گلودوری نه وه ی بی له گه لت بیته هاو دهم و هاو پیاله. بلتی بو ی هه بی من و ماسی بیینه هاو دهنگ؟ نه ی بو نا! نه ی چون ده گه ل نم شووشه رهق و تهق و بی گیانه بوومه ته هاو دهنگ و هاو راز. تو باشی، وهک من له گوشت و نیسک و پیست ساز کراوی، له هممو گرنگتر نه قل و هه ستت هه یه، نه قلییه تی نیوه چونه؟ نیمه ی مرز دایه هه ولمان داوه ته نیایی خومان بشکینین، کاتیک خومان له ته نیایی دهر باز کرد، نه وجار هه ست ده که ین له هممو کاتیک ته نیاترین.

دهست ده به ی جگه ره یه ک داده گیرسینی، یه ک دوو مژی توند و خه ست تا ناخت هه لده مژی، هه ز نا که ی وا زوو دو که له که ی بده یه وه ده ری، بو ماوه ی پشوویه کی درتیز له زیندانی سییه کانت حه پسی ده که ی، پاشان به هممو هیزت ده یکه یه وه ده ری. به شوینیدا به جگه ره که ی ده ستت باز نه یه کی دو که لی شین باو، ده خولقیینی. یه ک به شوین یه کدا تا کو حاندی سهربانی ژووره کان، هه ر ده رۆن و هه راوتر ده بنه وه. پاشان له چه ند لاوه لیتک ده پچرینه وه، له بهر چاوم گوم ده بن. چاوم له ماسییه که ده که ی. نه ویش له سهر سینگی حه وزه که چه ند باز نه یه ک دهنه خشینتی. به نر می مه له ده کا، زور سووک و بیپه روا به سهر ناوه که دا دی و ده چی، ده خوشی و ده چیته بن حه وزه که وه، دیته وه سهر ناوه که، ده لیتی کچه سه ما که رتکی سهر شانویه،

له بهر چاوت به بی دهنگی سه ما ی باله ده کات. دهر به ستی هچ شتیتک نییه. بلتی نیر بی یا می؟ بهم نر مه مه له یه، له نجه ولار و ره ته دا ده بی می بی. «نه گهر من وهک تو ماسی بووایه م، له سووچیتکی حه وزه که دا ماتم هه لده گرت. ته نییا کاتیک ده جولام که په پوله یه کی بهر تیشکی گلپه که ده سووتا و ده که وته نیو حه وزه که، نه و جا به هه لپه هه لپ ده که وته مه له و هه لمه قووتم ده کرد.» دلنیای کچه سه ما که رتکه له پیش چاوی تو سه ما ده کا، عیشوه و ناز ده فرۆشی، بو هاوتایه ک ده گه ری. چاوه نواری ده کا هه ر نیسته ها کاتیک تر له لایه ن دهره ینه ری شانویه، دوسته که ی بنیردرتته سهر شانۆ ناخر مانای نییه پیوا له بهر چاوی پیوا یکی تر، بی نه وه شتیتک له گویندا بی خوی بادا و خو بنوینتی. راکیشانی هه ستی پیوا بوژه لامیتکی تر چ خوشی و له زه تیکتی تیدایه.

شه پۆلی جه غز و باز نه ی ناوه که له لیواری حه وزه که ده ری و ده مرئی، شوین پییان هه لده گری، به سهر ناوه که دا ده ری. له باز نه ی گه وه ره وه بو چوکتتر، بو چوکتتر... پله پله پییدا شو دهبییه نیو حه وزه که. نیستا دوو ماسی سوورن له نیو حه وزه که، له سهر جیوانی نر می ناو تیک ده تالین. ده چنه بن ناوه که، قه پ له کلک، سهر، پشت و ژیر سکی یه ک ده گرن. دینه وه سهر ناوه که، نه و راده کا له ده ستت، توش ده که وییه سهر ی. ده یگریه وه، قه پ ده که ی به لاملیدا، ده یکی شیبیه وه بن حه وزه که.

نیستا دهره ینه ری شانۆ نامازه ده کاته تو، به لئی! تو، نه ری تو بچو سهر شانۆ، وهختی نه وه ها تووه بچییه پیش، دهوری خوت بگیری. بینه ران چاوه پروانن. بی ناگا وهک پیوا یکی مه ست چوویه سهر شانۆ، ده ستت کرد به سه ما، وهک نه وه ی له مندالییه وه هه ر سه ما که ر بووی. رهنگی به له سه ماش زیاتر هچ کاریکی که نه زانی. کچه سه ما که ره که ش دهناسی، وهک نه وه ی سه دان سه ماتان پیکه وه کرد بی. خالیک ر هه ش به لچه نه گه یه وه،

وهك موگناتيس كه مه ندىكىشى كردى. دهستى يهك دهگرن، تىك
ئهنگوتن، لىك ئالان، ئه و شانۆبه تان ئه و پيشكهشى بينهران كرد، به
پيدهنگى، به بى قسه، تهنيا به سه ما و هيچى تر...

ئه رى ههر و ابو. كه توى ديت بزه يهكى شيرين كه و ته سهر ليوه سوور و
گوشته كهى. لىتى پرسى ماشينى مه هاباد كامه يه؟ توش په لهت بو. خوا
خوات ده كرد ماشينه كه زوو پر بى و بكه و يتته رى. «ئه مه يه و هره سهرى» به
رواله تاشنا! به ده مته وه پيده كه نى، وات هاته بهر چا و له ده ميكه وه
ده بناسى، ههر چييه كت كرد هيچت بو نه چوه سهر يهك. جانتايهك و
كورپكى چوار پينج سالانه ي پيو، هاته سهرى له سهر كورسييه كهى بهر
ده مت دانىشت. چاوى خومار كرد، به پيكه نين و سووكه شهرمه وه وتى:
ئه گهر ژنيكى تر هاته نيو ماشينه كه باشه ئه گينا تو زه حمه ت بكيشه
ليروه ده دانيشه، با غه يرم نه يه ته لا. توش ورد به چاوى مشتته رى، وهك
برووسكه سهر تا پاييت دا بهر زه ين، به پيكه نين و شهرمه وه «ههر چونيكي
توييت خوش بى». هه ستاي جيه كه ت گورى، چوييه ئه ويه ر لاجه و لاج
كه وتن. بى ئه وهى ئاور بداته وه يان كه سيك گومان تان لى بكات، به
جوانى ده تبينى. خيرا خيرا رووى تيده كردى و ده يوت: «ئه وه كهى پر
ده بى؟» زوو زووش چارشيوه كهى بو ده كردييه وه. پيت سهر بوو چون ئاوا
يه كدا به دوو له گه لت ريك كه وت. وهك ئه وهى له زوييه كه وه نيزيكايه تى
و كه ين و به ينتان هه يه، حه ز و خوشه ويستى، جوانى و په تياره يى له
ديه نى ده بارى. توش كيچ كه وته كه ولت، هه موو گيان ت حه زى ده كرد و
ختوكه ي ده هات.

سهرى لى هينايه پيشى، توش له و به روه لى چوييه پيشتر، كه باش
گويت له دنهنگى بى. وتى: «من په له مه بلئى وا زوو پر بى؟» دنهنگى
ناسكى نه رمى گوپچكه تى ختيلكه دا، هالاي گهرمى هه ناسه ي كوره ي

نيرايه تى و تهنيا يى ده ماندى. هه ستت كرد خوينيكي گهرم و تازه به گور
به ده مارتدا دى و ده چى، ئالوشيك كه وته گيان ت. كوره چكوله كه خوى
خوار كرده وه بو جانتا كه ي به رده مى، كراسه كه ي هه لمالكا، پشتى وه ديار
كه وت. توش بو ئه وهى قسه ي له گه ل خوشتر كه ي، به ئه سپايى ده ستت برد
كراسى كوره كه ت دا كيشا خوارى. «پشتى داپوشه، سارده سهرما ي ده بى»
رووى تيكردى وتى: «توزه حمه ت مه كي شه، زور سوپاس، ده ستت خوش
بى. چى لى بكه م، زورم وت مه يه، سارده. هه رچييه كي كردم بوم رازى
نه بو.» هه ستا سهر بى، چارشيوه كه ي له ژير خوى ده ركيشا و خستيه
ته نيشتى پالى پيوه دا وتى: «هينده قورسه ده لئى كوته كه، مله ما ي لى
بريوم.» سهرى بو لاي تو وه رگيرا، گهردى سپى و قه له وى وه ديار كه وت.
ده توت گهردى په يكه ره داتاشرا وه كانى ده سكردى هونه رمه ندانى يونانى
كونى ناو موزه خانه يه.

ته ختى سينگى وهك مه رمه رى سپى لووس و بى گرى بو. كراسيكي
سوورى له به ردا بو. سپييه تى پيستى كرديوه بلوور، سوور و سپى
چه شنى ماست و دوشا و تيكچرژابوون. دوو مه مكى وهك دوو هه نارى
سوور، له سهر سينگى قوت و يستابوون. مه مكه وانه يه كه رەش به
چا و چنوكى له خويدا ده گوشى. ده گه ل هه ر پشوو كيشانتيك تيژايى ئه و بهر
و ئه مبه رى گوى مه مكى كراسه كه ي له سهر سينگى ريك ده كرد. هاوكات
ده گه ل پشوو دان درزى مه مكى چالاييه كي نه رمى ده كه وته نيو، مردووى وه
ته ماح ده خست. پيتى و ابوو درزى ده روازه ي به هه شته. هه وللى ده دا به و
درزه دا شو ر بيتته وه خوارى بو ناو به هه شت. جار ناچار ريك به ئه نقه ست
رووى له تو ده كرد، له سهر كورسييه كه داده هاته وه. مه مكى وهك دوو زه رده
به هيتى گه ييو، له سهر مه مكه وانه كه وه ديقه ديقه ي پيده كردى. هه موو گيانى
ئاورى گرتبوو. ورده ورده توشى ده گراند. لووتيكى شوش و قه له مى، دوو
چاوى به لك، بروى په يوه ست و كه وانى، خاليكى رەش به لاجه نه گه يه وه،

چەشنى مۆگنا تىس سەرنجى پىاوى جىلە و كىش دەكرد. خال... خال ئەرئى ھاتەوە بىرت؟ جارېكى تىرش بەرەبەيانى رۆژېكى توش و سەخلەت ھاوسەفەر بوون. لەسەر كورسىيەكى يەك نەفەرى لە پەناتەوە دانىشت، پانتولېكى پىاوانەى ھەلكىشا بوو، چارشېوتېكى كۆنى بە سەرەو، دەستى خستە بەر پشتىنەكەى و خۆى كشمۆلە كرد، لە سەرمان ھەلدەلەر زى. توش بەزەبىت پىيدا ھاتەو، سۆيەى نىو ماشىنەكەت ھەلكرد و پالت پىوھنا بو بەردەمى. ئەرئى ئەرئى راست خۆى بوو، زۆر باشت ناسىيەو. «بلىئى لە چى بگەرئى؟» ئەرۆژە سەرنجى رانەكىشای، لات و ابوو قاچاغ فرۆشە. شتومەك دىنئى و دەبا، بەلام ئەمرو و نەبوو. لە دوورەو ھەستت بە نەرمى و گەرمى لەشى شلكى كرد، گىيانى دەدا بو تۆزىك، تاوتىك حەجمىن، حەوانەو و توانەو.

لاقى چەپەى خستە سەر لاقى راستەى، كەوشەكەى داكەند. دانەووبىەو گۆرەووبىەكەى تا خوارئى دامالئى و ھەلكىشاىەو. پوز و بەلەكى سىپى و تورتى دەتوت بە سماتە سمراو، جومگەى قولاپەى وەك قولە ھىلكەى پاك كراو، سىپى و خر بوو. چاوپىكى لئى كردى. توش ھەر چاوتىكت لئى بوو چوار چاو. پىت خۆش بوو لە بەرى پىيەو تا تەوقى سەرى بە زمان بلىسىيەو، ھىچ كوتى نەمىنئى پەى پى نەبەى و لىت شاراو بىنئىتەو.

دوو سى نەفەر موسافىر و ھۆور كەوتن. تۆ خوا خوات بوو كەسىكى ناسىاوت لئى و ھۆور نەكەوئى، لىتان بىنئە درووى مەم و زىن، رىسەكەت لئى بكا تەو خورى. ھەزار خۆزگە و برىات خواست ژنىكى تر نەبەتە نىو ماشىنەكە، بو ئەو ھى خۆت بچى لە پەنايەو دانىشى، تەك بەدەى بە تەكسىەو. ران بە رانىيەو و بنوسىنئى، خۆت بگەى گورگە خەو. چاوت لەسەر يەك دانئى، ھەر نەبئى لە باخى لەشى جار جار شەورنىك بگەى. ژن و پىاوپىكى پىر و ھۆور كەوتن. بە ھەسەرەتەو چاوپىكى لە تۆ كرد، بە

ژنەى وت: «تۆ لە لای مەوە دانىشە.» ژنە لە لای ئەو دانىشت و پىرەش چوو پشت سەريان. تۆ شلەژاى، داروبەردت دا بەر جنىو. «ئەم پىر و پاتالانە نازانم لە چى دەگەرئىن، پىرئىزنى سەر ئاسن، لە ھەموو شوئىنىك دەبىتە ملۆزم، ھەمىشە ملۆزم.»

دەگەل پىرەپىا و دەستى كرد بە سلاو و چاكوخۆشى. وا دىار بوو ناسىاوپىان ھەبە، تەواو خەمت لئى نىشت، كارەكەت لئى تىكچى. ئەو دەروونتى خوتىندەو، بە پىرە پىاوى وت: «دلت نەتۆقى تا دەگەپنە مەھاباد با لىت دوور بىن، مەترسە رۆنىشى لئى ناگرم.» دەگەل پىرە جەفەنگى لىدەدا و دەئاخاوت، بەلام چاوى لە تۆ نەدەترووكاند. پىرە باسى زۆر شتى ناسكى كرد، ئەوئىش ھەموو چاوپىك چاوى تاو و جوت دەكردن، دەمى دادەپچرى ئەپەرۆيەكى دەوت. بە ئاستەم بە پەنجەى دەستى سووكىك بە لاروومەتى خۆيدا دەكىشا، بو ئىستىك سوورابىەكى ئال دەچزا ژىر پىستە سىپىەكەى گۆناى. دەمى دەكردە گول خونچە، لىوھ سوورەكەى بە ھەزار عىشەو و ناز، بە ئەستەم دەگەزت. ددانە رىك و مروارىبەكانى وەدىار دەخست. لە زەرىاى حەز و جوانىدا نوقمى كردى.

ماشىنەكە پىر بوو، كەوتە رى. رانت توند پىكەو نووساند و خۆت وىك ھىناو، دوو سى تەزووت پىداھات، ھەستت بە گەرمىيەكى خۆش كرد پاشان فىنكى، تەرابى و خاوبونەو. پشوت سوار بوو، وەك كەل دەتمشان، چاوپىك لىكرد، زانىت ئەوئىش وەك تۆ واىە. ھەستى بە گەرم داھاتن و گۆرانى تۆ كردو، ھەر ئەو ھى ماپو لەبەر چاوى ئەو ھەموو عالەمە، وەك لە قاتى و قىرپا ھاتىب ھەراتكاتى و بتخوا. بە ناچارى كتىبەكەى دەستت لىك كردەو، چاوت وشەكانى نەدەدەت، بەسەر ھىلەكاندا دەخلىسكا. بە روالەت چاوت لە كتىبەكە بوو بە خەپالىش، لەشى رووت و نەرم و نىيانى ئەو بوو لە ئامىزتدا دەتگەوزاند. زۆرت بو

خۆت ھېنا، كەمتر چاۋى لى بىكەي. خۆت لە ژېر قورسايى ئەو ھېزە موگناتىسىيەي رىزگار كەي. بەلام تۆمەست بوۋى مەست. ئەو قەلىپكى رەش بوۋ لە سېپىنەي چاۋ و مېشكىتدا ھىلانەي چى دەكرد. تەنانەت ئەو ھەوايەي كە ھەلت دەمۇت، بۇنى ئارقەي لەشى، بۇنى مېيىنەي ئەو بوۋ، كەپۆ و سىيەكانتى داگىر دەكرد. بۇنىك وەك عەترى برىنج، بۇنى پلاۋ كە تازە دادەپىژى.

خۆت بە نووسراۋەي كىتەپكەۋە خەرىك كىرد، زۆرت بۆ مېشكىت ھېنا «فرۆيد دەلى دوورى كىردن لە غەيرە لەزەت، كە دەستكردى پىك ھەلپىژانى كىردەۋەي سىروشتى نەپىنەي (غەرىزە). تەنبا لە رېي دابىن كىردى پىداۋىستىيەكانى سىروشتى نەپىنەي لەگەل خۇشى و چىژ دىتە دى. واتە لەزەت بىردن زىاتر راكردنە لە دەرد و ئازار، تا و دەست خىستى لەزەت» ئەرى دەپى كاتى دابەزىن پىيى بلىم «بلىي خۇي جىگاي بىي؟» كى دەلى نا! بەو روۋەلمالدىراۋىيەپىرا دىپارە لە سەت ئاۋى وى داۋە قولاپەي تەپ نەبوۋە. «ئەي ئەگەر جىي نەبوۋ چى؟» بىرت كىردەۋە زۆر جار كە ناچىيەۋە، مالى دايكىشت دەچىتە مالى خوشكت يان مالى خالت، بلىي ئەمپۆش رۆژىك لەو رۆژانە نەپى؟ دەي جا با لە مالىش بى. تۆچ دەرىبەستى ئەۋى. وەك دەيان جارى تر، بەرەۋ مالى خوشكت يان مالى براكەي بەرپى دەكەي. جا با لە مالىش بى. تۆپەكت بە بوۋنى ئەو ناكەۋى. ئەو لەو مالەدا بۆتە سىبەر، ھەستى پىدەكەي و دەبىيى، بەلام نىشە. «ئەمەش وەك ئەۋانى تر بە نىۋى يەكىكەۋە دەپىنخىنم» دەيكەي بە كى؟ ھىندەت دايك و خوشك و ژنى دۆست و ھاۋەل و ھاۋرپى و ناسىياۋ وەخت و بېۋەخت بىر دۆتەۋە، كەسى وات بە گورچۆۋە نەماۋە، نىۋدىرى كەي. ئەگەرچى ئەو لەو كاتەۋە كە بە سەرىدا گوراندىت، ئىتر ھىچ نالى. ئەۋجارەش زىمانى سوۋتا ھەر ئەۋەندەي وت «خۆ زىپىن ئەۋ جارى تر كە ھات، قىزى زەرد و چاۋى شىن بوۋ؟» تۆش گوراندىت بە سەرىدا، من

چوزانم ئەم سەگىبانە ھەر رۆژەي بە جۆرىك و بە مۆدىك سەربان رەنگ دەكەن. جگە لەمەش، بە تۆچى كى بوۋ، تۆسەرى خۆت داخە و كارت بەۋانە نەبى.

تۆ جارى لەۋانە گەرى، چوزانى وايە؟ «خا دەكا لەگەلم دى، وەك ئاۋ دەپخۆمەۋە. لە پىلوۋى چاۋمدا ھەشارى دەدەم.» زۆر ئافرەت ھەن ھەستىكى پىۋانەيان ھەيە، بە بىمەبەست بە دەم پىۋاۋى خۇي و غەيرەۋە پىدەكەن. ئەۋەش لە مەمانەيەكەۋە سەرجاۋە دەگرى كە بە خۇيان ھەيە، خۆ تەنبا پىكەنپىن و چاۋ لىكردن ناپىتە بەلگە لەسەرى كە واپى. لەسەر كىتەپكەۋە چاۋىكت لى كىرد. ئەۋىش سىلاي چاۋى ھەر لە تۆ بوۋ، پىدەكەنى و بۆت دەترىقاۋە، ھەموۋ گىيانى ھاۋارى دەكرد. چەشنى مەۋىيەكى نەۋسنى ئىشتىياي دەكردى، چاۋى لى نەدەتروۋكاندى، ئاۋ بە لاغۋەيدا دەھاتە خوار، زوۋىيەكى قىۋوتى دەداۋە. خىرا خىرا چاۋى خومار و لىۋە سوۋرەكەي تەپ دەكرد، تەنبا تۆزىكى مابوۋ لە خۇيدا بتاۋىتەۋە.

برۆي بۆ لاي پىرەي پىشت سەرى ھەلتەكاند، تىي نەگەيشتى مەبەستى چى بوۋ. دوايەش چاۋىكى لە تۆ قىرتاند، بۆ ئىستىك سەرى شۆر كىردەۋە. لە خۇشپىيان شاگەشكە بوۋى، لە خۆت راخورى «نەموت! نەموت. كەي بە ھەلە چوۋى. ئەۋە دوۋەم جار بى» تۆھمەشە ناسىۋتن، دەيانپىكى. ئارام و قەرارت لى ھەلگىرا، ئاۋرى دەروونت وەك كورەي نىلدىراۋ وە لىرفەلرف كەۋت. ئەۋجارىش بە تەۋاۋى لە خۆت دلىيا نەبوۋى، ئاۋرپىكت بۆ پىشت سەرت داۋە. ھەموۋ موسافىرەكانى پىشتەۋەت بەسەر كىردەۋە، كەس ئاگاي لە ئىۋە نەبوۋ، ھەموۋيان سەربان نابوۋە نىۋەكەۋلى خۇيان. ئەۋ كاتە تەۋاۋ خاتىرەم بوۋى.

ماشىتەكە لەسەرەخۆ رىگاي دەپرى و وپىرە وپىرە دەھات. گەرمای نىۋە ماشىتەكە شوۋشەكانى بە تەمىكى تەنك داپۆشىبوۋ، بە دەست

شوشه‌کە‌ی بە‌ر دە‌مت خا‌وێ‌ن ک‌ردە‌وه، بۆ دو‌ور پ‌وانی‌ت. هە‌ڵب‌ه‌ک‌ی تە‌نیات ک‌ه‌وتە بە‌رچا‌و، دە‌توت بە‌ ئاس‌مان‌ه‌وه و‌شک هە‌لگە‌پ‌اوه، بە‌ل‌ی ل‌ی‌ک ک‌رد‌بو‌ه‌وه، نە‌ی‌دە‌ب‌زوان‌د. «بە‌ل‌ی بە‌ د‌وای چ‌یدا و‌ی‌ل ب‌ی؟ تۆ بە‌ل‌ی ئە‌ویش لە‌ ن‌ی‌چ‌یر نە‌گە‌پ‌ی» ن‌ی‌چ‌یر ک‌اتی‌ک هە‌ل‌و‌دە‌بین‌ی خۆ‌ له‌ ب‌ن گ‌وێ‌نی و ر‌ه‌ه‌زە‌بە‌رد، حە‌شار دە‌دات، نا‌وێ‌ری ب‌زوی. ب‌ر‌یک ج‌اری‌ش چ‌اوی دە‌ق‌وچ‌یت‌نی تا ئە‌و ک‌اتە‌ی هە‌ست بە‌ ت‌ی‌ژایی چ‌نگ‌یک لە‌سەر ج‌ه‌ستە‌ی دە‌کا، دە‌بین‌ی لە‌ م‌اب‌ه‌ینی ع‌ه‌رد و ئاس‌مان مۆ‌ل‌ه‌ق و‌ی‌ستا‌وه. ئە‌وه د‌وا چ‌ا‌و‌ک‌رد‌نە‌وه‌یە. د‌وا م‌ال‌ئا‌وایی و د‌وا چ‌ا‌و‌پ‌یک‌ه‌وت‌نی ژ‌بان و ج‌وان‌یی‌ه‌کان‌یی‌ه‌تی. لە‌ پ‌ر دە‌نو‌و‌ک‌یک‌ی بە‌ه‌ی‌ز، سە‌ری هە‌ل‌دە‌پ‌رو‌چ‌ق‌یت‌نی. ن‌ی‌چ‌یری ئە‌م‌ر‌وت زۆ‌ر پ‌ژ‌د‌ بو‌و. تۆ خۆ‌ت لە‌ ژ‌یر ک‌ت‌یب و پ‌ه‌نج‌ه‌ری م‌اش‌ین‌ه‌ک‌ه‌ حە‌شار دە‌دا، خۆ‌ت ل‌ی دە‌د‌زی‌یه‌وه. ئە‌م‌ر‌ۆ تۆ ب‌و‌ی‌ه ن‌ی‌چ‌یر‌یک‌ی تر‌سە‌نۆ‌ک، ئە‌ویش تە‌وار‌یک‌ی بە‌ش‌کۆ، بە‌ سە‌رتە‌وه پ‌ه‌پ‌ازی دە‌ک‌رد. ج‌اری و‌اب‌و نە‌رم دە‌ف‌ری. دە‌توت بە‌سەر ئا‌وه‌وه و‌ی‌ستا‌وه م‌ه‌له‌ دە‌ک‌ات. ج‌اری و‌اش‌بو‌و بە‌ ت‌ی‌ژی دە‌هات و دە‌چ‌وو، وە‌ک بە‌رد لە‌ ئاس‌مان‌ه‌وه خۆ‌ی بە‌ر‌دە‌دا‌وه! لە‌ تۆ رۆ‌دە‌هات.

ب‌یرت لە‌ ئازاد ک‌ردە‌وه، م‌الی ئە‌ویش زۆ‌ر باش بو‌و، ئ‌ی‌ستا ک‌اتی ئە‌وه بو‌و بۆ زان‌کۆ ب‌ج‌یت‌ه‌وه. ت‌ی‌یر‌ا‌دە‌بین‌ی پ‌تی بە‌ل‌ی بۆ ن‌ی‌وه‌پ‌ۆ‌ش نە‌ی‌ه‌تە‌وه، پ‌ار‌و‌ی‌ه‌کی ئا‌وا چ‌ه‌ور و قە‌ل‌ه‌و، حە‌ی‌ف بو‌و ئا‌وا بە‌ خ‌یر‌ایی بە‌ری دە‌ی. «بە‌ش‌ک‌م پ‌ازی کە‌م بۆ ش‌ه‌ویش لە‌گە‌لم ب‌م‌یت‌ه‌وه» هە‌روا ک‌ت‌یب‌ه‌ک‌ت لە‌ پ‌یش چ‌ا‌و گ‌رت‌بو‌و. ج‌ار نا‌ج‌اری لە‌ سە‌ر‌ه‌وه چ‌اوت ل‌ی‌دە‌ک‌رد و هە‌ستت دە‌ک‌رد ئە‌ویش وە‌ک تۆ و‌ایه، ئال‌و‌ش‌یک ک‌ه‌وت‌ۆ‌تە‌ گ‌یانی، م‌ه‌ستە. لە‌ جۆ‌شە. ل‌ی‌وه لە‌ر‌ی‌ه‌کی س‌و‌وک ک‌ه‌وتە سەر ل‌ی‌وی، پ‌ش‌و‌وی س‌وار بو‌و. نە‌رم‌ه‌ م‌ش‌ه‌ی‌ه‌کی دە‌هات، بە‌ل‌گی ل‌وتی ک‌ه‌وت‌بو‌وه سە‌ما، وە‌ک ف‌ر‌ف‌رە‌ دە‌پ‌ه‌ری. کە‌ بۆ ل‌ای پ‌یره و‌ر‌دە‌س‌و‌ورا خۆ‌ی لە‌ ک‌ور‌سی‌یه‌ک‌ه‌ی هە‌ل‌دە‌سا‌وی.

شا‌گ‌ردی م‌اش‌ین‌ه‌ک‌ه‌ م‌ه‌قە‌ست‌ی خ‌ست‌ه‌ سەر هە‌ود‌ای خە‌ی‌ال‌ت، د‌وا‌ی ک‌ری

م‌اش‌ین‌ی ل‌ی‌ک‌ردی. پ‌ر بە‌ دل حە‌زت دە‌ک‌رد ک‌ری ئە‌ویش ح‌س‌یب ب‌ک‌ه‌ی، دە‌ستت ک‌رد بە‌ گ‌یر‌ف‌انی با‌غە‌ل‌ت‌دا ه‌یت‌د‌یک‌ت ئە‌س‌ک‌ین‌اسی و‌رد و در‌شت د‌ه‌ر‌ه‌ینا، بە‌لام ئە‌و چ‌اوی هەر لە‌ خۆ‌ت بو‌و. پ‌یره ز‌وو پ‌و‌ولی ئە‌ویشی دا، ئە‌و خۆ‌ی چ‌ه‌پ‌ک‌یک پ‌و‌ولی د‌ه‌ر‌ه‌ینا. س‌و‌ور بو‌و لە‌سەر ئە‌وه‌ی ک‌ری پ‌یره و تۆ‌ش ح‌س‌یب ب‌ک‌ات. پ‌یره ل‌ی‌ی پ‌رسی حە‌ق‌مە‌ن دە‌چ‌یت‌ه‌ سە‌رد‌انی ر‌ی‌ب‌وار. «بە‌ل‌ی» دو‌وب‌ارە پ‌رسی‌یه‌وه قە‌رار‌یان لە‌سەر دا‌وه یان هەر و‌ا م‌ا‌وه‌تە‌وه؟ ئە‌و هە‌ناسە‌ی‌ه‌کی هە‌ل‌ک‌یش‌ا «بە‌ل‌ی هەر ئە‌م حە‌وت‌و‌ه‌ی ل‌یره م‌ا‌وه، پ‌اشان بە‌پ‌ری دە‌ک‌م بۆ تاران» پ‌یره پ‌رسی زۆ‌ری بۆ پ‌را‌وه‌تە؟ «ئە‌ری وە‌ل‌لا زۆ‌ره» چ‌ا‌و‌یک‌ی هەر لە‌ تۆ بو‌و. لە‌ بار‌ود‌ۆ‌خ‌ه‌ک‌ه‌ی د‌وایی نە‌ترا‌زا، بۆ‌ت دە‌ش‌ن‌یی‌ه‌وه، بە‌ هە‌زار غە‌مزە و ناز را‌وی دە‌ک‌ردی، دل‌ی تە‌نیات‌ی ک‌م‌مە‌ند ک‌یش دە‌ک‌رد.

ئە‌ری لە‌گە‌لی دە‌چ‌مە‌ دە‌ر‌کی ز‌ین‌دان، پ‌اش چ‌ا‌و‌پ‌یک‌ه‌وت‌نی ر‌ی‌ب‌وار دە‌ب‌ی‌ه‌مه‌وه. «بە‌ل‌ی ر‌ی‌ب‌وار ک‌یی ب‌ی؟ لە‌سەر چ‌ی گ‌یر‌ا‌وه؟» ب‌ی‌گ‌ومان ئە‌ویش ق‌ا‌چ‌اغ‌چ‌یی‌ه، م‌ال‌خۆ‌ره، قات‌له یان قە‌رز‌داری خە‌ل‌ک‌ه، چ‌و‌وزان‌م. ئە‌وه‌ی هە‌یه تا‌وان‌یک‌ی ق‌ور‌سی ک‌رد‌و‌وه، بۆ‌یه و‌ا ح‌و‌ک‌می زۆ‌ریان دا‌وه‌تی. لە‌و گە‌ر‌یم چ‌اوی د‌ه‌ری. بە‌من چ‌ی لە‌سەر چ‌ی گ‌یر‌ا‌وه. چ‌ی لە‌و م‌ندال‌ه‌ ب‌ک‌م، چۆ‌ن و بە‌چ‌ی ب‌ی‌خ‌اف‌ل‌ین‌م، کە‌ ل‌ی‌مان نە‌ب‌یت‌ه‌ د‌ر‌و‌وی مە‌م و ز‌ین. «بە‌ل‌ی ئە‌وانە ب‌زان‌ی؟» ر‌ه‌نگە! گە‌ور‌ه‌یه، تۆ تە‌م‌اش‌ای بە‌خت‌ی م‌ن کە، کە‌س ن‌ی‌یه‌ پ‌تی بە‌ل‌ی تۆ ئە‌وه چ‌ییە لە‌گە‌ل‌ خۆ‌تی دە‌گ‌پ‌ری. دە‌ب‌ی ش‌یر‌ینی و تۆ‌پ و ش‌تی و‌ای بۆ ب‌ک‌رم، پ‌ی‌ی‌ه‌وه ب‌خ‌ال‌اف‌ی، تە‌ل‌ه‌ف‌ز‌بۆ‌نی بۆ هە‌ل‌ک‌م. ئە‌گەر ش‌ر‌یت‌یک‌ی ک‌ارتۆ‌م وە‌گ‌یر‌ک‌ه‌وت‌ایه، دە‌ی‌ک‌و‌شت، بە‌ ف‌ید‌یۆ سە‌رق‌الم دە‌ک‌رد. ئ‌ین‌جا ر‌ووت ر‌ووت‌م دە‌ک‌ردە‌وه، سە‌ت کە‌ر‌ه‌تم چ‌ه‌ن‌گە و بە‌ل‌گی گ‌وێ‌ی دە‌گ‌زت. ه‌یت‌ندە‌م بە‌خۆ‌ه دە‌گوش‌ی و دە‌م‌ژی، هە‌مو‌و لە‌ش‌یم وە‌ک خۆ‌م ش‌ین و ر‌ه‌ش هە‌ل‌دە‌گ‌پ‌را. «نا! نا! چۆ‌ن و‌ا دە‌ک‌ه‌ی، ئ‌ا‌قل بە. ن‌اب‌ی و‌اب‌ی، ش‌و‌پ‌ن لە‌سەر لە‌ش‌ی ب‌م‌یت‌ه‌وه، حە‌ق‌مە‌ن کە‌سی ه‌یه، ل‌ی‌ی وە‌ش‌ک دە‌ک‌ه‌ون. خۆ تۆ ناتە‌و‌ی هەر ئە‌م ج‌ارە ب‌ی؟ ئ‌ی‌تر تە‌وا‌و. ها!» ئە‌ری ن‌اب‌ی ب‌ی‌ش‌ه‌م‌ز‌ین‌م.

چاوی هەر له تۆ بوو، پێکهانی وتی: پیاو چۆن دەبێ و ابکا، ژن و مندالی به جیایی؟ خۆی لهوئ بۆی دانیشتوو، ئاسووده و بێ خهیاڵ، نه سههما لێی دهات نه گهوما، ئاگای له حالێ ئیتمه نییه، ئهوه سالیکی رهبهقه گهراوه. ئهوجار بۆت روون بووه ریبوار مێردهکهیهتی، ماوهی سالیکه لێی دووره، جوان و جحیل، تهر و تازهیه، بۆیه وا ئاوری گرتوو. پێویستی ههیه، منیش ههر ههمه. ژن به تهنی ناتهواوه، پیاویش ههروا. ئهوه دووانه پێکهوه کامل دهبن. زۆر له مێژوه ههردوو کمان پێویستیمان به یهک ههیه و پێمانخۆشه. ئهوه مافی رهوا و ئینسانی خۆمانه، کهس بۆی نییه بهرمان لێ بگرێ. حهیف نییه باخ بێ باخهوان بێ، داری بهر وشک ههلهگرێ، بهر به دارهوه رهق ههلهگرێ؟ تۆخوا گوناح نییه شوخی وا به تهنیا بخهوی. پر به پری سیبه کانت بۆنی ئارهقهی لهشی ههلمرێ، بۆنی مێی و تهنیایی، بۆنی خۆشی و لهزهت.

ماشینه که گهیشه شاری، ئهوه به پیره ی وت: با لیره دابه زین تاکسی زووتر و دهدهست دهکوهی. «من دهچمه کارپێژ تۆ فهرمو» تۆش پانه وهستای به دوایدا دهستت دا جانتاکه، وتت تۆ فهرمو من ئهوهت بۆ دینمه خوارێ. دوور له خهلهکه که بۆ تاکسی وێستان، دهستیکت به سهری کورپه کهی داهینا. «رێبه کهمان لیک نیتزیکه، پێکهوه دهپۆین» ئهویش وتی: دهبێ تاکسی دهر بهست بگرین، ئهگینا نامان بهن. دهستی کورپه گرت و جانتاکهت دانایه سهه عهرزی. ههرات له ماشینیکت کرد، له بهر دهمتان وێستا. «دهر بهست بۆ مهحمودکان» جانتاکهت خسته پشت ماشینه که و دهر کهی پشته وهت بۆ کردنهوه، ئهوه کورپه کهی خسته ئهوه لاره، خیرا خۆت خزانده پالی. بۆ ئهوهی سهه ی قسهی له گهله دامه زڕینی «ئهم هاتوچۆیه بۆ دهکهی؟ بۆتۆ زۆر ناخۆش و زهحمه ته. بۆ داوا ناکهی مێرده کهت راگوێزن بۆ زیندانی بۆکان» وتی زیندانی بۆکان زیندانی سیاسی وهرناگرن. ئهوی جیبی لات و چه قوکیش، دز و پیاو کوژه. من دهمزانی وای لێ به سهردی. سهت

جارم پیتوت. لێی پارامه وه، به قسهی نه کردم، وهلامی نه دامه وه. ئهوه خهلهکه ههمووی له گهله ژن و مندالی خویان دانیشتوون، چ مه نزووریان منه؟ سهت که رهتم پێ وت! کورپه بۆچی واده کهی، لهوانه گه پێ دهست ههلهگره. بۆ کیتی دهکهی. کێ ههیه پێ بزانی؟ ته زوو به کی توندت پیداهات، ئارهقهیه کی سارد له ناو جوگه ی پشتت، شولاوگه ی بهست. مهستی له که للهت په پری، دهستت کرد به گیرفاندا، کرپی ماشینه کهت دا. «کاکه لیره رایگره من داده به زم» بێ ئهوهی چاوی لێ بکهی و فورجه ی قسهیه کی پێ بدهی، به توندی له ماشینه که هاتییه خوارێ، خۆت له نیو کۆلانیکت راگرد. به بێ مه بهست، به رهو شوپینیکی نادیار، به پهله لیبیان دوور کهوتییه وه.

گولانی ۱۳۷۷ (۱۹۹۸/۴)

چاوه پروانی

بۆ چاوه پروانیییه کانی یه سنا

هاوینه پرییه که وتبووه ناو زه وییه کانی نهو. خه لکی نهو ناوه بۆ زوو گه یشتن به جاده ی قیله تاو، ملی نهو ریگه یان ده گرته بهر. نهو وهک نهوه ی دایمه و دهرهم له سیپه دابی، کهس نهیده زانی له کوپوه و که ی دهرده په پری. چه شنی سهگی یانیگر، ناوقای ریپواری نهو ریپه ده بوو. زۆر جار ریپواری له نیوه پری گه راند بووه. چاوی ده قووچاند و ده می ده کرده وه.

له قاوه لتوونیتی درهنگی پاییزیدا، جیره جیری داشقه یه کی چکوله، پر له سیپی تری و باینجان، بیدهنگی نهو هاوینه ریپه هه لده لووشی. نهو وهک له بنه بهرد دهر په پری، ناوقای داشقه که ده بی. بهر زابی باره که، داشقه چی له چاوی ون ده کات. له پشته وهرا زۆر شات و شووت ده کات، به لام وه لامیک هه ست ناکا. به هه له داوان هه لده کوتیتته سه ر جله وه ی ولاغه که، ده ویستیتنی. چاوی ده قووچیتنی، نهوه ی ده بلتی نایلتته وه. بهر وه داشقه چییه که ده چی. پیدیدا هه لده شاخی. که چاوه ده کاته وه، بزه یه کی تهر و شیرین، جووتیک چاوی هه نگوینی و قژیکی کال، دهستی پی له دهسکه وساری ولاغه که شل ده کا. چه شنی دار له زهوی ده یچه قینتی. نیستا نهو هاوینه ریپه بۆته جاده پری. هه ر دوو بهری به شوڤه یی په رژین کراوه. نه گه رکو هات و توش! رۆژیک بوو بته ریپواری نهو ریپه، که ورد سه رنج بده ی، وا هه ست ده که ی هه ر داریک، پیره پیاوکی سه ر و ردین دریزی پرچنه. به پرتاو دپته سه ر ریت. به پیدزه، بۆ یهک نیگا سه ر یرت ده کا. له دواته وه جیده مینتی، ده بیته دار. ده لهرزی و به سه ر جاده که دا ده چه میتته وه.

ره زهیری ۱۳۸۰ (۱۰/۲۰۰۱)

سه یته ره

رهنگی ده موچاوی سپییه کی بی تامه. ته نانه ت وردیله ده ماره کانی ژیر گوناشی، رهنگی خو یان دۆراندووه. جواناو له ته ویلییه وه بهر وه هه نییه ی شو لاوگه ده به ستی. تاکو له سه یته ره که نزیکتر ده بیینه وه، پشووی ناسته متر دیت. وهک نهوه ی که سیک توند دهستی له قورگی نابی. مشه مشی تاکو دووسی که سی پشت منیش، ده بیسری. چاوه سپی و ره شه کانی تووی شه رم ده وه شین. ژنیکی قه له وه ی له ته نیشته. هه ر دوو دهستی توند به دهستی ژنه قه له وه ی ته نیشتیه وه جه ر دا. به لکو به یارمه تی دهستی نهو، قه وه ت بکاته خو ی و خه لاسی بی.

ژنه قه له وه ی په نای به گویتیدا چرپاند: «دان به جه رگت دابنی. نهوه گه یشتینتی، نیتر ته واو» ده ستیکی له ته له ی دهستی ژنه دوو گیانه که رزگار کرد. به نه سپایی کراسه که ی له سه ر زگه هه لمسا وه که ی ریک کرد. تیری بیده سه لاتتی چاوی موسافیریک چاوی ژنه دوو گیانه که ده نه نگیتوی. توژیکی خو ی پی کو ده کاته وه. بین له سیپه کانی هه لده خلیسکی، نایه ته دهر. رووی له ژنه قه له وه ی ته نیشتی کرد. به لوخه لوخ وتی: «رووسیا خوم. چه یام چوو. خوای ده کرد نه مجاره به سلامه تی نه جاتم ده بوو، نیتر تو یه!»

ماشینه که له بهر دهم سه یته ره که ده ویستتی. سه ربازیکی تازه خه تی داوه، دهر که ی ماشینه که ده کاته وه، وه ژووور ده که وی. چاوه به بن کورسییه کانی ماشینه که دا ده گیتری. وهک نهوه ی شتیکی زۆر به نرخی لی دزرابی. نیگای له سه ر سیمای ژنه دوو گیانه که ده گیرسی. ده پرسی نهوه بۆ وا رهنگی هه لبرکاوه. ژنه قه له وه ی ته نیشتی له بری نهو وه لام ده داته وه: «برادر!» نهو دوو گیانه. سه خله ته، ناتوانی قسان بکا. ده بیه م بۆ سه ر چه کیم»

نووسەر

که نۆرهی گه‌یشتی، بۆ خویندنه‌وه‌ی وتاره‌که‌ی، بانگیان کرد بچیتته پشت تریبۆنه‌که. کهچی ئه‌و یه‌کسه‌ر چوو به‌ر تریبۆنه‌که! گولدانیک گولتی لایلۆنی ره‌نگا‌وره‌نگ تریبۆنه‌که‌ی رازاندبۆوه. ده‌ستی دایه‌ گولدانه‌که و له‌ تریبۆنه‌که دووری خسته‌وه. پشوویه‌کی ئه‌رخه‌یانی هه‌لکیتشا. ئه‌وجار به‌ متمانه‌یه‌کی زیاتره‌وه چوو به‌ پشت تریبۆنه‌که. له‌ سه‌ره‌خۆ، ورد. ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی وتاره‌که‌ی. لای و ابو له‌ چاوی بیسه‌رانی کۆره‌که‌وه، مرۆیه‌کی ته‌واوه.

سه‌رماوه‌زی ۱۳۸۰ (۲۰۰۱/۱۲)

سه‌ربازه‌ لاهه‌که‌ بزهی دیتتی. ده‌لی ئه‌گه‌رکو خوای کرد به‌ سلامه‌تی نه‌جاتی بوو، حه‌قمن ناوی بنین به‌همهن. له‌ ماشینه‌که‌ داده‌به‌زی و ده‌رکه‌ پیتوه‌ ده‌دا. ده‌نگی نووکه‌ نووکی گریانی ژنه‌ دووگیانه‌که، تا له‌ سه‌پته‌ره‌که‌ دوور ده‌که‌ وینه‌وه‌ به‌رزتر ده‌بی. وه‌ک ئه‌وه‌ی رووی له‌ هه‌موو جه‌ماوه‌ری نیو ماشینه‌که‌ بی. له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌لی: «خه‌تای تو بوو. ئه‌گینا من چی و ئه‌وه چی؟» ژنه‌ قه‌له‌وه‌ی ته‌نیشتی به‌ بی ئه‌وه‌ی خۆی شلوی بکات، ده‌ستی کرد به‌ ژیر داوینی کراسی ژنه‌ دووگیانه‌که‌دا. هه‌ر جار له‌ لایه‌ک له‌ زگه‌ هه‌لمساوه‌که‌ی به‌ تال ده‌کات. ده‌لی: «نه‌موت هه‌یج نییه‌. هه‌ر هه‌وه‌ل‌جار توژیک زه‌حمه‌ته، ئیتر ترست ده‌شکی.»

گه‌لاویژی ۱۳۸۱ (۲۰۰۲/۸)

چەتە

بۆ عەلى. گ

ئەو دەيلىن شىك و گومانە و هيچى تر. ئەگينا كەس نازانچ، لە كۆپوھ و چۆناوچۆن سەرى ھەلدا. كوت و پىر و ھەك قارچكى پاش ھەورە تریشقە، سەرى لە ژىر خاك ھىنا بوو ھەر. ناوھەكەى پەتايەك بوو. بەرە بەرە خەلگى ناوچەكە لە يەكسان دەگرتەوھ، دووچارى دەبوون. پەنگە كۆنە برىنىك بووبى بە قوولايى مېژوو، تەشەنەى كوردبووھ. ھەر كەس بە پىتى ھەلسوكەوتى ئەو لەگەل خۆيدا تەعبىرى لە ناوھەكەى دەكرد. ئەرچۆ! ئەرچۆ ناويك بوو مندالى ناو بېشكەى پىر ژىر دەكراوھ. ھىزى ھەناو بوو، بۆ رېبوارىكى چۆلەوانى، لە شەوى ئەنگوستەچاودا.

(۲)

حاجى عەلى گورگە دەلچ: ئەو حىزبابە دەلە دزە. خوتپىيە. من خۆم دىتوومە، گوارەى لە گوتى كچى ھەشت نۆ سالانە داقلېشان دووھ. قامك و دەستى ئافرەتى بۆ ئەوھى زىرەكەى دانەمالكاوھ، پرپوھتەوھ. ئەو سەگبابە، پەفېقى قافلەيە و شەرىكى دزە. لەگەل ئەمنىيە و قولە شىن رىك كەوتووھ. بەچى ديارە خۆى پىباوى دەولەت نەبى؟ فېركرابى. كرددويانەتە سەر ئەو خەلگە. لەم ناوھ ئازاوھ بنىستەوھ، بۆ ئەوھى پىتى دەولەت لەم لايە زياتر بىكرىتەوھ.

(۳)

زىرپىنە قىتە لەسەر كانى، بۆ ژنانى گىپراوھتەوھ. ئەو جوائمېرە. بە راستى جوائمېر ناويكە تەنيا لەو دەوھ شىتەوھ، تەنيا شىاوى ئەوھ. ئەرچۆى لە ھەموو شىخ و مشايەخان پىر گەورەترە. ھەموو پىر و چاكى ولاتى كرددوھ، لە ھىچ كۆپىيە، مرادى دللى حاسل نەبووھ. وتوويەتى خۆى و سىامەند ماوھى ھەشت سال دلېان بە يەكەوھ بووھ. لەو ناوھ كەس نەمابوو لە لاي باوكى نەيكەنە تىكاكار. قسەى باوكى ھەر يەك بوو. نا!

تا ئەو رۆژەى لەگەل چەند دەستە خوشكى دەچنە گىيا كردن. بە دەم گىيا كرددوھ ھەر كەس لەبەر خۆبەوھ وىرە وىرىكى كرددوھ. زىرپىن بە بى ئاگا، دەنگى ھەلبرىوھ، رازى دللى بە گوتى «با» دا چرپاندوھ. كاتى گەرانەوھ كورپىكى جوائكىلانەى بۆشناخ، ھاتوتە سەر رىيان. وتوويەتى كىھەيان بووھ ئاوا بە سۆز گۆرانى چرپوھ. كچەگەل ترىقا بوونەوھ. كچىك و تىبووى ئەوھى تولىتى دەپرسى خاوەنى ھەيە. درەنگ ھاتووى. دىسان ھەموو لە قاقاي پىكەنە دەدەن. كچىكى تر و تىبووى، لە مېژ سالە دللى لە گرەوى يەكى تر دايە. خوا غەزەب لە پىباوى كەللەپەق و ناحالى بگرى.

وتىبووى زىرپىن. شەويك ناخافل، سىامەند و مەلا و چوار كەسى تر خۆيان كرددوھ بە مالى ئەواندا. لە ترسان زەندەقىيان چووھ. يەكىك لەو چوار كەسە ئەرچۆ بووھ. مىرزاي باوكى زىرپىن كە چاوى بە چاردە خۆرەكەى كەوتووھ، تا ماوھەك زمانى شكاوھ. زىرپىن وتوويەتى پىشتر غەبرى ئەو جارەى كە چووبونە گىيا كردن، نەيدىبوو. نەيزانىوھ كى حەكايەتى دلدارى ئەو و سىامەندى بۆ گىپراوھتەوھ.

ئەو شەوھ ھەموو پىباوھ كانى مالى لە ترسان لە دىويك كۆ بوونەتەوھ. ژنانىش خۆيان لە پشت دەرگە مەلاس داوھ. چاوەروانى رووداويكى تالېان

کردوو. ئەرچۆ پرووی کردۆته باوکی زېرین وتووبه تی میرزا، من حورمه تی پیاوی خوینده وارم زۆر له بهره. نامه وی سهرشۆرت کم. بۆیه مه لا و ئه و شایه دانهم هیناوه ته مالت. بلتی ئیستا مه لا، زېرین له سیامه ند ماره بکات. ژنان له پشت ده رکه پشوو به کی ئه ر خه یانیا ن هه لکیتشا وه. زېرین له خۆشیا ن شاگه شکه بووه. هه ر به و شه وه ماره یان برپوه. ئەرچۆ خۆی پوولتی زېر و جله بووکی داوه. ئەرچۆ وتووبه تی ده بی له م هه وتوو ده دا هه موو کارێک به رپتوه بچی، ئاو به ئاوردا بکری. زېرین وتووبه تی ئه و ته نیا بووکی ئاوا بی بووه له کاتی بووکی ئیدا، گولله ی به سه ردا هه لتوقا وه. ئەرچۆ دوو ریز برناوی به سه ر بووک و زاوا دا ته قانده بووه.

(۴)

ئهمیه چرچه ده لی: خوا ئەرچۆ بۆ ئیمه بپاریزی. ئه و بۆ ئیمه له شا به که ره مته ره، ره بی هه ر را وه ستاو بی، ده ی تریش له ناوچه کانی تر قوتکاته وه. ئه گه ر پیاوی وه ک ئەرچۆ نه بی، ئیمه مانان له م پاسگایه ئه سپی که لاکمان ده خات. ده وله تیش پیمان نازانی. له سایه ی سه ری ئەرچۆ به، هه موو سه ری مانگی تیک ریک حه قی خۆمان به زیاده وه ده ده نی. خواره مه نی و فیشه کمان بۆ ده نیرن.

ئهمیه چرچه پیاویکی زۆر به زاف ته به. ئه م قسانه له لای که س نادریکی نی. ئه و ئه م قسانه ی به سه رجوو غه ده گوت، که فیشه کی پیدایه رپری ده کرد بۆ ئەرچۆ. زۆریشی ئامۆژگاری کرد، که س به م کاره نه زانی. ئه گینا سه رومالیان تیدا ده چی. سه رجوو غه ش ئه وه ی ته نیا بۆ خه جی لاره ی دۆستی گێرا بووه.

(۵)

مینه قرخه دلی به خه جی لاره وه به. هه رچی ده کا خه جی دلی ناداتی. خه جی بیوه ژنیکی قسه ره، مندالی نابی. مینه قرخه ما وه به کی زۆر خۆی لیدا گرت، تا کو بۆ مه علووم بوو، خه جی له به رچی دلی ناداتی. سه رجوو خه به دزی و ئاشکرا، هاتو جۆی ده کات. مینه لای وایه سه رجوو خه ژنخواز نییه. ئه ویش بیوه ژنیکی قسه ری وه ک خه جی لاره! لیتی پروونه پیاویکی نیزامی، ژنیکی وه ک خه جی ناخوازی. ئه وه ش که هه به ته نیا بۆ ده سگه رم کرد نه وه و رابوارد نه، هه یچی تر. رۆژی تیک مینه قرخه ده می سووتا، هه ر ئه وه نده ی به خه جی وت: «ئه گه ر سه رجوو خه راست ده کا و پیاوه، بلتی با بتخوازی. ئه گینا من سه ی شه و ده تخوازم.»

به یانی زوو مه ئموور هاته سه رم، بردمیانه پارگا. بی ئه وه ی هه یچم لی پیرسن، پاونیا ن له لاق و که له بچه یان له ده ستم دا. تا کو بانگی شیوان له ته وبله ی ئیستریان کردم. شه و پاش مه لابانگدان، سه رجوو خه و چوار سه ربا ز، به نۆزه تا به ره به یانی، هه موو گیانیا ن به قه مچی کرد مه کفته ی کوترا و. هه یچ کو ئیمیا ن نه ده پاراست، له سه رخۆم ده چووم. سه تلێک ئاویان پیداده کردم تا ده هاتمه وه سه رهۆش. هه یزی هاوار کردنیشم لیبرابوو. به ره به یان چا ویشیا ن به ستم. له گه ل دوو سه ربا ز، به جیب به رپیکرام بۆ پادگانی شار.

له پادگانی شار، به تاوانی چه ته بی و کوشتنی خه لکی و دژایه تی ده ولت، به دوو ریز فیشه ک و برنوویه کی قوله - که ته نیا له کاتی دادگاییدا دیتن - به ئیعدام مه حکووم کرام. به لام من نه چوومه ژیر هه یچ تاوانیکه وه. دووباره به رپیکرامه وه بۆ پادگان. چاوت رۆژی به د نه بیستی. هه یچ شتی تیک نه ما له گه لم نه کهن، بۆ ئه وه ی دان به و تاوانه نه کردرا وانه دا بیتم، که پیتی تاوانبار کرابووم. هه زار جار مه رگم به ئاوات ده خواست.

چاویان دهبه‌ستم. له ژووریکې چووک‌دا، به دهوری خوځمدا دهیانسوورپاندم. جارپک دهیانگوت خوټ دانه‌وینه با سهرت وه دهرکه نه‌که‌وئ. له‌سهر چوکان دهرپویشتم. جارپک دهیانگوت هه‌سته سهرپئ، له پر شه‌قه له سهرم هه‌لده‌ستا. سهرم وه سهرده‌رانه‌ی دهرکه ده‌کوت، خوین فیچقه‌ی ده‌کرد. سهرباقی ئه‌وه‌ش وه‌بهر شه‌پانیان ده‌دام. ده‌یان گوت سه‌گباب کوټری، مه‌گهر من نه‌مگوت سهرت دانه‌وینه. پیده‌که‌نین. پاشان ده‌یانبردمه ژوورپک، له‌سهر ته‌ختیک ده‌یانبه‌ستمه‌وه. پاش ماوه‌یه‌کی زور چاوه‌روانی، ده‌هاتنه جه‌ستم. هه‌تا ده‌یانتوانی به‌سیمې به‌رق، له‌به‌ری لاقمیان ده‌دا. جاری وابوو تا‌کو ده‌رژ له‌سهر قوون دهرپویشتم. هه‌موو میزه‌که‌شم ده‌بووه خوین.

زور شه‌وه ده‌مه‌و ئی‌وارئ، له‌دهرکی ژووره‌کانیان ده‌دا. ده‌یانگوت، ئه‌مشه‌وه نوره‌ته. خوټ ساز که. کوته‌کاغه‌زیکیان ده‌هاویشته ژووره‌که، ده‌یانگوت وه‌سیه‌ت بکه. رۆح ده‌هاته سهر لو‌تم. به‌بیستنی خسه‌یه‌ک، ده‌مردم و ده‌ژيامه‌وه. به‌ریه‌یانپک هاتن. له‌ژووره‌که‌م بردمیان ده‌رئ. هیزی لاقم نه‌بوو. دوو که‌س ده‌ستیان وه‌بن پیل‌دا. تا بن دیوارپک به‌عه‌رزیدا راکیشیان کردم. چاویان به‌ستم. به‌بژاردنی ژماره‌ی سئ، ده‌سرپوټیک کرا. لام وابوو مردووم. ئه‌وه‌ی به‌پيوه ویشکبووه رۆحه‌مه. گهرمیبه‌کم له‌ناوگه‌ل و سهر لاقم هه‌ست کرد. لام وابوو خوینه. بی‌ئوه‌ی به‌خوم بزائم وه‌ک شتیکې نهرم و لینچق، به‌دیواره‌که‌دا داچوړام.

ده‌نگی قاقای پیکه‌نینی چهنده‌که‌سیتکم هاته‌گوی. لام وابوو ئه‌وه مه‌لایکه‌تانهن پاش مردن، بو‌سوئال و جواب دینه سهر پی‌او. که‌سیتک گوتی ئه‌وه سه‌گبابه‌لیره‌لا‌به‌ن، بو‌گهن ولاتی هه‌لگرت. دووباره‌دوو که‌س ده‌ستیان وه‌بن پیل‌دا، به‌ره‌وه ژووره‌که‌م به‌عه‌رزیدا راکیشیان کردم. له‌ناو ژووره‌که‌ش باوهرم نه‌ده‌کرد، زیندوو بم. ئه‌گهرچی ده‌ست و لاق و چاویشم کرابوونه‌وه.

ئه‌گهرچی جگه‌له‌تاریکی چی ترم نه‌ده‌دی. حیسیټی رۆژ و مانگ و سالم لئ تیکچووبوو. لام وابوو ههر له‌وه رۆژده‌وه‌ی که‌دونیا دانراوه، ئه‌مه‌جه‌هنده‌مه‌ش بو‌من ساز کراوه، که‌تیییدا بژیم. له‌مه‌حکه‌مه‌قازی وتی من زور که‌لله‌ره‌ق و سه‌گگیانم. شه‌ش مانگه‌گیراوم. دانم به‌تاوانی خوځمدا نه‌هیناوه. ئه‌گهرچی هیچیش له‌گوریدا نه‌بوو. ئه‌وجار به‌تاوانی هاوکاری له‌گه‌ل دژی شوړش، به‌حه‌فسی دايم مه‌حکووم کرام. دووباره‌حاشام کرد، پارامه‌وه، لالامه‌وه، که‌لکی نه‌بوو.

برامه‌وه بو‌پادگان. شوینه‌که‌م که‌مپک خوشتروبوو. له‌ژووریکې سئ له‌چواردا سی که‌سی تیدابوو. به‌نوره‌ده‌خه‌وتین. ههر شه‌ویک دوو سی که‌سیان ده‌برد، ئیتر نه‌ماندیتنه‌وه. جاری واشبوو سئ چوار که‌سی تریان ده‌کرده‌نیومان. که‌س نه‌یده‌ویرا له‌گه‌ل که‌س قسه‌بکات، هه‌موو گومانمان له‌یه‌ک ده‌کرد. چاویپکه‌وتنی خزم و که‌س له‌گوریدا نه‌بوو. نیوه‌نیوه‌بی‌راز ده‌کرام. له‌وماوه‌یه‌که‌له‌وئ بووم، دوو جار برام بو‌حه‌مام. ئه‌ویش ته‌نیا فریای خوټه‌ر کردن که‌وتم. خواردن چی وا نه‌بوو، ته‌نیا به‌شی ئه‌وه‌ی ده‌کرد نه‌مرین.

پاش شه‌ش مانگې که‌بردمیان‌ه‌وه بو‌مه‌حکه‌مه، قازی به‌بی‌ئوه‌ی سه‌ری هه‌لپړئ و چاوم لئ بکات، به‌تاوانی ئه‌وه‌ی هاوکاری پازگام نه‌کردووه، به‌پازده‌سال‌حه‌فس مه‌حکوومی کردم. ئه‌وجار له‌زیندانی پادگان را گوتیزامه‌وه، بو‌زیندانی شار. وه‌زع له‌وئ باشتر بوو. ئه‌گهر خواردن نه‌بوو، لیدانیش نه‌بوو. له‌گه‌ل ده‌که‌سی تر له‌ژوورپکدا بووین. جلم ده‌شوړد، ژووره‌که‌م ده‌مالي، چایی و نانم ساز ده‌کرد. زوربه‌ی ئه‌وه که‌سانه‌ده‌وله‌مه‌ند بوون، نانی زیندانیان نه‌ده‌خوارد. تیکرا پوولیان ده‌دا، له‌دهره‌وه‌ی زیندان شتیان بو‌ده‌هات. خو‌یان خواردنیان ساز ده‌کرد. پاش دوو سال‌وه‌بهر عه‌فووه‌که‌وتم، خه‌لا‌سیم هات.

پاش بهربوون له زبندان، گه پامه وه بو دئ. كهس له وه هموو خه لكه دئ، پيشى نه وهى خوځم بناسينم نه يناسيمه وه. ته نانهت خه جيتش. كاتيك خوځم پيناساند، له پرمه ي گريانى دا وه لالت. ناحه قيشيان نه بوو، نه و روزه ي پاش شهش مانگى هه وه، كه به يانى بربار بوو مبهن بو مه حكه مه. شه و هاتن وتيان بچم بو حه مام، سه لمانى هات سهر و ريشى بو تاشيم. كاتيك ناوينه ي رووبه رووم راگرت، سهرم سوورما. نه و كارابيه كتيه، له پر پهيدا بوو. سلووم ليكرد. كارابى سه لمانى له قاقاي پيكه نينى دا، گو تى وهه ليكمه سه لام. براله نه وه وينه ي خوته، چهند مانگه خو ت نه ديوه. پيم سهر بوو من له و ماوه يه دا، چو ن ناوا سهر و ردينم سپى بووه و پير بووم. لام وابوو رهنگه ماوه يه كى زور تپه يه يوه، من حيسى بى مانگ و روزه و سالم لي تيكچوه.

كاتيك كه گه پامه وه بو دئ، دوهم مانگى به هار بوو. له دئ وه دهر كه وتم. رووم كرده دهشت و كي و سه حرا. بو نه و شوپنانه ي كه مه كو ي بيروه و هرى مندالى و لاويم بوون، كه له گه ليان ژيابووم. دلنيا بووم نه م شوپنانه سهت هينده يتريش شيوهم بگوردرئ، ده مناسنه وه. خاك قهت روله ي خو ي لي گوم نابئ. به بو ن، ههر به بو ن ده مناسيته وه. وهك مهر چو ن به رخی خو ي ده ناسيته وه. ده چوومه ههر شوپنيك، چينيكي باش ده گريام. له سهر كانى سهنگه ران تووشى حه سه ن شوان بووم. مه پرى نيوه روى مؤلدا بوو. چوومه لاي. پيش نه وهى قسه يه ك بكات، خو م پى ناساند. ئيستر وه رز ببووم له وهى به كه سى تر بليم من كيم، جا چو ن نامناسنه وه! نه مه راستيه ك بوو، من نه و مرؤقه ي جارن نه بووم. خه لكيش ناحه قى نه بوو نه مناسيته وه.

حه سه ن شوان بو ي باس كردم كاتيك نه رچو ناگادار بووه، من به نه خشه ي سه رجووخه و خه جى لاره، تا پيى دار چووم. ده چيته سهر خه جى

لاره و سه رجووخه. گو توويه تى لووتى خه جى ده پرى و سه رى ده تاشى، سوارى كه رى ده كات. دئ به دئ ده يگي پرى. نيغه كى سه رجووخه ده پرى و نه تكي ده كات. پاشان به گولله يه ك ساردى ده كاته وه. سه رجووخه وه خو ده كه وئ، به يارمه تى مه لا و كه ي خودا ي ناوايى و ناسياوى شار، كاغه ز ده نووسن كه من بى تاوانم. راپورتى درويان ليداوم. دوايه ش پارگا كاغه ز ده نووسى، كه من له گه ل كه سيكى تر كه ناو و شوره تمان يه كه، لي تيكچوهه. نه و راي كر دووه، من له برى نه و گيراوم.

(٦)

حه سه ن شوان له ماوه ي شه و گارى زستان، له چه قه خانه ي مزگه وتى دئ، ته نيا باسى نه و بوو بو كوره جحي لالانى ناوايى ده گي پراوه. ده گي پريته وه شه كيكي بو كوشته وتته وه، به ته نيا خوار دوويه. ديتويه گو پريته كه ي به كورتان و تپه وه كر دوته قه لاندوش، تاكو نوچكى شاخه ره ش داينه ناوه. ده لي نه نكي تويه كه مو وه لده گري. ههر نه وه نده ي ده ست بداته شاخى، ناو ر له سه ت تفه نكي ناداته وه. ده لي له شه ره كه ي پاردا خو ي چاوى تپوه بووه، كاتيك كه وتوته بو سه ي جاشه كان. بو ماوه ي نيو سه عات له دوو لاره، به بيست كه س يه كبين ده سر تيزيان لي كر دووه. لاي وا بووه نه گه ر هه زار گي انى پى بووي، يه كيان ده رنابات. پاش نه وهى هه موو دلنيا بوون پيكا ويانه، ديسانيش نه يانوپراوه له جيتى خو يان ببزون. قه ده ريك پاش بيده نكيه كه بو رى له يه كيان هه ستاندووه. ته نگ به نه منيه و جاش هه لده چنى. تا تاريخان شه ر ده كات.

به يانى كه تهرمه كان به خه لكى ناوايى كو ده كه نه وه، سى كه سى كو زراو پينجى لي بريندار كر دوون. حه سه ن شوان ده لي دوو روزه دواى شه ره كه، بو ي ده ركه وتووه له بو سه كه دا نه نكي توتراوه. شوپن خو ينه كه ي گي پراوه، تا

گه یوه ته دوندی شاخی. له بڼه بهر دیک هیندیک خو پنی دیتو ته وه. وهک کالیان لڼ کوشتیتته وه. ده لڼی بهو هه موو خو پنه پرژاوه دا لام و ابوو له بڼه بهر دیک، په وه زیتیک مردووه. ئیستا نا ئیستا تهرمه که ی دده و زمه وه. نهو ناوه هه مووی ورد ده پشکنی. هیچی دس ناکه وئ. پاش ماوه یه کی زور، قاچاغچی و تووتن فروش لهو دیو دیوویان. لاقیکی که وتبووه نهو لاه. به تاقه لاقیک خو ی کردووه بهو دیودا. له گه ل گیای به هار گه رابووه.

(۷)

حه مه که ته ش ناوامان بو ده گپرتته وه. نهو بانگی به گوتمدا دا و ناوه که می گوری. له پاش نهو ئیواره شووم و نه گبه ته، ناوم گورا. ئیواره یه کی دره نگی مانگی خه رمانان بوو. خه رمانم سوور کردبوو. به ته نڅ، خه ریکی تایه داگرتن بووم. ناووم کردبووه، قه ره ویله گیزه ی دهات. ریتواریککی بالا به رزی باریکه، له دووره وه به ره و من دهات. زمانم به برین چن، سنی چوار جارن گازم کرد. وهک نهوه ی له گه ل نهویشم نه بڼی و ابوو. وهها له مائی فکر و خه یال رچوو بوو، ناگای له محه موودی بی زهواد نه بوو. وهک نهوه ی له عاسمان و شتی وا بفری. دهمزانی غه ربیه. قه تم لهو دور و بهرانه نه دیووو. خو لکی چایه کم کرد.

دهم و چاوکی ویشک و رهق. که پویه کی قنج. چاوه کانی ورد و رهش. وهک چاوی ماری زیتیه یان دهات. دوو چام به دووی یه کدا بو تیکرد. دلتم به خه له و خه رمان خو ش بوو. قه رزی که سم له سه ر نه بوو. دهن گیشم، ئایش کاتیک قامان ده لیم، گه پم پی نادهن. خه لکی ده لیم ناخو ش نییه. یهک دوو قامم بو گوت. زانیم ماوه یه کی زوره هه لوه دای شتیکه. زور به غه ربی گوتم. گریاندم. بوکروزی هه ناسه بییم ده دی. پاش ناگردانی جگه ره یهک، به بڼ نهوه ی چاوم لڼ بکا وتی: «تو بو؟» بو وا غه ربی

ده که م. دلنیا یه ژن و مندالم هه یه، بو نهوه نابڼ گراوم هه بڼ. گوتی وهک نهو له لان راو نه تراوم و ناواره و په ربوه ی ولات نیم. له مائی خو م. پانتای دونیای خه یالی من، له جه غزی خه رمانه که م تینا په ری. زبرهک بوو، دهیزانی نان و تووشم هه یه. کایه که ش نه گه ر زستانه که ی زور تووش نه بڼ، به شی بیست سه ر ناژه لڼی ورده و دوو مانگای تا به هار لڼی په یدا ده بڼ. گوتی: «دهی نه م خه مه قورسه چیه؟» بو وا غه ربی ده که م.

قسه کانی زور ریک و پیک و جوان بوون. به دهم و راو پرتیدا دهمزانی ده ست و پی سپیلکه یه و خه لکی شارییه. به لام سه ر بوو، شارده یان هه موو گیر و گرفته کانی لادی بوو. وهک نهوه ی حه وت پشتی له دی ژیا بڼ. من له مه جلیس و شتی وا جار جار قسان ده که م. خه لکی نه م ناوه پیتم ده لیم، حه مه زور قسه زانه. زمانی له ئاست که س گوله ناکات. حه یف بریکی سه واد نییه. نه گینا بو مه جلیسی شای ئیران ده بڼ. منی مال ویران و مل به کوپن، بو نهوه ی پاساوی قسه کانی نهوم دایته وه، باسی نهو چه ته یه م کرد، که تازه لهو ناوه سه ری هه لدا بوو. ناوه که ییم له م و لهو بیستبوو. له هه موو مالان باس، باسی نهو بوو. له هه وه لوه قسه کانی نهوم سه ره و قوون کرد.

کاکي خو م چ بلیم. له کوپوه دس پی بکه م. شوکر بو خوا جه رگم نه سووتاوه. نه وهش راسته پانتای دونیای خه یالی وه رزیر، له جه غزی نان و توو و تفاق تینا په ری. به لام سه رباری نه وانه ش، من خو م دهر دم زوره. براله خو شی له هیچ شو تینیک نه ماوه. راسته ده غل و دانه که م باشه، به لام دلتم پی خو ش نییه. برابه ش زوره. کاتی کار هه ر به ته نیی، که س نییه. حاصل پیگه یشته له سه ت لاه، به سه ت نیو ده گه نڅ.

گوتی: «زور قه رزداري؟» گوتم ناوه لالا براله. کابرایه کی چه ته ی سه گباب، له م ناوه په یدا بووه. وهک گورگ بکه ویتته ناو رانه مه ر. که سی

به ساغی نه هیشتوتته وه. عالهمی پرووتاندوتته وه. هەر پوژه دهنیریتته سهه کهسیک، بو پوول. ههوتوو به که کردوو به ته سههرم، بو دووسهت تمهن. ههراسی پی هه لگرتووم. گوتوو به تی نه گهر نه یدهم، ههردوو گوتم خشت دهپری. خودا دهیزانی ته نیا سهت تمهن ههیه. کابرای ریوار گوتی: «جا نه وه راسته» گوتم به لئی به لئی. پرسیری کرد کئی نه و راسپارددهیه پی گه یاندوووم. گوتم براله نه وه به راسته. نه و سه گبابه له کهس ناپرینگیته وه. هینده چاو قایمه، باکی له کهس نییه. به پوژی پروون دیتته ناو ئاوابی. کهسی نه ناردوووه. خوئی سی جار هاتوته سههرم. به ربینگی پیگرتووم بو دووسهت تمهن. ریوار پرسی نه و چه ته یه ناوی چیبه. من گوتم ناوی نه رچوئی قورمساغه. ریوار گوتی: «مه علووم نه رچوئی بوو داوای پوولی لی کردی؟» گوتم به لئی. بی قهزا بی. بو کویرم؟ وای ده ناسم، کهردار کهری خوئی وانا ناسی.

کابرای ریوار به هیمنی گوتی: «سهگی سه گباب خوئی. قورمساغ خوئی. من نه رچوم» کهی من نهوم دیوه. کهی وتوو به تی پوولی دهمی. ههردو پیتم و ابوو شوخی دهکا، سهه دهخاته سههرم. هیچ وه قهد و قه لافه تی نه دهچوو. دهستی برد بو بهر پشتینه کهی. چارده خوژیکی ده رهینا، خستییه سههری. چاوم به لوولهی چارده خویره که وه شه قیللهی دا. قه لافه تی گه وره و گه وره تر ده بوو. به جوژیکی له بهر چاوم خه ربیک بوو دونیای پر ده کرد. گوتی دهزانی دوو سهت تمهن ههیه. ده بی بیده می، نه گینا ههردوو گوتم خشت دهپری. هه رچی پارامه وه و لالامه وه. گووم خوارد، که لکی نه بوو.

سهت تمهن له ناو پرووی پاتوله کهم شارده بووه، دامی. گوتم ئیزنم بدا با نه و گه نه بفرۆشم، سهت تمهنه کهی دیشی ده ده می. دهستی برد بو گیرفانی. چه قو به کی سههرتاشی ده رهینا. من وهک دار ویشک هه لگه رابوووم. نه و لایه کی له ئاته کی که واکه م بری، نایه سهه ئاوره که. به بی نه وهی به خوتم

ئاگا بکه م، گوپییه کی له بندا خشت پریم. کهوا سووتاو کهی کرده بو سو، نایه سهه برینه که م. گوپیچکه براوه که شی خسته ناو قولی مستم. گوتی: «بیبه وه بو مائی. له ناوه راستی ژووره کهت، به بزمار هه لیواسه.» ئیتر له و کاته وه، له و ئیوار پیبه وه که بانگی به گوتمدا دا، بوومه ته حه مه که ته. خه لکیش هه ر وام پی ده لئین. تا کو نه لئین حه مه که ته، کهس نامناسی.

ره زبه ری ۱۳۸۱ (۲۰۰۲/۱۰)

قه له ندهر

پیتشکەش بەرۆحی گۆرانیی
رەسەنی کوردی (حەسەن زێرەک)

ماشین لە قەراخ ئاوی ویتستا. ئەو دە دوازدە گەزیک دوورتر لە پێگاکە
دایرەیهکی لە بن باخەلێ ناپو دەهات و دەچوو. دوو سێ نەفەر دابەزین.
ئەو جگەرەیهکی داگیرساند. ماشینەکه تۆزیک لێی چوو پێشتر و لەبەر
دەمی ویتستا. ئەو خێرا خێرا مژی توندی لە جگەرەکهی دەدا و بە ناخیدا
دەبیردە خواری. شۆفێر یاللا لێکرد و گوتی: وەرە سەرێ. ئەو یەكجار
وەرەز و پەشێو دیاری دەدا. نەیدەتوانی ساخ بێتەوه، سواری ماشین بێ
یان هەر لەسەر جادهکه بویتستی. هەموو موسافیرهکان دیا ناسی. بۆیه
یەك یەك و دوو دوو هانیان دا بۆ سوار بوونی ماشینەکه. بە نابه‌دلیی
دەرکەوی کردەوه و سەرکەوت. شۆفێر دەنگی دا جگەرەکهی بکوژینیتهوه.
ئەویش خێرا هات بە گژیدا «کێ بە تۆی گوت بۆم راگری؟ بەخوا تا قرتی
لێ نەبرم فری بێ نادەم، دەنا رایگره دادەبەزم»

لەبەر دەرکە پشت لە شۆفێر و روو لە موسافیرهکان دانیشت. خۆی
بەسەر ئەژنۆیدا چەماندەوه، بەهەموو کەیفی خۆی مژی لە جگەرەکهی دەدا.
دوکه‌ڵ و خەمەکانی بە ناخیدا دەبردە خواری، نیوچاوانه تالەکهی بە سێ
چوار هیلێ راست و چەپ کەوتبوونە سەر یەك، نوێنگەهی خەم و
پەژارەیهکی گەورە بوو، مووی رەشی لە جەستەدا نەمابوو. سمیلە
بابرپەکهی بەهۆی دوکه‌ڵی جگەرە، ببوو زەردپێکی کارەبایی. ددانە
زەردەکانی کەلێنیان تێکەوتبوو. لەگەڵ ئەوهی توورە و تۆسن بوو، زوو
دەچوو دڵەوه.

پێکەنینی موسافیرێک بێ دەنگی ماشینەکهی شکاند. گوتی: «ئەوه
سیغاره‌که‌شت کیتشا، ئەوجار یەك دوو بەندمان گۆرانی بۆ بلێ» ئەو
بە توندی قەسە کابرای بەر پەرچ داوه: «ئەمرۆ عاسیم. بە قەسە هیج
کەس ناکەم، تەنانەت ئەگه... بلێ نایلێم. زۆر بێ دەماخم، هەموو
دەمارەکانم گیراون، کەس ورتەم لێ نابیستی. ئەمرۆ لە هەموو کەس
قەلسم، تەنانەت لە خۆشم. خۆشم زیادیم بە کوڵ خۆمەوه، سەر مەخەنه
سەرم». موسافیرێکی کە گوتی: «ها! دەزانم ئەمرۆ بۆ مەیموونە کەت
تۆیوه. ئەوه لەسەر ئەو شاییه دەریان کردوی»

ئەو وه‌ك ئەوهی تازه بێتەوه سەرھۆش، سەرنجێکی تەنیشتییدا،
دایرەکهی هەلگرت و نایه سەرکۆشی. گوتی: نا! بۆ خۆم رۆیشتم. تا ئەمرۆ
کەس نەیتوانیوه لە شاییدا لە پرووبەرۆوم بخوینێ. ئەوهی من راو بنی
هیشتا لە دایکی خۆی نەبووه. سێ چوار لۆتی بەرقی هاتن. تازه خەتیان
دابوو، منیش بەزەبیم پێیانداها. شتیکیشم کۆکریووه، بۆیه شاییه‌که‌م بۆ
بەجێهێشتن. موسافیرێکی کە گوتی: ئەوانە ی ئەمرۆ دەچنە سەر شای
جوان و جحیلن. دەگەڵ مۆد دەگەرین. چۆن بە هی وه‌ك توو رازی دەبن. من
دەزانم هەر ئەوان هاتوون دامەزراون، تۆیان و دەدەرناوه.

ئەو سەرێکی راوه‌شانند و گوتی: هەه‌ی هۆه‌ی هۆ! خۆتان دەشی برن و
دەشی دوورن. ئەوانه کوا دەزانن گۆرانی بلێن و شایه بگێرن؟ چوو زانن
گۆرانی چیه. گۆرانی ئەوانه لەبری ئەوهی بێتته هۆی هێورکردنەوه و
حەسانەوهی میتشک و دەروونی مرۆڤ، ئەوانە تر عاسیان دەکات و
دەیانرۆشینێ. ئەمانه تەنیا زرم و کوتیان هه‌یه و بەس. کەس لێیان حالی
نای، کەلیمه نازانن، دەنگۆسه‌دایان لە ژێر ئەو زرمه زرمه‌ده‌شارنەوه. کەم
و کوورپیان بە جرینگه جرینگی سازەکه‌یان قەرەبوو دەکەنەوه. گەری شای
بەکیش و هەرای ئەوانه تەنیا دەبێ بێتته‌ه‌لوا و سێ جرتەکی. ئەوه پروای
منه، ئیوه‌ش چۆنی حیسیب دەکەن بیکەن، کەیفی خۆتانە.

زۆريان سەر خسته سەرى، تارىفيان كرد، بە دەست و پەنجە، دەنگ و سەدايان هەلگوت، بەشکوو شتتیک بلتی، بەلام بێ کەلک بوو. ئەو متهقی لە خۆی بری، ئەژنۆی لە باوەش گرت و سەرى پێدا شوێ کردەوه. چاوهکانی بە قوولایی خەمەکانیدا چوونە خوار. گوێی دلی بۆ راوتی بیرهوه ريبهکانی راداشت، بیرهوه رى رابردوو، کاتی لاوی. لە نیهه راستی مهیدان دهچهقی. کهواو پاتۆلیکی ئیندیگۆی رهش، کهوشی شبراو، پیتی پرلۆنی سپی، گول وردی سوور، پشتینی شهدهی لی دهبیته نهخش. لکی سۆرانی بهسەر قۆلیدا دادهنووشتینی، چهق دههستنی. به دەنگی پر له خرووشی کور و کیژگه رى زه ماوه ند دینیتته جۆش. له گه ل تهواو بوونی هه ر بهندیك دهستی راسته ی بهرز دهکاتهوه، دهو رپک به دهو رى خویدا دهسوورئ. به سێ چوار کهس گۆرانی بۆ دهستیننه وه. ههوت شهو و ههوت رۆژ شایى دهگيرئ، که لیمه ی لی تهواو نابئ. ئەوهی دهیلئ نایلیته وه. هه موو چاوهش و شایه رهکان هه ولئانه ره گه ل خو یانی خه ن. سه رو بونی به ندهکان به رپیکو پیتی دینیتته وه. جوان و جحیله. جار جاریش دیتته نیو گه رى شایى. قیت و قۆز و بۆشناخه، دۆی ده بی. چا و برکیی ده گه ل دهکهن. هۆش و ناگای لی ده برئ. ده چیتته حاله وه، وهک ده رویش جهزه ده یگرئ.

برینی کۆن دەم دهکهنه وه، زووخا و وه رهه م قو لپه قو لپ له دل ه وه که لاو دهکات. جهسته و لهش ده ئازوئ. یاد و بیره وه رى کۆن، یادى پیرۆز. یادى شیرین. یادیک بیته مایه ی ده ره ده رى و قه له نده رى، هه موو جار پیک له هه یج و نه بو نه وه بژییینته وه و بیینته وه بوون. له بو نه وهش به ریتته وه بۆ ئەوه پری نه بوون. یادى ئەوین، یادى نازئ.

نازئ ئەو کیژه جوان و دلرفینیه وهک تهوار، کهوی دللمی راو کرد. په روبالی هه لوه راند و له په لویۆی خست. له و کاته وه که دیومه ته نیا و ته نیا بۆ ئەوه گۆرانی ده لئیم و شایى ده گيرم. له گه ل هه ر پیکه نینیک به دل

ده گريم. گۆرانیم کردۆته ده رکی هه لپشتنی که فوکولی ده روون. هه موو کات گۆرانیم بۆ خۆم وتوه، بۆ نازیم وتوه، هه موو ئافره تیک له نازیدا ده بینم، نازیش له هه موو کیژتیکى جوان و دلرفین. ئەویش دلی دامی. زۆرمان به کتر خۆش دهویست، چه ند جی ژوانم ده گه ل کرد، حه یف ئەو ماوه یه هینده کورت و کهم بوو نه مزانی که ی هات و چۆن رۆیى. ناردمه سەرى، کهس نه ما له شاردا نه یکه مه تکا کار. قسه ی ئەوان هه ر یه ک بوو ((کهوش و کلّاش نابنه یۆلداش)) تو بابه یه کی شایه ر و ئەویش کچه سۆفی، به کتر ناگر نه وه. گوتم هه رچی به کی ئیوه ده لئین وا ده کهم، ده ست له هه موو شتتیک هه لده گرم. ده به تۆیه کار، ده رویش، گا ور، هه رچی ئیوه ده لئین. گو تیان ئیمه چۆن خو مان دینینه ریزه ی تو.

ئیتر له و کاته وه بوومه ته بولبولی شه یدا ی نازئ، رۆژ تا کو ئیواره، شه و تا کو به یانی ده چریکینم. ئەوینی من و نازئ ببوه بنیشته خو شکه ی زاری خه لکی شار و دئ، پیر و جحیل. رۆژتیک له قاوه خانه دانیشتبوم، حه مه و ئەحه ی برای نازیش له وئ بوون. خه لک داوا یان کرد گۆرانیا ن بۆ بلتیم، منیش له خو ام ده ویست بیا نوویه کی وام وه ده ست که وئ. قسه ی دلّم به گو ییانا دا بچریتم، له پیتشدا ده نگم ئاوا هه لپری:

وهی له زالم، وهی له زالم

ئەوی ده بیته با عیسی دوو دلان

رۆژی قیامه تی، له سه ر پردی سه خره تولّلاه

ده رفه ت نه با له بهر شه ی تانی له عینی

وهی له زالم، وهی له زالم

ئەوی ده بیته با عیسی دوو دلان

خیر له مالّ و مه نزلئی خو ی نه بینی

ره نج به خه سار بئ سه رى سالی...

دلای دانیشتونای قاوه‌خانه‌که‌م هینایه جۆش، هه‌موو هاو‌ده‌ردییان ده‌گه‌ل
من و چاویان له‌حه‌مه و نه‌حه ده‌کرد. وه‌ک نه‌وه‌ی پپییان بلتین به‌زه‌بیستان
به‌و عاشقه دل سووتاه‌دا بیته. به‌لام نه‌وان خو‌یان گیتل ده‌کرد و وه‌ک
ده‌گه‌ل نه‌وانیشم نه‌بی و ابو، پاشان گرژم کرد:

شاعیریکی مسکینم، بو‌به‌ندان دانا‌مینم

بو‌یه که‌وتمه‌ سه‌ر و پیت، به‌ زمانی خو‌ش بتدوینم

له‌ تو‌ی که‌ژاه‌دا بیته، قه‌د له‌ قه‌دی ده‌هالینم

به‌ زور بی، یان به‌ خوایش، دیم له‌ باوکی ده‌ستینم

بیست و دوو لانکی پی بی، هه‌مووی بو‌را‌ده‌ژینم

وه‌ک ماینی شیخ‌خه‌زالی، ده‌بیهم و ده‌یرفینم

حه‌مه و نه‌حه خو‌یان پی نه‌گیرا، به‌ تووریدی و ده‌ده‌رکه‌وتن. شه‌وی ناوری
نه‌وین هه‌لیگرتم، به‌ره‌و جیژوان وه‌رپکه‌وتم. مالی نازی که‌تسووه‌ قه‌راخ
شار، له‌ دووره‌وه به‌ دم شنه‌ی باوه‌ نه‌رم نه‌رم تپیم هه‌لکرد:

به‌هار دیت و گول‌ده‌رویت، گیانه

تو‌سه‌ریکم لی‌ ناده‌یت

سیو‌پینگه‌یی نه‌هاتی گیانه

که‌ لیموت زه‌رد بوو وهره

نه‌خو‌ش که‌وتم نه‌هاتی گیانه

واده‌ی گیان کیشان وهره

ده‌نگم ده‌گه‌ل تریفه‌ی مانگه‌شه‌و تیکه‌ل‌ده‌بوو. شیتانه‌ سه‌ری له‌ تاویره
به‌رده‌کانی مالی نازی ده‌کوتا، تا‌کو‌نم له‌مپه‌ره به‌دقه‌واره‌یه له‌ مابه‌ینی
نیمه‌ لابه‌ری. بیتگومان نازیش گوتی له‌ ده‌نگم ده‌بوو، له‌ لایه‌که‌وه هه‌ستی
به‌ نزیککی من و خو‌ی ده‌کرد. ده‌یزانی من بو‌ نه‌وه‌ گورانی ده‌چرم، ده‌روونی
هه‌لقرچاوی هیتور ده‌بووه. ده‌بوو بیته‌حه‌وشه‌ له‌سه‌ر دیواره‌وه پیم‌پرا‌گه‌یه‌نی

که‌ی دپته‌ ده‌ری. نه‌گه‌ر چاوی که‌سیکی به‌ سه‌روه‌ه بایه زیاتر هه‌ستی به
له‌مپه‌ری نیوانمان ده‌کرد. دووباره‌ بو‌کپروزی دلای له‌ دووره‌وه به‌ دم
هه‌ناسه‌وه هه‌ست پی ده‌کرا. له‌ مالی نه‌وان ته‌واو نزیک بیوممه‌وه، گویم له
ده‌نگی شکانی شتیک بوو. گویم نه‌دایه . هاتمه‌ هه‌وایه‌کی تر...

پیم خو‌شه‌ لی‌ره‌ بمرم، مه‌بادا برۆم له‌ لات

له‌ به‌ر نه‌و چاوه‌ت ده‌مرم، ده‌گه‌ری وه‌ک سانیه‌ی سه‌عات

ده‌ست هه‌لگری بالات نیم، تا‌کو‌ لیم دا‌ بای به‌سات

شه‌و و روژ بیست و چواره، به‌ ده‌قیقه‌ و به‌ سه‌عات

چاوه‌رپی بالای یارم، نازانم بو‌چی نه‌هات

یارم که‌ هاته‌ ده‌ری، عالم ده‌لی مانگ هه‌لات

حه‌مه و نه‌حه و عه‌لی ناموزایان رژانه‌ سه‌رم. خوری شو‌ریان کردم و به
نیوه‌گیانی به‌جییان هیشتم. بی سه‌روزمان که‌وتبووم، جارچار به‌ حال
ده‌منووژاند. ده‌مه‌و به‌یان به‌ چنگه‌ کپکی و گاگولکی خو‌م گه‌یاند هه‌سه‌ر
شه‌قام. یه‌ک دوو نه‌فه‌ر چاویان پیم که‌وت، زوریان هات و هاوار کرد. کن
وای لی‌ کردووم، گوتم تکایه‌ بمبه‌نه‌وه‌ مالی، جاری کاتی نه‌وه‌ نیسه‌. ده
پازده‌ روژتیک ده‌بوو له‌ مالی که‌تسووم، نه‌ده‌چوممه‌ ده‌ری. به‌هوی
دوستیکه‌وه‌ زانیم له‌ ته‌نیش مالی نازی شایبه‌. خیرا ریشم تاشی و خو‌م
رازانده‌وه. له‌به‌ر ناوتنه‌که‌ ته‌ماشای خو‌م کرد ده‌تگوت تازه له‌ ده‌ست
عیزرائیل هه‌لاتووم. به‌ شه‌له‌شه‌ل خو‌م کرد به‌ حه‌وشه‌ی شاییدا. نازی له‌به‌ر
هه‌یوان مات و مه‌لوول دانیشتوو، سه‌یری داوه‌تی ده‌کرد. گونا سووره‌که‌ی
زه‌ردی پاییزی لی‌ نیشتوو. تریفه‌تریفی جارن له‌ چاوه‌کانیدا نه‌ده‌بینرا.
بزه‌ و خنده‌ شیرینه‌که‌ی سه‌ر لی‌وی تو‌رابوو. که‌ چاوی به‌ من که‌وت ره‌نگی
هینده‌ی دیکه‌ هه‌لبزرکا. لی‌وی کرۆشت و خو‌ی کرد به‌ ژوو‌ریدا. منیش
ناورم گرت. خو‌م پیرانه‌گیرا. بی نه‌وه‌ی که‌س پیم بلتی، تپمه‌ه‌لکرد...

قوربان ت ب چاوی چاوم
له سهر توژوریان لی داوم
وام زانی خه لات کراوم
بۆ تۆرت کرد بۆ تۆریای
گولم له سهر چی تۆریای

له پڕ زرمه یه ک له بناگویم ههستا، بهرچاوم تاریک بوو، سی چوار کهس وهبنيان نام، ههر مست و شق بوو وهک بارانه ویم دهکهوت. شایی شیوا. ژنان به زیق و هۆر خۆیان کرد به ژوویدا. خه لک به زۆر له بن چنگیان دهرهینام. نه راندم، ئه ی هاوار خه لکینه! خو من رقم لیتی نییه، خو شم دهوی، له کوی و که ی خو شه ویستی تاوان بووه. جگه له وهش تاوانم نییه. بۆ ده مکوژن، ئه ی هاوار! نه گهر بشکوژیم ههر خو شم ویستوووه و خو شم دهوی. ته نیا بۆ ئه وه ده یم، ئه م دونیا یه م له بهر ئه وه پیخو شه. ئه حه و حه مه سیم سیم بۆم ده اتن. ده یانگوت: ئه وه حه یات نییه، هه تیوه حیزه. ده تکووژین. خه لکه کهش ببوونه له مپهر. به قوونه شه ر منیان برده ده ری.

ئیتتر ئه وه ناخر جار بوو نازیم دیت. ئه گهر ده مزانی وا ده بی، بشیان کوشتا یه م، له وه دهرک و بانه دوور نه ده که و تمه وه. نازی وهک به ردیک بکه ویتته ناو گو می که وه، شرت و گوم بوو. دوا ی ما وه یه کی زۆر زانیم به زۆر داویانه به شوو. به لام ئیستاش بۆم روون نه بۆوه چۆن و به کی و له کوی. قه تیشم نه زانی. له وه به دوا من و دا یه که م بووینه قه له نده ر. که وتینه گهران، شار به شار و دی به دی. هه موو جیه کی به شویتدا ده پشکنم. ده نگ هه لده برم، نازی دینمه وه بهر زه ینم. قسه ی بۆ ده که م. باسی دووری و خه مه کانی بۆ ده گێرمه وه. بۆم ده شنیتته وه، ده لی: ئیمه هی یه کین، هی یه کبووین و ههر ده گه ینه وه به یه ک. جار جاریش به نازه وه لیم ده تۆری، گۆرانی بۆ ده چرم، ناشتی ده که مه وه. بۆ من گۆرانی و نازی و هه ها تیکه لاه

بووه قهت ناتوانم لیکیان جیا بکه مه وه. ته نانهت خو شم لیم تیک چوو، نازی گۆرانییه یان گۆرانی نازی. خه لکیش هه روا. زۆر به یان من به گۆرانییه وه ده ناسن، هیندی کیش که من ده بینن وه بیه ر گۆرانی ده که ونه وه.

زۆر جار بیرم له وه کردۆته وه ههر چاکتر بوو وای لیهات. رهنگه ئه وه جو ره که شیاوی نازی بی نه متوانیا یه ژبانیکه ی خو ش و تیر و ته سه لی بۆ دا بین که م. کی ده لی نازی ئیستا به خته وه ر نییه. ده ی مه گین له وه زیاتر چیم ده وی؟ دل م دپته جواب ده لی: خو تو خو ت نه تدیوه. کی ده لی نازی ئیستا به خته وه ره؟ کی ده توانی ئه وه بسه لمینتی ئه گهر هی تو بایه به خته وه ر نه ده بوو؟ خو تو بریارت دا، ده ست له هه موو شت هه لگری. ئه وه ی ئه وان پییان خو ش بی بیکه ی. مرۆف بۆی هه به ئال و گۆری به سه ردا بیت، هه لوتیست بگری، بیته هه موو شت.

هه گ کویراییم دابی. خو ئه وه نازییه له نیو ماشینه که دانیشتوووه. چاوی بریوه ته چاوم. ئه وه له که یه وه خه ربکی چیم؟ له پڕ زرمه ی دا یه و ده نگیکه ی به سو ز و که میک گری نیرانه، سه رنجی هه موو موسا فیری نیو ماشینه که ی بۆ لای خو ی راکیش کرد...

ههر ئه منم ئه وه که سه ی، ژینی بۆ تو ما وه
حه ز له که س ناکه م من قهت، تا کو دونیا ما وه
ههر تو ی قسه ی عیشم، به دل ده تپه رهستم
تو ی ته نیا ته که یه گای، شیعر و هه لبه ستم
به یادی دوو چاوت، وه لا بی مه ی مه ستم
به خوا بی مه ی مه ستم...

به بی ئه وه ی که س داوا ی گۆرانی بکات یه ک له دووی یه ک ده یگوت. حه زیکه ی زۆر نادیا ر له چا وه کانییه وه شه پۆلی ده دا، چیرۆکی ئه وین و خو لیا بی به گویدا ده چرپاند، سه ر به هۆرده ی خه میکی خه ست و کۆن که له

دەروونیدا پۆنگی خواردبۆوه، جینگلی پێ دەدا و دەیههژاند. ئیستا بههۆی
سۆزی دەنگی گۆرانییەوه چەشنی کوێرەکانی بههاران دەتهقییەوه.

ئەری وەهی وەهی وەهی
قیییتی گوارە جۆلانی
مەیلی جارانت کوانی
وەرە دەستم لە مل که
با عالم پێ بزانی
گرتم دوو ماچم لێ سەند
لە راستەیی خیابانی
چون لە سەرم لازم بوو
وێک رۆژووی پەمەزانی

لە نزیک شاری موسافیرێک هەرای کرد کاکێ شۆفێر لە تەنیش
ساردخانه بۆمان راگره، دادەبهزین. ژن و پیاویک و مندالێکی چوار پینج
سالانە چوونە خوارێ. ئافرهتەکه تا دەست هەلێنی کەلهگەت، سپی پێست
و کێل گەردن. جووتییک گوارە مەنگۆله دار، پیرۆزە شین پێوه لە گوێدا
بوو. خالێکی رەش بە قەت تاقرانییەک بە پەنا بەلگی گۆییەوه لێی ببوو
نەخش. چاو و برۆ رەش و کەوانی، پرچە رەشە درێژەکی وەک دوو ماری
رەش لە ژێر لەچکەکه یەوه سەری و دەهەرنابوو. لە جوانی خودایی لە هیچ
شتیک بێ بەش نەبوو. ماشینی که کەوتەوه رێ. ئەو لەبەر خۆیەوه گوتی:
تۆ تەماشات کرد، دەتگوت لیرەیه. تۆ بلێی نازی نەبی؟! لەسەرەخۆ
دایرەکی لە پریسکه که یەوه پێچا. گنجەکانی نێو چاوانی بە تەواوتی
رەوی بۆوه. لێچە ئەستور و گۆشتنەکی هیندییک داچۆرابوو. ددانە
زەردەکانی وەدیار خستبوو. سمیلە بابریه کهی هەر بزە دەهات. زۆر
جھیلتر لە تەمەنی دیاری ئەدا. حەز و هیوایه کی بەرز وەک ئەسپێکی

سەرکەش و تۆر، لە چاویدا پەلی دەهاویشت و سمکۆلانی دەکرد. دوو سێ
نەفەر دەستیان بە گیرفاندا کرد پوولی بدەنی، ئەو گوتی: «نا پێویست بە
پوول ناکات. ئەورۆ بۆ خۆم بوو، ئەمرۆ هەمووتان میوانی خۆمن. هەلی
گرن بۆ جارێکی تر.»

بەفرانباری ۱۳۷۶ (۱/۱۹۹۷)

پیلان

نوچ. نابجی نا! ئەمە کاریکە کەس نەبیستوو و کەس نەکردوو. جا چۆن وا دەبێ؟ با هەموو کەسیش وا بلتیت. ئەگەرکو ئەم قەسەیهش راست بێ و لەگەڵ هەموو کەسدا وابووبێ، خۆ لەگەڵ تۆ وا نەبووه. نا! نا قەت دلم بەرایی ئەم کاره نادات. من بۆ ئەوه بەم گەرمايه زەحمەتی ئەم سەفەرە دوور و درێژەم خستۆتە بەرخۆم، خەلکی بەم بەرگە نۆتیەوه متمانهیهکی زیاترم پێبکەن. قەسەم زیاتر لێ وەرگرن. بەلام شتی وا نەبووه و ناشبێ. لە زۆر کۆنەوه لە پیر و گەوره پیاوانەوه ئەم قەسە نەستەق و بەکاکالانەمان بۆ برابووه، هێندە جوان و رێکوپێکن، هەموو دەبێ بە ئاوی زێر بنووسرێنەوه. مەگین خوا بۆ خۆی بزانی هەوڵەلجار کێ و لە کوێدا بەکاری هیناون، پشتاوپشت هاتوون، تا ئەمرۆکە. لە هەموو سەردەمیگدا چەشنی یاسایەکی پێرۆز لە کاریان کردوون، ئیستا چۆن دەکرێ چاوا لە حانیدیان بنووقینم، خۆیان لێ نەبان کەم. سەیر کەن «سەرچاوەیهک کە ئاوت لێ خواردەوه، بەردی تیمه‌هاوه» «کە نانت خوارد، ناندینەکە، مەدرینە» زۆر شتی تر کە دەتوانم بۆ نەکردنی ئەم کاره پشتیان پێ ببەستم. ها! خۆینەری هیترا ئێوه دەلێن چی؟ چۆن بێر دەکەنەوه، پیتان وایه هێندە گەوجم رەنگه کاری وا بکەم. قەت شتی وا نەبووه و ناشکرێ.

***

کوێر و چاوساگەکە ی که می‌رمندا ئێکی ده دوزاده سالانه بوو، تازه خەریک بوو گونده‌کەیان بەجێ ده‌هێشت. هێشتا به ته‌واوی داروورده‌خته‌کانی بهر ئاواييان لێ نه‌دیو نه‌که‌وتبوو، کوێره‌که له چاوساگه‌که‌ی راده‌خوړی: «هه‌تیوه بزانه ئه‌وه کێیه به دوومانه‌وه؟» ئه‌و

دوو سالتیک دەبوو باوکی دابوویه دەست ئەم کوێره. زۆر ئاوايي دوور و نزیک گه‌رابوون. داواي سه‌رفتره، به‌رات و خەرمان لۆغه‌يان کردبوو، خه‌لکيش به‌گوێره‌ی توانای خۆيان له زۆر زۆر و له کەم که‌میان دابوونێ. چاوساگه‌که ئه‌وه‌ی به‌تاقی‌کردنه‌وه بۆ روون بێوه، ئەگه‌رکو که‌سیک ئه‌ندامیکی هه‌ستکردنی له‌شی نقوستان بێ، له‌بری ئەم نقوستانیه‌ ئه‌ندامیکی تری به‌هێتر ده‌بێ. کوێریش که‌ چاوی نه‌بوو، گوێی زۆر سووک بوو. ته‌نانه‌ت سه‌ریوه‌ی بزووتنی گه‌لاشی ده‌ژنه‌وی. ئاوری دایه‌وه، دیتی پیاویک دووسه‌ت گه‌زێکیان لێ دووره «هیچم بۆ به‌دی ناکرێ مه‌لا، لیتمان دووره» کوێره‌که لیتی تووره‌ ده‌بێ و پیتی ده‌لێ کوێرایي دابی، خۆی کوێره ئه‌و چی.

دوو هاوړی، به‌کاوه‌خۆ رێیان ده‌بړی. ده‌نگی کوته‌ کوتی گۆچانی کوێره‌که، مۆسیقایه‌کی سه‌ر بوو، ئاگری دنیای له‌ جۆش و خه‌وشی مندالانه‌ی چاوساگه‌که‌ی داده‌مرکاند. ئەمە ته‌نیا گه‌مه‌یه‌ک بوو جارجاره‌ به‌ دزی کوێره‌وه ده‌یکرد. چاوی نووقاند. ده‌یویست بزانی کوێر چۆن به‌ بێ چاوساغ به‌ رێدا ده‌روا. هه‌ره‌کی بوو بزانی ئەگه‌ر ئه‌ویش خۆی کوێر بکات، گوێی باشت‌ر ده‌بیستێ. هه‌ست به‌ بوونی ئه‌و رێبواره‌ ده‌کات. چاوی نووقاند و گوێ قولاغ بوو، به‌لام هه‌ر چیه‌کی کرد، هیچی لێ حالی نه‌بوو. له‌ناکاوه‌ کوه‌تنه‌ ناو قولکێتیکه‌وه، ده‌مه‌و روو که‌وت به‌ عه‌رزیدا، کوێریش له‌ سه‌ری تخیل بوو. به‌شی ئه‌مجاره‌ی، سه‌ چوار سه‌یخوومه‌ و جینیوی ته‌ر و دوو قه‌فه‌ گۆچان بوو. به‌ره‌ده‌ستی و سه‌ر ئه‌ژنۆکانی دامالکان، ده‌زورانه‌وه. کوێر خۆی ده‌ته‌کینێ و پیتی ده‌لێ، هه‌تیوه سه‌گابه‌، ئه‌وه‌ دووباره‌ خه‌ریکی کایه‌ و گه‌مه‌ بووی، بۆیه‌ له‌ رێیه‌که‌ لاتداوه. ئا بزانه‌ ئه‌و رێبواره‌ زۆری ماوه‌ بمانگاتێ، کێیه‌. چاوساگه‌که‌ ئاوری دایه‌وه، دیتی کابرا ده‌ستی له‌ پشت خۆیه‌وه‌ هه‌لپێکاوه، سه‌ری داخستوو به‌ هیوری به‌ره‌و ئه‌وان دیته‌ پێشه‌وه. «مه‌لا جله‌کانی به‌ری زۆر پاک و خاوتنه‌، له‌ خه‌لکی دێهات

ناچن، دوله مه نده، كه وشه كانى تازه يه، رهنگه خيړتيكيشمان بداتى» كوڤر
 ئەم قسسه يه به كه يفتى بو، بزه يه كى تالى ده كه ويتنه سهر لىسو. به
 چاوساغه كهى ده لى ئافهرين، هه ميشه ئاوا ورد سهرنج بداته شت. ده بى
 كاغه ز به سپييه تى بخوينيته وه. ده گه نه سهر كانى و ئاويك، چاوساغ به
 كوڤره كهى وت: «مه لا توونيمه، ئەم پرۆ زۆر گهرمه، نه چينه سهر ئەم
 كانيبه، چوړيک ئاو بخوينه وه و برتيكيش خو مان فينك كه ينه وه، با ئەو
 پياوهش بمانگاتى» پاش قه ده رتيك غه ريبه ده گاته حانديان، ئەويش لاده دا،
 پاش سالا و ماندوو نه بوونى دوو سى شلپ ئاو ده كا به ده موچاويدا و دوو
 مستيش ده خواته وه. ئەوجا سى به سى به پتى يه ك وه پى ده كه ون.
 چاوساغه كه زۆرى پى خوش بو له م ريبه دا هاوسه فه رتيكى تريان هه يه،
 ده توانى له گه لى بدوى و پرسى لى بكات. دنيا تاريك و بيدنه گى خۆى
 بشكىتى، كوڤره، كه م دوئ بو، جار جاره يه ك له نيو پيدا پرسى لى بكاتى
 ليده كرد، ته نيا به ئا يان نايه ك قسه كهى ده بريه وه. له كابرلى پرسى خاله
 توش خه لكى ئەم ئاوايبه ي. غه ريبه وه لامى داوه زوو خه لكى ئيره بووه،
 ده ميكه مالى چۆته شار. كاريكى بووه، بۆه هاتۆته ئيره، ئيستى ده يه وى
 بگه رپته وه بۆ شار. له سه ره خو له چاوساغه كه ده پرسى، ئەى كورى باش
 ئيه بۆ كوئى ده چن. كوڤره كه وه لام ده داته وه بۆ خيړ هاتوونه ئيره. گه ره كيانه
 ئەم دوو سى ئاوايبه ي تريس بگه رين. بزائن خوا چييان به نسيب ده كا.
 غه ريبه پياويكى ره زاشيرين و جوانچاك بو، له بهر خو به وه هه ر ورته
 ورتى ده هات، وا ديار بو له گه ل خۆى كه وتۆته راو پىژ. له كوڤره كهى پرسى:
 «مه لا ئەمسال و يشكه ساله، به رو بو باش نييه، كوا خه لك خيړ ده كه ن؟»
 ئەو پتى وايه وه رزير له خويدا چاوچنو كه، له سياسالتيكى ئاوادا پتى وا
 نييه ده ستى بچيته خيړ و خيړات. كوڤره كه وه لامى دا به وه راست ده كا،
 ساله كهى خراپه، خو قه رزيان له سهر كه س نييه، هه ر كه س له هه مبانه ي
 خۆى گوڤر ده بژيڤى. به گوڤره ي توانا شتيكيان داوئ، مالىيان ئاوا. خوا

خيړيان بنووسى و له شه رى شه يتانى له عين بيانپاريڤى. غه ريبه پرسى لى
 كرد: «مه لا! تو شرع و هه ديسيش ده زانى؟» كوڤر وه لام ده داته وه، به لى!
 به لى ده زانى. قورئانى به ته فسيره وه له خزمهت مه لا سادق، له مزگه وتى
 سوور خه تم كردوه. مه لا سادق فه قيتى زۆر بوون، كه بۆ خه قى قورئان
 چۆته خزمه تى، ئەويش وه ك فه قيتيان تا نۆره ده رسى گه يه تى، گوڤى لى
 راگرتوه. شاره زابى له هه ديس و شه رعيش هه يه. غه ريبه ده لى رتيگه يان
 دووره و رتيگه ي دووريش به قسه نه بى نابريته وه. ئەگه ر كوڤره كه ئيزنى
 له سه ر بى پرسى لى بكاتى. كوڤره كه له زويه كه وه به ته مابوو ئەو
 پياوه خيړتيكى بداتى. له ده رفه تيك ده گه را دلئى نه رم كا و ئەوه ي پى
 بسه لمينى كه مه لايه كى لايق و موسته حه قه، له سه ر هه موو كه س فه رزه
 خيړى بداتى. كوڤره كه ئەم قسه يه ي پى خوش بو، وتى له خزمه تى دا به.
 غه ريبه «مه لا شه يتان بۆ خراپه؟» كوڤره كه به سه رسوورمانه وه پتى وت،
 ئەى بى قهزا بى. جا چۆن ئەوه نازانى! چونكه بى ئەمرى خوى ته باره ك و
 ته عاللى كردوه. سوچه دى نه بردۆته بهر حه زره تى ئادهم، خواش تو قى
 نه حله تى كردۆته مى. ئەشى ئينسان هه ميشه له خوى گه وه بپاريته وه كه
 له شه رى شه يتان بپاريڤى. كارى شه يتان كه لكه له كردنى مرۆيه بو كارى
 خراپ و گوناح. به لام ئيمه نابى بكه وينه داوى و به قسه ي بكه ين. چونكه
 به ره وه هه لديرمان ده بات، دوچارى ئورى جه حه نده مان ده كات. «ئەى ئەگه ر
 بيتو به ره و كارى باش رينموونى كردين، چى؟» كوڤره كه ده لى جا براله
 شتى وا كى بيستوو يه تى و كى ديتوو يه. كارى وا قهت نه بووه و قه تيش
 نابى.

غه ريبه به كوڤره كهى وت ده زانى ئەو بۆ رووى له م ئاوايبه كردوه، خزم و
 كه سى له وى زۆره، ده سته نكه. قه رزيكى له سه ره. به يانى واده يه تى ده بى
 بيداته وه. نيشيه تى. ده ستى به هيج كوڤيه ك رانه گه يشتوو، به ناچارى
 رووى كردۆته ئيره. ليره ش ده سه تال گه راوه ته وه. كوڤره كه «خوا ناهوميدت

نهكا» غهريبه له دريژهي قسه كانيدا دهلي: له چاو خوښه وه چاو له وان دهكات، په ننگه نه وانيش وهك نهو دسه تال گه رابيتنه وه، يان چي وايان پي نه دابن، نه گهرچي ئيستې لهو كاته دا خوږي له وان زور موحاجتره، نه وه ماوه به كه شه يتان دنه ي ددها و دهلي: پينج قران بده بهو مهلايه. نهو له تو هه ژارتره، موسته حقه. ئيستې نازانې به قسه ي بكات يان نا. كوږه كه «به لي! به لي به قسه ي بكه، نهو په رحمانه، كاري خير، يهك و دووې ناولي». غهريبه پينج قران له گيرفاني دهردينې و دهيدا به كوږه كه. نهو ويش وهرېده گري و ده بخاته تنكه ي گيرفاني.

سي هاورې له سه ره خو به پي يهك، دهر و يشتن. غهريبه له بهر خوښه وه ههر ورته ورتي دهات. كوږه كه لي ي دهرسي، براله نهو له بهر خوښه وه دهلي چي؟ دهنگ هه لي ي با نه وانيش گويان لي بي. غهريبه وتي: مهلا چت لي بشارمه وه، شه يتان دهست له يه خه م ناكاته وه، ديسان دهلي نه م مهلايه كوږ و هه ژاره. بهو گه رمايه له شاره وه به م تولفه وه بو خير هاتوته ئيره. په ننگه چي وايان په يدا نه كرده ي. پينج قراني ديشي بده يه. نهو ويش دهلي بيست تمه قه زداره، به ياني واده يه تي دهبې بيداته وه، تاقه تمه نيكي پييه. كوږه كه: «خوا گه وره يه. خوږي نه رحه مه راحمينه، براله به قسه ي بكه. نهو په رحمانه» غهريبه دهست دها بو گيرفاني، تمه نيكي دهردينې دهيدا به كوږه كه و دهلي پينج قراني بداته وه. كوږه كه دهست به پووله كه دا ديتي، پاش نهو وي كه لي دنيا دهبې، ده بخاته تنكه ي گيرفاني باخه لي. له گيرفاني پانتوله كه ي پينج قراني به و دهيدا ته وه به غهريبه. پاش ماوه يه كي تر چاوساغه كه ش گوي له ورته ورتي هاورې كه يان دهبې. كوږه كه به پي كه نينه وه دهرسي: «ها براله، ديسان چييه؟» غهريبه له سه ره خو دهلي: مهلا چت لي بشارمه وه، ديسان شه يتانه دهستي لي هه لنگري. پي دهلي تو كارت بهو پينج قرانه مسوگر نابي، نهو مهلايه هه ژاره، نهو پينج قرانه شي بده يه. به شكو دهرديك لهو دوا بكات.

كوږه كه به دهنگيكي بهرز پي كه ني وتي: «به خوا سه يره! كوره بابم له كاري خير، يهك و دوو ناكري. نهو په رحمانه، به قسه ي بكه» غهريبه دهست دها بو گيرفاني، پينج قرانه كه ي دهردينې دهيدا به كوږه كه. دهلي په ننگه نهو جار ناسوده بي شه يتان دهستي له كوږه كه وه. چونكه تاقه شايه كي پي نه ماوه ئيتر بيداتي. كوږه پووله كه وهرده گري و ده بخاته ناو گيرفاني، دهلي: «خوا كه ريمه، سهري بي روي له ژير خاك دايه».

سي هاورې گه يشتبونه نيوه ي ري، شيو و دولې بو، پياو زنده قې ده چوو. ورته ورتي غهريبه ده گه ل سپره سپره ي دهنگي سيسر كه و كوته كوتي گوجاني مهلا تاو يته دهبوو. كوږه به پي كه نينه وه پرسيار دهكا: «ها! براله، ده ي شه يتان نهو جار دهلي چي!»، «خو تو خو ت وت پوولم پي نه ماوه، نهو جار چمان دهه يتي؟» غهريبه وتي: مهلا چت لي وه شارم. نهو ده ديسان ده مي كه سهري خستوته سهرم، دهلي نهو مهلايه كوږ و هه ژاره «ده ي ده ي به قوريانت بم» هه موو كه س خيري پي دهكا و موسته حقه «ده ي ده ي له سهرت گه ريم» قهت داناميني و پيويستي به پوول نييه، نهو وي پوولي پييه لي بستينه، روتي كه. مهلا به په شوكاوييه وه دهلي: نا! نا! براله به قسه ي نهكا، نهو شه يتانه. دوجاري تاگري جه هنده مي دهكات. غهريبه دهست دها بو گيرفاني، گويانيكي سه رتاش دهردينې، دهلي: براله! به خوا تا ئيره به قسه ي كردوه، نهو مهشي به قسه دهكا و خوږي پياو خراپ ناكات. خوشت فتوات داوه، چ په رحمان بي، چ شه يتان. غهريبه دوو زلله و شه پييك دهره و پينيته چاوساغه كه، نهو دهبقيني و مهلا به جيده هيلي. غهريبه گويانه كه ي ده نيته سه ر ملي مهلا. له سه ره خو دهست دهكا به ناو گيرفاني باخه لي مهلا دا، نهو جار يه كه يه كه گيرفانه كاني...

***

نا! نا! نا! نا، شتی وا نه بووه و ناشبی. ئەمه کارێکه کهس نه کردوو،
کهس نه بیستوو. وا چاکه ئەمشه و به بهرچاوی هه موویانه وه خۆم نه خوش
خه، خۆم بینمه حالی جاو، خۆ له م کاره بیاریزم. دواتر که لییان پرسیم،
ده لێم خۆم نه متوانی. که سێکم له بری خۆم به کری گرت...

پوشپه ری ۱۳۷۸ (۱۹۹۹/۷)

پیراست

7	خۆزه بالتازار .....
11	قهلاى ... كليل! .....
24	خه مه كانى لالۆ خه مه .....
30	ئوغر .....
34	ئهو پياوهى هاتبوو له بهههشت بمرئ .....
40	قاييل .....
48	ميوان .....
55	ته نيا .....
69	چاوه پروانى .....
70	سه يته ره .....
72	نووسه ر .....
73	چه ته .....
85	قه له ندهر .....
95	پيلان .....